

період

Майкъл Майндкрайм

КНИГА-ИГРА

НЕВИДИМАТА АРМИЯ

НЯКОЛКО ДУМИ ОТ АВТОРА

Започнах да пиша книги-игри през лятото на 1992-а година, подтикнат от смешното и глуповато желание да привлека вниманието на едно момиче (то има драконови очи!), както и да разнообразя следването си (по онова време бях студент трети курс в Строителния институт, но вече беше започнало да ми писва). Момичето си отиде, а следването ми донесе една ненужна диплома. Грандиозен провал, нали? И все пак...

„Невидимата армия” е моята тридесета книга-игра. През изминалите година и половина, откакто отсъствам от пазара, имах възможност да препрочета останалите двадесет и девет. Сред тях открих няколко провала, за които предпочитам да забравя (като например „Дивият Запад”, I и II). Дал съм за публикуване известен брой средняшки произведения, които подхранваха илюзиите на моите конкуренти, че не ми отстъпват по класа. За мое най-голямо удовлетворение през изминалите осем години написах и няколко доста свестни книги, които разкриха нови хоризонти пред жанра или пък просто доказаха, че книгите-игри могат да бъдат качествено забавление. Опитах силите си в различни тематики:

историческа: „Гневът на викингите” и „Нашествието на викингите”

научно-популярна: „Островът на динозаврите”, която беше предназначена за по-малките читатели

фентъзи: „Съкровището на дракона”

спорт: „Пробив в NBA”

стратегия: „Черната маска”

малко смях: „Красавицата и ченгето”

музика: „Пробивът”

Винаги ще помня с добро работата си като автор и редактор в първите четири броя на „МЕГАИГРА”, макар по-късно отношенията ми с този екип да се влошиха рязко. И, разбира се, петте книги-игри с псевдоним Стюърт Дарк - чрез някои от тях открих какво е да останеш неразбран.

Обикновено в тези „няколко думи” споделям нещо за бъдещите си планове. И почти винаги лъжа, защото животът е непредвидим. Да видим какво ще излезе този път!

Преди повече от година и половина започнах да проучвам живота на тракиеца Спартак с идеята да напиша исторически роман за него. Напредвам бавно и мъчително и е твърде възможно работата по този проект да се проточи десетина години. Други два проекта, свързани с жанра *фентъзи*, засега са дълбоко замразени. Колкото до книгите-игри, изпитвам неприятното усещане, че „Невидимата армия” ще ми е последната. Хонорарите са ниски, данъците - убийствени, читателите доста намаляха, а като капак на всичко никой не е склонен да вложи пари в малко по-скъп продукт, който да конкурира игрите в навъдилите се компютърни клубове. В тази обстановка смятам, че ако остана в жанра, пропилявам нерви, време и... талант?!

Момичето, следването, писането - като че ли провалите станаха три. Но знаеш ли какво? Все още съм готов да убивам за читатели! Ако сега, в този момент, тази книга ти хареса, значи си е заслужавало да изживея тези осем години по моя си начин.

Майкъл МАЙНДКРАЙМ

ПРОЛОГ

Няколко картечници затрещяха едновременно, разкъсвайки тишината. Двама бойци вдясно от мен паднаха поко- сени. Миг по-късно продължението на същия откос изора земята пред краката ми и вдигна почти еднометрови фонтани пръст.

Всяко забавяне или колебание в този момент би било равнозначно на сигурна смърт. Задейства се инстинктът ми, трениран усърдно по време на обучението в лагера. Хвърлих се на земята и с няколко претъркулвания се добрах до надеждно прикритие зад широкия ствол на голямо дърво. Оттам можех да се ориентирам в положението без пряка опасност за живота ми.

Врагът бе заел позиции на двата хълма. По зловещия огнен ореол около дулата на лаещите картечници успях да се ориентирам за техния брой и положение. Бяха общо четири, по две на хълм. Освен тях имаше и поне десетина автоматчици, разпределени приблизително по равно на всеки от хълмовете. Може би за да не се издадат, противниците ни не бяха издигнали укрепление, а използваша естествените прикрития на терена. Тази слабост в позицията им беше единственият светъл лъч в иначе отчайващата ситуация.

Трийсетина секунди след началото на стрелбата тя внезапно престана. Врагът бе разбрал, че безразборният огън, който взе много жертви сред редиците ни, вече не върши работа. Оцелелите от нас бяха успели да си намерят прикрития. Сражението навлизаше в нова фаза. В настаналата тишина отчетливо се чуваха стоновете на ранените. За мен изживяването бе много по-ужасно, отколкото първоначалната бясна канонада. Психическото напрежение беше огромно. Нервите на един боец встрани от мен не издържаха.

- Мръсни кучета! - изкрещя той. - Смърт за вас, проклети гадини!

Побеснелият боец се показва зад прикритието си и откри огън по врага. Отвърнаха му от няколко места и той рухна мъртъв, пронизан от поне десетина куршума. Съдбата му беше предупреждение за нас, останалите. Всяко неблагоприятие ще се заплаща твърде високо.

Усетих, че трябва да предприема нещо, и то веднага. Като командир на отделение бях длъжен да възстановя добрата организация в нашите редици и да съгласувам с по- висш командир плана за действие. Огледах залегналите край мен бойци и със сигурен глас започнах да издавам заповеди...

Отиди на ПРАВИЛА ЗА ИГРА.

ПРАВИЛА ЗА ИГРА

В края на тази книга ще намериш дневник с осем таблици. Правилното попълване на всяка от тях е задължително условие за играта. Долните редове ще ти дадат необходимите указания в тази насока. Не се притеснявай, че таблиците ще останат празни в началото. Указания за тяхното попълване ще получаващ „в движение“, по време на играта.

Редно е да те предупредя за една особеност на тази книга. В някои случаи изборите не са логически, а всяка от възможностите е равностойна. По-важно е да отстояваш принципите си. Например, ако веднъж си заявил, че мразиш военните, не може после изведнъж да проявиш симпатия към тях. Ще спечелиш престиж и в двата случая: ако заявиш, че мразиш военните и после го кажеш на някой полковник, или ако обявиш, че военните са „готини типове“ и после покажеш симпатия към някого от тях. Правилото е следното: *в тази книга се наказва непостоянството на възгледите!*

Време е да получиш кратки обяснения за всяка от таблиците, включени в дневника, който се намира в края на книгата:

„ХАРАКТЕРИСТИКА НА БОЕЦА“: Графите „характер“ и „бойни умения“ ще попълниш по-късно. Обърни специално внимание на графата „престиж“! Често ще срещаш указания да повишаваш оценката си за престиж с една или няколко точки. Изключително рядко ще ти се случва да намаляваш тази оценка. Разбира се, започваш с престиж=0, а оттам нататък всичко зависи от твоите избори.

Оценката за престиж е показател за качеството на играта ти. Но трябва да те успокоя, че в нито един момент от приключението твоята съдба няма да зависи от тази оценка. Тя е измислена специално заради материала „ОЦЕНКА“, който ще откриеш в края на книгата, непосредствено след ЕПИЛОГ. Там ще намериш оценка за играта си в зависимост от спечелените точки престиж.

„КАЧЕСТВА НА БОЕЦА“: В тази таблица ще отбелязваш промените в оценките си за сила, стрелба и психология. Оценката ти за стрелба показва уменията ти като снайперист, а оценката за сила почти изцяло се отнася до способностите ти в ръкопашния бой. „Психология“ не е точното наименование на третата ти способност, тази оценка показва доколко умееш да общуваш с хора, да се сработваш с тях и да ги манипулираш за своите цели. Започваш от нулата и само правилните решения ще ти помогнат да постигнеш добри показатели. Не се стреми да постигаш оценки над 7, но се опитай и трите оценки да са по-

големи от 4. И още нещо: по-добре е да имаш една седмица и две петици, отколкото две шестици и петица.

„КОДОВИ ДУМИ“: Понякога в края на прочетен епизод ще получаваш указание да запишеш кодова дума в тази таблица. Възможен е и друг вариант - от записаните в таблицата кодови думи да определиш на кой епизод да продължиш играта.

„ИНСТРУКТОРИ“: Попълването на тази таблица ще стане малко след като попаднеш в тренировъчен лагер за наемници.

„ЛИЧНОСТИ“, „СЕРЖАНТИ“, „ХЕЛИКОПТЕР“:

Твърде рано е да се тревожиш за попълването на тези таблици. Първо трябва да заслужиш честта да сформираш собствена бойна група.

ТАБЛИЦА С ЧИСЛА от 1 до 6: Понякога съдбата ти ще зависи от шанса. Тогава ще трябва да посочиш (със затворени очи, разбира се) едно число от таблица. Аз обаче горещо ти препоръчвам да използваш обикновено зарче вместо тази таблица. По-удобно е!

Ако си прочел внимателно указанията, вече няма време за губене - започва истинската игра!

Отиди на 1.

1

Има моменти в живота на всеки човек, когато той застава на кръстопът и единствено от неговите решения зависи накъде ще поеме. За първи път осъзнах, че се намирам на такъв ветровит кръстопът в кабинета на баща ми. Бях едва на деветнайсет и изобщо не приличах на универсалния войник, в какъвто щях да се превърна само няколко години по-късно. Притеснявах се като ученичка пред класно, защото знаех, че предстои тежък разговор за собственото ми бъдеще.

Отиди на 193.

2

Предпочетох философията и няхах причини да се разкайвам за избора си. В продължение на цяла година се потопих в чудния свят на една наука, която търси и изучава мъдростта. Характерът ми се промени. Агресивността, която толкова ми помагаше в баскетбола, отстъпи място на търпението и спокойствието. По-късно това щеше да ми помогне в упражненията по стрелба.

Разбира се, в крайна сметка академичните занимания по философия ми омръзнаха. Осъзнах, че имам нужда от нещо повече, за да се чувствам щастлив. И докато се чудех какво да правя, баща ми настоя да се видим.

Увеличи оценката си за стрелба в таблицата „КАЧЕСТВА НА БОЕЦА“ с 1 точка! След това отиди на 13.

3

- Мразя военните - казах аз. - Мирно! Свободно! Дишай! Яж! Спи! Те си мислят, че всичко трябва да се прави по заповед.

- Това са предразсъдъци, сине! - възрази баща ми. - Сред военните има пълни кретени, но такива има и сред учените, нали? Всяко стадо си има черни и бели овце. Смятам, че Джак е от белите в своето стадо. Освен това вече не е военен. Оттегли се от армията тъкмо защото имаше доста възражения срещу тамошните порядки.

- Може би е смятал, че и ходенето до тоалетната трябва да става само по заповед - подхвърлих иронично аз.

- Продължавам да слушам младежки глупости - поиз- нерви се баща ми. - Е, добре, няма да те моля на колене. Приемаш или не?

Всъщност няхах нищо важно за другия ден, така че отказът щеше да бъде глезотия.

- Добре де - казах аз. - Щом толкова настояваш.

- Тогава ще се видим утре точно в три и половина пак тук

- сложи край на разговора баща ми.

Отиди на 25.

4

- Опитвам се да открия своята цел в живота - казах аз. - Искам да бъда полезен на хората около мен и едновременно с това работата да ми доставя удоволствие.
- А мислиш ли, че наемниците са полезни? - попита ме Джак.
- Полезни са на онзи, който им плаща. Друг е въпросът дали са добри. Аз не искам да върша злини.
- Моите бойци не вършат злини - каза Джак.
- Значи застават на страната на доброто, ако има кой да плати - продължих настъпателно аз.
- Нещо такова - призна бившият полковник. - Живеем в суров свят, момко! Но никога не заставаме на страната на лошите, дори да ни плащат десеторно!
- И това е нещо - заключих аз. - Стига да умееш да различаваш добрите от лошите. Той прие нападката ми спокойно.

Отиди на 197.

5

- Най-сетне малко разум! - изпъшка баща ми. - Не мога да разбера защо изобщо се поколеба. Вчера не ми спомена нищо за концерта, а днес изведнъж започваш да се инатиш.
- Добре де, нали в крайна сметка зарязах концерта! - отвърнах помирително аз.
- И постъпи правилно, момко! - засмя се щастливо Джак.
- Няма да съжالياваш за избора си!

Отиди на 1

6

- Какво ще кажеш да опитаме новото меню на „Мак Доналдс“? - предложих аз.
- Моля? - не повярва на ушите си Джак. - Искаш да ме набутаеш в някоя от онези скапани закусувални, където на входа те посреща клоун, а вътре децата тичат покрай масите. Не, момко, там не е място за сериозни разговори. Нямате ли си някой свестен бар в града?
- Ами веднага се сещам за „Баракуда“.
- Значи отиваме там - отсече Джак.

Отиди на 52.

7

- Ще ти направя няколко предложения - каза баща ми. - Помисли внимателно върху всяко едно от тях. Животът си е твой и ти трябва да решиш как да го изживееш.
- Увертюрата беше добра и напълно в стила на баща ми. В момент, когато самият аз няхах ясна представа какво смятам да правя, той се притичаше на помощ. Заслушах се внимателно в думите му.
- Първо, би могъл да започнеш да изучаваш философия. Може би тази наука ще ти помогне да откриеш себе си и да намериш своя път в живота. Аз ще поема разходите ти за наем и университетската такса. Ще получаваш и две хиляди долара месечно за джобни пари, за да се съсредоточиш изцяло върху учението.

Бях прочел няколко книги на известни философи. Много от написаното не успях да разбера, но като цяло тази наука ме интересуваше. Едва ли някога щях да стана философ, но една-две години, прекарани в изучаването на тази наука, можеха да са ми от полза.

Отиди на 192.

8

Нямаше как да откажа, без да засегна баща си. А и не бях планирал нищо чак толкова важно за следващия ден. Може би бившият полковник щеше да се окаже по-различен от останалите таткови приятели.

- Добре - казах аз. - Ще се радвам да се запозная с Джак.
- Тогава ще се видим утре точно в три и половина пак тук - сложи край на разговора баща ми.

Увеличи оценката си за престиж в таблицата ХАРАКТЕРИСТИКА НА БОЕЦА" с 1 точка! След това отиди на 25.

9

- Мога само да те поздравя, синко - засмя се Джак. - Баща ти ми спомена, че държиш много на концерта, но аз исках да се убедя лично, че стоиш твърдо зад думите си.

- Не го правя на инат, нали разбираш? - казах аз. - Те са любимата ми банда и кой знае кога пак ще свирят в града.

- Аз също не се инатя излишно - каза Джак. - Но сега ще те изправя пред сложен избор. Аз съм много зает човек. Утре вече няма да съм тук, така че не мога да ти предоставя резервен вариант. „Металика“ сигурно ще имат и други концерти, но аз съм тук само тази вечер. Какво решаваш?

Бях притиснат до стената!

Отиди на 205.

10

- По-добре да го оставим за утре - казах аз. - Тази вечер съм на концерт на „Металика“.

- Толкова ли е важен? - усъмни се Джак.

- Страхотна банда! Ще бъде наистина велико шоу и не искам да го изпусна. Но утре съм свободен по всяко време.

- Момко, може би става въпрос за твоето бъдеще - възрази търпеливо Джак. - Задай си въпроса кое е важно, наистина важно за теб!

Разговорът можеше да почака, а „Металика“ щяха да излязат на сцената след два часа, независимо дали са ме зърнали сред тълпата техни почитатели, или са разбрали отнякъде, че съм възпрепятстван да присъствам на шоуто. На всичкото отгоре „Металика“ бяха на турне и за мен нямаше да е трудно да отида на техни концерт в друг град след няколко дни. Но понякога човек не бива да отстъпва от любимите си неща, дори да става дума само за някакъв си концерт. Тази вечер имах нагласа да „куфея“. Джак отлично знаеше всичко това, но продължаваше да ме изпитва.

Какво решаваш?

- *концертът е по-важен - отиди на 15.*

- *разговорът с Джак е по-важен - отиди на 19.*

11

- Значи нямаш никакви планове за вечерта? - попита учуден баща ми, пренебрегвайки последното подмятане.

- Ами поне не се сещам.

- Много интересно, защото вчера ми проглуши ушите с концерта на „Металика“. Казах на Джак, че винаги държиш на думата си, но май трябва да се поправа.

Замълчах, защото в случая беше прав.

- Младите имат право да грешат - усмихна се Джак. - Поне докато са извън моята малка наемна армия. Е, момко, ти заряза концерта, но аз ти обещавам, че няма да съжаляваш за избора си!

Отиди на 14.

12

Изборът ми се спря върху подготовителния курс за морски пехотинци. Там се сблъсках с трудности, каквито дотогава не бях подозирал, че съществуват. Като мъжко момче стиснах зъби и преодолях всичко, без да кажа „ох“! В края на годината бях един от първенците на групата, но когато ми предложиха да продължа обучението си на по-сериозно ниво и да се превърна в истински морски пехотинец, отказах категорично. Беше ми писнало от военните порядки.

Отиди на 209.

13

Ето че отново бях в кабинета на върха на небостъргача! И отново се чувствах малко неудобно. Беше изминала цяла година и макар да бях преживял и научил много, все още нямах ясна представа за своята цел в живота.

- Как си? - попита баща ми, колкото да започне разговора.

- Не знам - отвърнах честно аз. - От една страна, през изминалата година си прекарах чудесно, точно както исках. Но усещам, че е време да се захвана с нещо важно, а не знам с какво.

- Може би ще успея да ти помогна - каза той. И после, като че ли без всякаква връзка с досегашната насока на разговора, продължи: - Утре имам среща с един стар приятел. Той би се радвал да се запознае с теб.

Отиди на 219.

14

- Къде ще отидете? - поинтересува се баща ми.

- Не знам - вдигна рамене Джак. - Отдавна не съм бил в града и нямам представа за заведенията. Ще оставя на младежа да прецени.

Къде ще заведеш Джак, за да продължите разговора си?

- в закусалня на „МокДоналдс“ - отиди на 6.

- в „Регент“, един от луксозните ресторанти - отиди на 21.

- в „Баракуда“, един от непретенциозните барове - отиди на 29.

15

- Съжалявам, Джак - решително заявих аз. - Няма начин да пропусна шоуто на „Металика“.

Погледни в таблицата КОДОВИ ДУМИ! Ако имаш кодова дума „бял“, отиди на 9. В противен случай отиди на 35.

16

- Имаш ли нещо против да отидем до бара с моя джип? - попита ме Джак. - Паркирал съм го в подземния гараж. Ще отида да го взема и след пет минути ще те чакам пред входа.

- Върви - обади се баща ми. - Тъкмо искам да му кажа няколко думи насаме, преди да го пусна да скитосва с теб. Джак излезе от кабинета с ехидна усмивка, а баща ми се приближи до мен и сложи ръка на моето мускулесто рамо.

- Джак те хареса - каза той. - Искам да знаеш, че той е много свестен човек. Можеш да му имаш пълно доверие, с едно-единствено изключение: гледа много романтично на живота на наемника. Може да те омае с красиви приказки на тази тема. Не му се връзвай! Ако ти хареса идеята да работиш за него, нека не е на огневата линия.

Отиди на 211.

17

- Ще го застрелям, без да се колебая - отвърнах аз.

- А после? Как ще успокоиш съвестта си?

- Проблемът не е мой! Като обикновен боец аз съм длъжен да изпълнявам заповеди. Ако не е трябвало да застрелям човека, вината е на моя командир. Аз ще направя всичко възможно, за да забравя случката. Джак отпи замислено от питието си. След това ме погледна изпитателно и рече:

- От теб сигурно ще излезе свестен боец. Стига да оцелееш достатъчно дълго, разбира се! Подобни забележки не можеха да ме уплашат.

Печелиш 1 точка престиж! Запиши кодова дума „кон“! След това отиди на 37.

18

Нямах представа какво искам да правя занапред, а баща ми ме притискаше да направя важен избор. Е, аз не исках да решавам бъдещето си по този начин. Ето защо избрах свободата.

Наех скромна квартира, купих си мотор на старо и постъпих на половин работен ден в градската библиотека. Малката заплата и петстотинте долара месечно от баща ми ми позволяваха да живея скромно. Изведнъж финансовите ми възможности се ограничиха невероятно и изгубих няколко „приятели”, но в замяна на това получих много време. Мисля, че платих повече от добра цена за свободата, която имах през тази година. И тъкмо когато започнах сериозно да се замислям какво да правя с живота си занапред, баща ми настоя да се видим. Неусетно беше изминала цяла година от последния ни сериозен разговор.

Затиши кодова дума „син”! След това отиди на 13.

19

Имах ли изобщо избор? Джак вече ми беше пунал мухата и дори да отидех на концерта, непрекъснато щях да съжалявам за пропуснатата възможност.

- Уф, да върви по дяволите концертът!

Погледни в таблицата „КОДОВИ ДУМИ”! Ако имаш кодова дума „бял” отиди на 26. В противен случай отиди на 5.

20

- Вечерта ми е свободна - отговорих аз. - Нямам никакви планове, така че няма проблем да продължим разговора си някъде по-далеч от бащиния ми надзор.

Погледни в таблицата „КОДОВИ ДУМИ”! Ако имаш кодова дума „бял”, отиди на 11. В противен случай отиди на 28.

21

- Да опитаме класата на „Регент” - предложих аз.

- Още името ми смърди на баровски ресторант, ако не се лъжа? - поинтересува се Джак.

- Ами „Регент” е много елитно заведение - намеси се баща ми. - Често използвам специалните сепарета на ресторанта за бизнессрещи на най-високо ниво.

- Тогава отпишете ме. Момко - обърна се бившият полковник към мен, - как ме виждаш да вляза в баровски ресторант с тези дрехи?

Наистина, бях принуден да призная, че дънките и овехтялото яке не са най-подходящото облекло за „Регент”.

Отиди на 215.

22

- Имам билет за концерта на „Металика” утре вечер - казах аз. - Не искам да го изтърва, защото те са любимата ми банда. Държа на всяка цена да бъде на това шоу!

- „Металика”? Кога най-сетне ще пораснеш, синко?

- „Металика” не е никакво тъпо юношеско увлечение, татко! - възразих аз. - Очаквам този концерт от няколко седмици и съм се настроил да си прекарам чудесно на шоуто. Не искам да говоря излишно, просто ще бъде на концерта утре вечер и точка по въпроса!

Очаквах, че баща ми ще започне да спори или поне ще подхвърли нещо презрително за незрелите ми интереси, ала останах излъган.

- Ще те срещна с Джак в ранния следобед - процеди сухо той.

- Щом е така, няма проблеми - казах аз. - С радост ще се запозная с него.

- Тогава ще се видим утре точно в три и половина пак тук - сложи край на разговора баща ми.

Затиши кодова дума „бял”! След това отиди на 25.

23

- Имаш ли представа какъв опит натрупва един наемник на огневата линия? - възкликна Джак, когато чу отговора ми. - Нека те сваля от облаците, момко! Все някога ще ти се наложи да се изправиш срещу невъоръжен противник, а твоят командир ще заповяда да стреляш!

- Защо? - попитах аз изненадано.

- Защото понякога е правилно да не се вземат пленници. Знаеш ли как се чувства момче като теб, когато застреля невъоръжен човек? Сънят започва да бяга от клепачите ти, изместен от кошмарни видения. Превръщаш се в неразбран отшелник. Спомни си какво се случи с много от онези, които се върнаха от Виетнам. Мнозина откриват, че не са толкова корави, колкото са се виждали в мечтите си. Затова те питам отново: какво би станало, ако се наложи да застреляш невъоръжен човек?

Как би постъпил в такава ситуация?

- *ще се подчиниш, но по-късно ще поискаш от командира да ти обясни защо е трябвало да убиваш беззащитен човек - отиди на 31.*

- *ще се подчиниш и ще забравиш за случая, защото ти само изпълняваш заповед, а отговорността лежи на плещите на твоя командир - отиди на 53.*

24

Потапянето в тайните на икономиката ми се стори добра идея. На първо място, баща ми щеше да се зарадва. Освен това не виждах какво по-полезно мога да правя. Затова си казах, че е добра идея да се посветя по-скоро на семейния бизнес. Баща ми избра университета, който според него щеше да ми даде подходящо образование. Мисля, че не сгрехи - преподавателите наистина бяха на висота и докато все още имах желание да уча, напредвах бързо. За кратко време научих много полезни неща.

Но постепенно започнах да разбирам, че светът на големия бизнес не е за мен. В края на годината вече бях сигурен, че трябва да прекъсна следването. Нуждаех се от нещо друго, за да бъда истински щастлив. И докато се чудех какво да правя по-нататък с живота си, баща ми настоя да се видим. Неусетно беше изминала цяла година от последния ни сериозен разговор.

Увеличи оценката си за психология в таблицата „КАЧЕСТВА НА БОЕЦА” с 1 точка! След това отиди на 13.

25

Когато на другия ден влязох в кабинета на баща си, Джак вече беше там. Стана от креслото да ме посрещне с протегната ръка.

- Я какъв здравеняк си бил! - каза бившият полковник, разтърсвайки десницата ми. - Радвам се, че най-сетне ще се запознаем, момко!

Джак започна да ме изпитва още от самото начало, макар тогава да не го съзнавах. Той стисна здраво ръката ми. Аз също обичам мъжките ръкостискания, така че не му останах длъжен. Харесахме се. Дори това малко поостаряло обръщение „момко” ми допадна.

- Как става така, че едва сега се запознаваме? - попитах направо аз. - Нали уж двамата с баща ми сте големи приятели. Защо не си ни гостувал?

- Джак е доста зает човек - обади се баща ми.

- За разлика от теб, който по цял ден се чудиш какво да правиш - подхвърлих аз.

- Джак е зает по малко по-различен начин, синко - търпеливо прие иронията ми той. - Всъщност той сам ще ти обясни.

Отиди на 207.

26

- Така те искам, момко! - засмя се щастливо Джак. - Няма да съжаляваш за избора си!

Печелиш 1 точка престиж (не защото се отказа от концерта, а защото помисли, преди да се откажеш)! Отиди на 14.

27

Бар „Нова мечта” се оказа доста прилично заведение. Посрещна ни една хубавичка и приятна усмихната сервитьорка, която изчака да си изберем маса, прие делово поръчката ни, засмя се щастливо на комплиментите ни и почти светкавично донесе първите питиета. От колоните на уредбата звучеше стабилен хард-рок на умерени децибели, който заглушаваше разговорите по околните маси, без да ни кара да се надвикваме. В няколкото компании, изпълнили бара, не се виждаха неприятни физиономии. Изобщо - моят тип заведение!

Отиди на 196.

28

- Така те искам, момко! - засмя се щастливо Джак. - Няма да съжالياваш за избора си!
Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 14.

29

- Знам един много готин бар, казва се „Баракуда” - предложих аз. - Там няма да намерим двайсетгодишно уиски, но иначе е уютно и пианистът е добър.
- Аз съм скаран с музиката - каза Джак. - Ако онзи тип свири тихо, значи е добър.
- През повечето време свири бавни мелодии - потвърдих аз.
- Тогава това е нашето заведение! - отсече бившият полковник.
Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 52.

30

- Има много начини да се биеш срещу лошите - каза Джак в отчаян опит да ме отклони от вече избрания път. - Понякога момчетата от тила допринасят повече за победата от бойците в окопите.
- Но момчетата на огневата линия правят купона!
- Ако гледаш на войната като на купон, скоро ще те върнат на баща ти в ковчег! - тросна се ядосано Джак.
- Трябва ми предизвикателство! - отвърнах разпалено аз. - Не ми отказвай, Джак!
- И какво, цял живот ли ще залягаш из окопите? Наемниците умират млади, момко! Защо ти е да ставаш един от тях?
Как виждаш бъдещето си?
- *искаш да направиш кариера в наемната армия и затова трябва да натрупаши опит на огневата линия - отиди на 23.*
- *все още нямаш сериозни планове за бъдещето, просто искаш да бъдеш полезен, изпълнявайки точно заповедите на своите командири - отиди на 36.*

31

- Ще го застрелям без колебание! - отвърнах убедено аз. - Но когато всичко приключи, ще отида при командира и ще го попитам защо е трябвало да стрелям.
- Ще се опиташ да оспориш решението му? - повдигна иронично вежди Джак.
- Напротив - възразих аз. - Ще се поуча от неговия опит. Щом искам един ден да командвам свой отряд бойци, трябва да знам кога е необходимо да не се проявява милост.
- От теб може да излезе свестен боец и командир - промълви Джак. - Стига да оцелееш достатъчно дълго, разбира се.
Подобни забележки не можеха да ме уплашат.
Печелиш 1 точка престиж! Запиши кодова дума „сол”! След това отиди на 37.

32

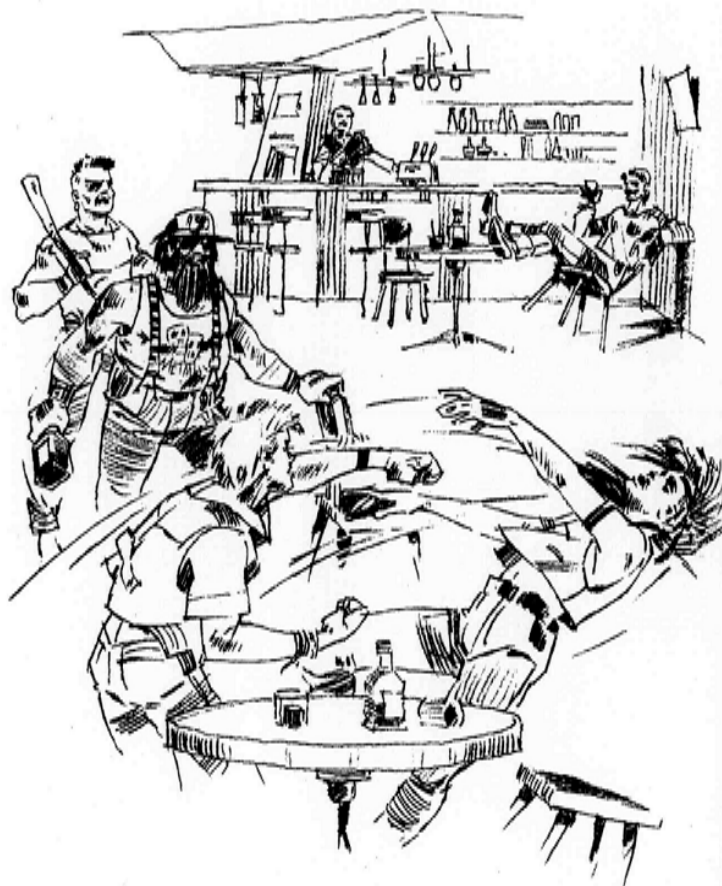
Не ми допадна идеята да се хвърля в схватка с трима мъже, които не ми приличаха на врагове.
- Защо трябва да ги разкарам? - попитах аз. - Нима са направили нещо лошо?
- Трябва ли да задаваш толкова въпроси, за да изпълниш една проста задача? - контрира ме Джак. - Ако те е страх да излезеш срещу трима, признай си. Няма нищо срамно да отстъпиш пред противник, който те превъзхожда по численост.
- Върви по дяволите! - изръмжах аз.
Отиди на 45.

33

Няма ли да попиташ защо е необходимо да предизвикваш скандал?

- Ти не си ли мой командир? - отвърнах на въпроса с въпрос. - Не знаеш ли по-добре от мен кое е правилно?
- Така те искам! - ухили се Джак. - Давай, разкажи им играта!
И аз тръгнах към тримата здравеняци.
Печелиш 1 точка сила! Отиди на 50.

Обичах този танц! По принцип имам тежък удар дори без да замахвам. Изстрелях дясната си ръка напред и нагоре и я стоварих в носа на смелчагата. След това го сграбчих за реверите на елека и забих коляно в корема му. С един последен удар го проснах на земята и се извърнах към другите двама. Единият от тях тъкмо се беше привел над масата в забавен опит да се изправи, за да се включи в битката. Изритах го в ребрата, после направих крачка напред и стоварих лакът в гърба му. Последният от тримата имаше благоразумието да излезе от бара, преди да съм се заел с него.
Печелиш 1 точка сила! Отиди на 44.

- Какво ти става, синко? - избухна баща ми. - Вчера не ми спомена за никакъв концерт, а сега изведнъж това се оказва най-важното нещо в живота ти! Не мога да повярвам!

- Не е най-важното нещо в живота ми - възразих аз, - но не разбирам защо разговорът ми с Джак да не може да се отложи за утре.

- Веднага ще ти обясня защо - намеси се Джак. - Аз съм много зает човек. Утре вече няма да съм тук, така че не мога да ти предоставя резервен вариант. „Металика“ сигурно ще имат и други концерти, но аз съм тук само тази вечер. Какво решаваш?

Имах ли изобщо избор? Джак вече ми беше пуснал мухата и дори да отидех на концерта, непрекъснато щях да съжалявам за пропуснатата възможност.

- Уф, да върви по дяволите концертът!

- Така те искам, момко! - засмя се щастливо Джак. - Няма да съжаляваш за избора си! *Отиди на 14.*

- Да бъдеш полезен! - възкликна

Джак. - Да бъдеш винтче в безотказно действаща машина за убиване?

- Да бъда част от сила, която се бори на страната на доброто - поправих го аз. - Да изпълнявам заповеди на опитни командири, които вземат правилни решения.

- Колко мило! Нека те свалия от облаците, момко! Все някога ще ти се наложи да се изправиш срещу невъоръжен противник, а твоят командир ще заповяда да стреляш!

- Защо? - попитах аз изненадано.

- Защото понякога е правилно да не се вземат пленници. Знаеш ли как се чувства момче като теб, когато застреля невъоръжен човек? Сънят започва да бяга от клепачите ти, изместен от кошмарни видения. Превръщаш се в неразбран отшелник. Спомни си какво се случи с много от онези, които се върнаха от Виетнам. Мнозина откриват, че не са толкова корави, колкото са се виждали в мечтите си. Затова те питам отново: какво би станало, ако се наложи да застреляш невъоръжен човек?

Как би постъпил в такава ситуация?

- *ще се подчиниш и ще забравиш за случая, защото ти си само изпълнител на заповед, а отговорността е на твоя командир - отиди на 17.*

- *ще се подчиниш, но по-късно ще поискаш от командира да ти обясни защо е трябвало да убиваш беззащитен човек - отиди на 46.*

37

Увлечен в разговора, не забелязах как лети времето. Случайно хвърлих поглед на часовника си и зяпнах от учудване - минаваше един след полунощ. Огледах се наоколо и видях, че в бара е останала само една компания от трима млади мъже, които се гледаха мълчаливо, надвесени над отрупаната с бирени шишета маса. Приличаха на докери или дървосекачи с напрашелите си бицепси и поизпразнени от съдържание погледи.

- Май е време да пусна моя нов боец да се наспи - засмя се Джак. - Утре вечер летиш за Конкагуа, така че използвай случая да си починеш в меко легло. Не се знае кога пак ще имаш такава възможност.

- Трябва да съобщя новината на родителите си - промърморих замислено аз. - И да си събера багажа.

- Е, това са си твои проблеми, момко! - рече Джак, правейки знак на сервитьорката да се приближи до нашата маса. С небрежен жест бившият полковник плати сметката и ме погледна предизвикателно. - Впрочем имам още нещо за теб тази вечер, приеми го като първа бойна задача! Готов ли си?

Можех ли да кажа „не“?

Отиди на 212.

38

Обърнах се към Джак с доволна усмивка. Той вече бе станал от масата. В движение пхна една едра банкнота в ръката на слисаната сервитьорка (с нея бе уредена и сметката на прогонената от мен компания) и я потупа успокоително по рамото.

- Да се махаме! - нареди кратко Джак и двамата се изнесохме от бара. - Добър стил - отбеляза бившият полковник на раздяла. - Хладнокръвен си и действаш точно. Не се боиш да нараниш човек, но и не се увличаш в самоцелно прилагане на сила. От теб може да излезе добър снайперист.

Затръшнах вратата на джипа и останах загледан след него, докато зави в първата пряка. Изведнъж осъзнах, че съм на път да направя изключително важна крачка в живота си. Все още имах възможност да се откажа, но знаех, че няма да го направя. От утре щях да бъда наемник!

Печелиш 1 точка стрелба! Отиди на 41.

39

- Момко, това е заповед! - каза Джак. - Нима отказваш да се подчиниш? На бойното поле за такава постъпка ще получиш куршум в тила от своя командир!

- Това е обикновен бар, а не бойно поле. И аз имам право да знам защо трябва да се правя на хулиган пред хора, които не са ми сторили зло.

- Забравих, че имаш амбиции да се поучаваш от опита на командира си - ухили се Джак.

- Слушай тогава! Тези типове са опасни вражески агенти, които следят наш човек. Трябва да отвлечеш вниманието им. Това достатъчно ли е?

- Това не е истина - възразих аз, скачайки от мястото си. - Но ще се включа в играта. Само гледай какво ще им се случи на онези тримата, ако решат да ми се опънат.

- Давай, разкажи им играта! - насърчи ме Джак.

И аз тръгнах към масата на здравеняците.

Печелиш 1 точка психология! Отиди на 50.

40

Нямах желание да причинявам телесни повреди. Затова изчаках юмука да се стрелне към мен, блокирах го и извих ръката на мъжа така, че залепих лицето му в масата.

- Малко ми трябва, за да ти счупя ръката - процедих през зъби аз. - Усещаш ли?
Нарочно натиснах малко повече, за да го накарам да извика.
- Да! Да, по дяволите, да! - изкрещя той. - Не я чупи, моля те!
Вече контролирах положението.
Отиди на 222.

41

Изненадах родителите си на закуска с новината, че ставам наемник. Майка ми прехапа устни, за да не заплаче. Баща ми само поклати глава.
- Ти си луда глава, синко! - рече той. - Не мога да те упрекна, защото и аз не стоях мирен на младини. Пази се!
Нямаше сълзи на сбогуване. Баща ми дори намери сили да се шегува. Бях благодарен на родителите си, че не ми позволиха да се размекна.
Отиди на 225.

42

Предстои ти тест, който ще определи какъв е твоят характер. По принцип ще печелиш точки за всеки свой отговор. Ето защо не е необходимо да се замисляш върху въпросите. Избери отговора, който ти допада най-много!

Въпрос 1: Нощ е. На улицата те пресрещат трима хулигани и искат всичките ти пари. Познаваш ги (дори знаеш в кое заведение висят през деня) и си убеден, че можеш да се справиш с тях, но и ти ще пострадаш леко в боя. Как ще постъпиш?

- а) - ще се биеш.
- б) - ще им дадеш парите, но после ще ги издебнеш един по един и ще си отмъстиш с як побой.
- в) - ще им обясниш, че ги познаваш и отмъщението ти няма да закъснее.

Въпрос 2: Ти си могъщ гангстер. Откриваш, че един от случайните ти търговски партньори те е измамил. С него нямаш сериозни делови отношения. Какво ще правиш с лъжеца?

- а) - ще го измамиш при следващата ви съвместна сделка и след това ще го изключиш от списъка на партньорите си. –
- б) - ще го заловиш и пребиеш лично, за урок на всеки, който се опита да те премята.
- в) - ще го привикаш на среща и ще му обясниш, че знаеш за подлостта му. След това ще му дадеш възможност да възстанови загубите ти с лихвите и да се поправи в отношението си към теб.

Въпрос 3: Шофираш колата си и не правиш нарушения. Но един полицаи те спира и започва да се заяжда за глупости. Исква да му дадеш пари, за да те пусне. Ти си много добър приятел с шефа на полицията в града. Как ще постъпиш?

- а) - ще дадеш искания подкуп, за да не си късаш нервите излишно, но след това ще накараш приятеля си да уволни изнудвача.
- б) - ще обясниш на ченгето, че е попаднало на неподходящ човек и ще приемеш разкаянието му.

в) - вбесяваш се и обясняваш на нахалника колко силни връзки имаш (за да не посмее да се оплаче), след което го пребиваш.

След като отговориш на трите въпроса, отиди на 51, за да видиш резултата си.

43

Погледни в таблицата „**КОДОВИ ДУМИ**“! Ако имаш кодова дума „кон“, отиди на 33. В противен случай, отиди на 54.

44

Обърнах се към Джак с доволна усмивка. Той вече бе станал от масата. В движение хвърли една банкнота от сто долара към пищящата сервитьорка (с нея трябваше да бъде уредена и сметката на пострадалите). След това се приближи до двамата пребити от мен здравеняци и пхна в ръцете им по една стотачка.

- Да се махаме, преди да са пристигнали ченгетата! - нареди кратко Джак и двамата се изнесохме от бара. - Добър стил - отбеляза бившият полковник на раздяла. - Имаш нрав на скандалджия и си падаш по тупаниците, значи ще си паснеш с повечето момчета

тренировъчния лагер. Само че тази тактика върви по кръчмите, но не и на бойното поле. Там се изискват малко по-различни умения.

Кимнах в знак на съгласие. Изведнъж осъзнах, че съм на път да направя важна крачка в живота си. Все още имах възможност да се откажа, но знаех, че няма да го направя. От утре щях да бъда наемник!

Отиди на 41.

45

Погледни в таблицата „КОДОВИ ДУМИ“! Ако имаш кодова дума „сол“, *отиди на 39*. В противен случай *отиди на 56*.

46

- Ще го застрелям без колебание! - отвърнах убедено аз. - Но когато всичко приключи, ще отида при командира и ще го попитам защо е трябвало да стрелям.

- Ще се опиташ да оспориш решението му? - повдигна иронично вежди Джак.

- Не, по друга причина - възразих аз. - Не искам да бъда безгласно винтче в безотказно действаща машина за убиване. Трябва да бъда сигурен, че съм постъпил правилно!

Очаквах похвала, но не я получих.

Отиди на 216.

47

- Време е и ние да си тръгваме - каза Джак, ставайки от нашата маса.

Аз също не виждах причина да се заседяваме в „Нова мечта“ и двамата се изнесохме от бара.

- Хареса ми стилът ти - отбеляза бившият полковник на раздяла. - Ценя уменията да се постига целта без излишни ефекти. Само че внимавай! Този път беше достатъчно силен, за да си позволиш снизхождение към противника. Но на бойното поле понякога се налага да бъдеш жесток, за да оцелееш!

Кимнах в знак на съгласие. Изведнъж осъзнах, че съм на път да направя изключително важна крачка в живота си. Все още имах възможност да се откажа, но знаех, че няма да го направя. От утре щях да бъда наемник!

Печелиш 2 точки престиж! Отиди на 41.

48

Време е да избереш един от четирите типа характер. Ще видиш, че всеки тип ти носи различни точки. Сам реши какъв човек би искал да бъдеш.

Вариант 1: характер - „агресивен“; **сила** - 3 точки; **стрелба** - 0 точки; **психология** - 1 точка. Този тип характер ще ти донесе известно предимство в ръкопашните схватки.

Вариант 2: характер - „пресметлив“; **сила** - 0 точки; **стрелба** - 1 точка; **психология** - 3 точки. Психологията ще ти донесе полза едва когато започнеш да събираш и тренираш своя армия.

Вариант 3: характер - „хладнокръвен“; **сила** - 1 точка; **стрелба** - 3 точки; **психология** - 0 точки. Този тип характер ще ти помогне да се чувстваш по-уверен при сложни изстрели.

Вариант 4: характер - „вгълбен“; **сила** - 0 точки; **стрелба** - 2 точки; **психология** - 1 точка. Този тип характер дава възможност да притежаваш 1 бойно умение повече, но това ще определиш по-нататък в играта.

След като повишиш оценките си в таблицата „КАЧЕСТВА НА БОЕЦА“ и отбележиш какъв характер си избрал в таблицата „ХАРАКТЕРИСТИКА НА БОЕЦА“, *отиди на 60*.

49

- Искаш да ги разкарам от бара? - попитах аз, скачайки от мястото си. - Окей, само гледай как ще ги разпердушия!

- Направо ти завиждам за ентузиазма - подхвърли с предизвикателна усмивка Джак.

Отиди на 43.

50

Макар да бяха ударили по четири-пет бири на човек, тримата не бяха пияни. Забелязаха, че се приближавам до масата им и после изслушаха с нарастващо удивление желанието ми да им видя гърбовете.

- Що ти не се чупиш бе, отворен? - процеди накрая единият от тях.

Носеше дънково елече и превръзка през челото от същия плат. В очите му нямаше страх. Мислеше си, че трима на един е солидно превъзходство.

Отиди на 201.

51

Виж какво печелиш от твоите отговори на трите въпроса:

Въпрос 1: а) - печелиш 1 точка сила и 1 точка престиж; б) - печелиш 1 точка стрелба; в) - печелиш 1 точка психология.

Въпрос 2: а) - печелиш 1 точка стрелба и 1 точка престиж; б) - печелиш 1 точка сила; в) - печелиш 1 точка психология.

Въпрос 3: а) - печелиш 1 точка стрелба; б) - печелиш 1 точка психология и 1 точка престиж; в) - печелиш 1 точка сила.

След като повишиш оценките си в таблиците ХАРАКТЕРИСТИКА НА БОЕЦА” (само ако някой от отговорите ти носи точки престиж) и „КАЧЕСТВА НА БОЕЦА”, *отиди на 48.*

52

- Знам едно по-добро заведение - намеси се баща ми. - Казва се „Нова мечта” и е нещо подобно на „Баракуда”, само че вместо пианист, пускат музика от уредба.

- Защо не в „Баракуда”? - поинтересувах се аз, раздразнен, че баща ми оспорва моето предложение.

- Защото там всички те познават.

- И какво от това?

- Джак не би искал да го заведеш на място, където всички те познават.

- Наистина ли? - обърнах се учуден към бившия полковник.

- Всъщност да - потвърди Джак.

Много скоро сях да разбера защо е трябвало да отидем в заведение, където не ме познават.

Някои изпитания на Джак, като например ръкостискането, бяха прости. Други те поставяха в неудобни положения.

Ако имаш кодова дума „син”, печелиш 4 точки престиж!

Отиди на 16.

53

- Ще го застрелям, без да се колебая - отвърнах аз.

- А после? Как ще успокоиш съвестта си?

- Проблемът не е мой! Като обикновен боец аз съм длъжен да изпълнявам заповеди. Ако не е трябвало да застрелям човека, вината е на моя командир. Аз ще направя всичко възможно, за да забравя случката.

- Момко, тъкмо това не бива да правиш, ако искаш от теб да излезе добър командир - възрази бившият полковник. - Напротив, трябва на всяка цена да разбереш защо е било необходимо да бъдеш безмилостен към врага! Само така ще бъдеш подготвен да вземаш отговорни решения в напечени моменти.

Бързо осъзнах грешката си.

- Изобщо не помислих за това - признах аз. - Изглежда, имам още много да уча. Но ще се старая, обещавам!

- От теб може и да излезе свестен боец и командир - промълви Джак. - Стига да оцелееш достатъчно дълго, разбира се!

Подобни забележки не можеха да ме уплашат.

Запиши кодова дума „сол” ! След това отиди на 37.

54

- Не действаш ли твърде импулсивно? - добави Джак. - Можеше поне да попиташ защо е нужно да предизвикваш скандал.

- Защо, на кого му трябва празни приказки? - дръзко отвърнах аз. - Искаш ли да разкарам онези типове или само си играеш с мен?

- Давай, разкажи им играта! - махна с ръка Джак.

И аз тръгнах към тримата здравеняци.

Отиди на 50.

55

Не исках да причинявам зло на противника си, но в същото време трябваше бързо да го извадя от строя. Това щеше да възпре другарите му и да ги накара да ми се подчинят. Ето защо с рязко движение на ръката поразих незащитения гръклян на мъжа с превръзката. Той изхърка и се преви от болка и изненада. Начинът, по който го елиминирах от битката, явно уважава останалите двама.

- Разкарайте се и няма да съжалявате! - казах аз.

Те ме послушаха с облекчение. Подкрепиха пострадалия си приятел от двете страни и бързешком го изведоха от заведението.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 38.

56

- Момко, това е заповед! - каза Джак. - Нима отказваш да се подчиниш? На бойното поле за такава постъпка ще получиш куршум в тила от своя командир!

- Това е обикновен бар, а не бойно поле. И аз имам право да знам защо трябва да се правя на хулиган пред хора, които не са ми сторили зло.

- Ти си прост боец и нямаш права - ухили се Джак. - Само преди малко ме уверяваше, че единственото ти желание е, цитирам по памет, „да изпълняваш заповедите на опитни командири, които вземат правилни решения“.

- Направо ме закопа! - признах аз, скачайки от мястото си. - Отивам да изпълня заповедта ви, сър!

- Давай, разкажи им играта! - махна с ръка Джак.

И аз тръгнах към тримата здравеняци.

Отиди на 50.

57

Пристигнах в столицата на Конкагуа с редовен пътнически полет. Посрещна ме един от служителите на Джак, който ме отведе до малко военно летище в покрайнините на града. Там се бяха събрали още двайсетина наемници. Два транспортни хеликоптера ни откараха до тренировъчния лагер „Лагуна-1“. Предстоеше ми да изкарам ускорен курс за елитен боец, за да успея да се включа в настъплението срещу наркобароните.

Отиди на 220.

58

- Предпочитам да отседна в хотела - казах аз.

Чудно ли е, че идеята ми предизвика бурен смях? Но той

беше твърде кратък. Полковник Никълс се овладя забележително бързо и ми изнесе едно сурово конско.

- Стягай се, момче, иначе лошо ти се пише! - каза той. - Тук не е увеселително заведение, а тренировъчен лагер. Опитваме се да подготвим бойците в условия, които са максимално близки до истинските. Да не мислиш, че по време на продължителна акция ще имаш възможност нощем да спиш в близкия хотел? Сержант, разкарай този новак от кабинета ми и се погрижи да влезе в правия път, преди да съм кипнал!

Разбрах, че съм се изложил яко и побързах да се скрия от погледа на полковника.

Отиди на 208.

59

Очаквах атаката и затова успях да блокирам удара с две ръце. Едновременно с това направих бърза подсечка и негърът се озова на пода. Със завидна бързина противникът ми направи странично кълбо и се изправи на крака.

- О-хо, ти си бил печен! - ухили се той. - Я да видим как ще се справиш с това!
Разбрах, че двубоят едва сега започва.
Отиди на 226.

60

Сега е моментът да получиш малко помощ! Сам избери на какво ниво на трудност искаш да играеш:

- **лесно** - имаш право да увеличиш две от трите оценки в таблицата „КАЧЕСТВА НА БОЕЦА” с по 1 точка.
- **нормално** - имаш право да увеличиш една от трите оценки в таблицата „КАЧЕСТВА НА БОЕЦА” с 1 точка.
- **трудно** - не получаваш никаква помощ!

- Запомни избраното от теб ниво на трудност! Ще имаш още една възможност да получиш извънредна помощ, ако не си избрал нивото „трудно”.
Отиди на 57.

61

Очаквах атаката, но не и бързината, с която кракът се изстреля към мен. Преди да успея да го блокирам, той се заби отстрани в ребрата ми и ме накара да извикам от болка и изненада. Вторият ритник ме блъсна в гърдите. Последва серия от мълниеносни удари. Успях да отразя първите три, но четвъртият ме запрати към въжетата. Преди да се съвзема, негърът стегна гърлото ми в мъртва хватка.

- Слушай ме внимателно, боецо! - просъска той. - Никога не се закачай със сержант, още повече със своя взводен командир. Ясно ли е?

Така разбрах, че за лош късмет съм попаднал на сержант Йомби.

Отиди на 229.

62

Събудих се стреснато, когато някой срита грубо леглото ми. Скочих на крака и се озовах срещу огромен негър, който ме гледаше с насмешка.

Хвърлих бърз поглед на помещението и видях, че то вече се е напълнило с новобранци, всички до един в камуфлажни униформи. Изглежда, бях позадрямал, изморен от пътуването, и бях пропуснал пристигането на взвода. И това очевидно беше дало повод на мъжа срещу мен да си направи дебелашка шега.

- Спящата красавица си отвори очичките! - присмя ми се негърът. - Хайде сега, нещастнико, събирай си нещата и марш на някое друго легло, защото това съм си го заплюл аз!

Отиди на 224.

63

Полковник Никълс беше дребен и слаб мъж на средна възраст, който въпреки неугледното си телосложение, изглеждаше добре в камуфлажна униформа. По-късно научих, че се слави като невероятен стрелец и отличен тактик. По време на пребиваването си в „Лагуна 1“ имах възможност да се убедя, че притежава и талант да ръководи тренировъчен лагер.

Полковникът ме посрещна с изпитателен поглед.

- Джак лично те препоръча, момче - каза той. - Затова ми беше любопитно да те видя що за стока си. Седни де, няма защо да стърчиш прав! Разкажи ми накратко за себе си!

Добронамереното отношение на Никълс ми помогна да преодолее сковаността. Отпуснах се на близкия стол и изпълних желанието на полковника.

Отиди на 221.

64

- Няма да има никаква размяна, сър! - отвърнах убедено аз. - Ако успеем да измъкнем момчетата чрез спасителна акция, ще е добре. Но моите бойци трябва да знаят, че не бива да попадат в плен.

- Този трик са го измислили още древните римляни - отбеляза Йомби. - Техните воители са знаели, че не бива да очакват избавление, ако попаднат в плен.

Отиди на 91.

65

Отиди на 120.

66

Аз мълчах с наведена глава.

- Сержант Йомби? - обърна се отговорникът на бараката към моя противник.

- Преподадох първия урок на тези момчета - обясни негърът и аз разбрах, че съм сгазил лука, заяждайки се със своя взводен командир.

- Хм, тогава нямате нужда от мен.

Отговорникът на барака номер шест се оттегли в канцеларията си, а аз зачаках присъдата на командира на взвода.

Отиди на 87.

67

Мерникът ми бягаше на метър пред мишената. Прицелих се внимателно, спрях да дишам и натиснах спусъка.

Отиди на 84.

68

- Не смятам, че съм достатъчно подготвен за „Ада на ветераните“, сър! - казах аз. - А колкото до предложението да отседна в хотел, предполагам, че сержантът се шегуваше.

- Дяволски си прав! - рече Никълс. - Всъщност това беше малко изпитание, с което посрещаме изискани момчета като теб. Някои от тях са толкова зелени, че лапват въдичката за хотела. Върви да се настаниш!

Сержантът ме отведе до една от бараките, на вратата на която имаше изписана голяма шестица. Там бях представен на отговорника на бараката и сержантът ме остави на неговите грижи.

Печелиш 2 точки престиж! Отиди на 82.

69

- Виждам, че гориш от ентузиазъм, момче! - продължи полковникът. - Такива като теб обикновено оставят костите си в първото сражение. Как, по дяволите, си представяш да пусна новак като теб в „Ада на ветераните“?

- Разрешете да отбележа, сър, че съм изкарал начален курс за морски пехотинец! - възразих учтиво аз. - По всички показатели бях избран за първенец на групата!

Двамата ветерани от армията на Джек се спогледаха съучастнически.

Отиди на 233.

70

- Нямах представа колко съм глупав - процедих ядосано аз. - Толкова съм тъп, че май започвам да се мисля за чистач, който трябва да намери някакъв парцал и да забърше пода на стаята. И така като те гледам, ти май идеално ставаш за тази цел.

- Какво? - не повярва на ушите си негърът. - Предизвикваш ли ме?

- По-добре си вдигни гарда! - посъветвах го аз, заемайки бойна стойка. - Иначе рискуваш да не разбереш кога ще ти размажа носа!

- Нямах проблеми, заек! - изръмжа негърът и в следващия миг десният му крак се стрелна към ребрата ми.

Виж оценката си за сила от таблицата „КАЧЕСТВА НА БОЕЦА“! Ако е по-голяма от 4, отиди на 59. В противен случай отиди на 81.

71

- Ще направя всичко възможно, за да си върна бойците, сър! - отговорих убедено аз. - Партизаните винаги имат проблеми с въоръжението, но обикновено не могат да използват максимално доброто оръжие. Ето защо бих склонил да добавя и няколко от нашите карабини към десетте пленници, за да осъществя размяната.

- Доста си щедър! - отбеляза Йомби.

Отиди на 100.

72

Отиди на 108.

73

Отиди на 143.

74

Изваках противника си да се приближи на няколко крачки от мен и го прострелях в сърцето с въсъчен куршум, каквито обикновено използвахме на тренировки.

Отиди на 86.

75

Отиди на 126.

76

- Не бих пропуснал възможността да отида в „Ада на ветераните“, сър! - казах аз. - Готов съм да понеса всички трудности!

- Наистина ли? - повдигна учудено вежди Никълс и двамата със сержанта се спогледаха заговорнически.

Ако имаш кодова дума „пехота“, отиди на 69. В противен случай отиди на 89.

77

Мерникът ми следеше мишената. Прицелих се внимателно, спрях да дишам и натиснах спусъка.

Отиди на 97

78

Първите два дни от обучението в „Лагуна-1” прекарахме изцяло под надзора на сержант Йомби. Натоварени с пълно бойно снаряжение, ние тичахме, скачахме, залягахме, пълзяхме, вървахме с ускорено и нормално темпо или просто почивахме, съсипани от натоварването. По време на кратките почивки сержант Йомби ни запознаваше с порядките и правилата в лагера.

Отиди на 227.

79

- Нямах представа колко съм глупав - процедих ядосано аз. - Толкова съм тъп, че не знам какво би станало, ако се изправим един срещу друг на ринг.

- Моля? - не повярва на ушите си негърът. - Предизвикваш ли ме?

- Тръгваме ли?

Минах покрай него и се запътих към салона. Негърът ме последва. Дватамата започнахме мълчаливо да се подготвяме за предстоящия двубой, а около нас постепенно се скупчи останалата част от взвода.

Отиди на 232.

80

Йомби беше събрал целия взвод в едно от малкото помещения в лагера, предназначени за теоретични занятия.

- Сега вие сте само редови бойци, но един ден някои от вас ще станат командири. Не мислете, че това е невъзможно. Историята учи, че войникът се издига най-бързо по време на война. Започваш като боец, а след месец вече командваш рота! И тежко ви - на вас и на хората под ваше командване, - ако не сте подготвени за изпитанието!

Йомби беше прав. Армията на Джак водеше непрекъснато сражения, в които умираха наши момчета. Войните, в които участват наемници, съвсем не са безкръвни, за разлика от телевизионни шоуа като „Пустинна буря”.

Отиди на 236.

81

Очаквах атаката, но не и бързината, с която кракът се изстреля към мен. Преди да успея да го блокирам, той се заби отстрани в ребрата ми и ме накара да извикам от болка и изненада. Вторият ритник ме блъсна в гърдите и ме отхвърли към стената. При сблъсъка главата ми се удари в дъските и светът около мен се завъртя. Почувствах как нещо тежко се стовари върху лявата ми скула и се строполих на пода.

- Ставай, новобранце! - срита ме негърът. - Ставай, да те вземат дяволите!

Нямаше място за съмнение - бях попаднал на най-неподходящия противник.

Отиди на 235.

82

- Добре дошъл в барака номер шест! - каза отговорникът. - Аз съм сержант Дювал. Ще те настаня в трето спално!

Лесно ще го намериш. Избери си свободно легло и разпреди багажа си в шкафчето. След това ще трябва да изчакаш идването на сержант Йомби. Той отиде да вземе новобранците от лечебницата и трябва да се върне до половин час. От него ще научиш разпределението на времето в лагера и всички други подробности. Мърдай!

Излязох от кабинета и се озовах в малкото антре на бараката, точно срещу входната врата. Вляво и вдясно от мен имаше по две врати. Една от тях водеше към салона за физическа подготовка. На другите три беше изписан номерът на спалното.

Отиди на 242.

83

Лежах на едно малко възвишение, прикрит зад неголям камък. Дулото на карабината ми следеше мишена тип „военен джип”, която се движеше на разстояние петстотин метра с приблизителна скорост четиридесет километра в час. Разполагах с десет куршума, които

трябваше да изстрелям на автоматична стрелба (без пауза за ново прицелване между отделните изстрели).

Къде ще се прицелиш?

- на метър пред мишената - отиди на 67.

- точно в мишената - отиди на 77.

- на метър зад мишената - отиди на 92.

84

Резултатът беше повече от задоволителен - четири от куршумите бяха попаднали в целта! За продължителен откос по движеща се на далечно разстояние цел постижението ми беше направо фантастично.

- Браво! - похвали ме сержант-инструкторът. - Видях, че се целиш пред джипа. Защо не стреля точно в него?

- Защото мишената се намираще далече и се движеше с висока скорост. Ако се бях прицелил точно в джипа, куршумите ми щяха да изорат земята зад вече отминалата цел.

- Правилно! Но не се възгордявай, защото това не е кой знае какъв трик!

В „Лагуна-1“ не си падаха по насърченията.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 111.

85

Изчаках противника да се приближи само на крачка от мен. След това рязко протегнах свободната си ръка, сграбчих го за глезена и дръпнах. Той се подхлъзна и тупна безпомощно пред мен.

Отиди на 112.

86

Улученият противник издаде глух стон. Още преди да успее да насоча карабината си към един от другите двама, те се хвърлиха на земята и откриха огън.

- Достатъчно! - извика сержант-инструкторът и после ми обясни: - Попадаш под кръстосан огън! Никакъв шанс за спасение срещу обучени бойци. Прекалено много разчиташе на заглушителя, а той не елиминира напълно шума от изстрела. Освен това противниците ти са напрегнали слух и сигурно ще доловят преминаването на куршума през тялото на другаря им. Шумът от собствените им стъпки не е достатъчен, за да те предпази. Трябваше да опиташ нещо друго.

Получих много подобни уроци, които по-късно спасяваха живота ми.

Отиди на 125.

87

- Петдесет лица за наказание! - отсечено заповяда Йомби.

Изобщо не се замислих. Проснах се на пода в очакване на следваща команда.

- Едно! - изкомандва той и тялото ми почти се прилепи до земята. - Две!

Изправих се на мускули.

Маратонът започна. Не се стараех да броя колко опори съм направил. Йомби беше казал петдесет, но в свободен превод това означаваше: „Докато мускулите ти започнат да треперят неудържимо и потта ти образува малко езерце!”

- Едно! Две! Едно! Две...

Чувах гласа на сержанта и пулсирането на кръвта във вените ми.

- Едно! Две! Едно! Две...

По някое време се появи умората.

- Едно! Две! Едно! Две...

Отиди на 245.

88

Очаквах атаката и затова успях да блокирам удара с две ръце. Едновременно с това направих бърза подсечка и негърът се озова на земята. Със завидна бързина противникът ми направи странично кълбо и се изправи на крака.

- О-хо, ти си бил печен! - ухили се той. - Я да видим как ще се справиш с това!

Последва серия от мълниеносни удари. Успях да отразя първите три, но следващият ме запрати към въжетата. Преди да се съвзема, негърът стегна гърлото ми в мъртва хватка.
Отиди на 238.

89

- Виждам, че гориш от ентузиазъм, момче! - продължи полковникът. - Такива като теб обикновено оставят костите си в първото сражение. Как, по дяволите, си представяш да пусна новак като теб в „Ада на ветераните“?
Трябваше да призная, че съм се надценил. По-късно щях да откроя, че дори втели и кипели бойци са се проваляли в „Ада на ветераните“. По онова време аз изобщо не бях подготвен за подобно изпитание.

- Ще трябва да се задоволиш с обучението за новобранци, което - уверявам те! - ще ти се стори достатъчно тежко - отсече Никълс и с това сложи край на разговора.
Отиди на 244.

90

- Ще направя всичко възможно, за да си върна бойците, сър! - отговорих убедено аз. - Разбира се, не бих се съгласил да дам дори една карабина на врага; не бих понесъл мисълта, че наше оръжие ще убива бойците ни. За сметка на това бих добавил пари към десетте пленници.

- Доста си щедър! - отбеляза Йомби.
Отиди на 110.

91

- И така са създали могъща империя! - довърших мисълта му аз.
- Обаче днес времената са други, новак! - изкрещя ядосано Йомби. - Днес дори наемниците искат да знаят, че някой мисли за тях и е готов да направи жертва и да ги спаси, ако попаднат в беда. И още нещо: твоите бойци са отлично обучени бойни машини, а партизаните са една събрана от кол и въже банда. Ето защо винаги е по-изгодно да направиш размяната! Скапан новак! Дано някой ден от теб да не излезе командир, че много хора ще патят!

Не взех присърце обидите на Йомби, защото вече всички бяхме свикнали с тях. В „Лагуна-1“ най-малкото наказание за всяка грешка беше жесток присмех.
Отиди на 102.

92

Мерникът ми бягаше на метър зад мишената. Прицелих се внимателно, спрях да дишам и натиснах спусъка.

Отиди на 103.

93

Отиди на 126.

94

Отиди на 128.

95

Времето ми изтичаше, затова нямах възможност да се замислям. Действах интуитивно. Прицелих се малко над мишената и натиснах спусъка.

Отиди на 123.

96

Без да губя време, обясних накратко на отговорника на бараката как бях предизвикан от противника си. Негърът се хилеше нагло и не пророни дума в своя защита.

- Сержант Йомби? - обърна се отговорникът към моя противник, когато приключих с обвиненията си.

- Преподадох първия урок на тези момчета - обясни негърът. - Не мисля да докладвам за провинението на този боец. Той си получи наказанието и вярвам, че бързо ще влезе в правия път.

Разбрах, че съм сгазил лука, заяждайки се със своя взводен командир. Нещо повече: бях паднал дотолкова ниско, че да се оплаквам. Можех ли да започна по-зле обучението си?

- Хм, тогава нямате нужда от мен.
Отговорникът на барака номер шест се оттегли в канцеларията си, а аз зачаках присъдата на командира на взвода.
Губиш 2 точки престиж! Отиди на 87.

97

Един от куршумите ми закачи задницата на джипа. Другите изораха земята зад мишената.
- Никога не се цели право в целта, ако тя се движи много бързо или пък е прекалено далече! - кресна ми сержант-инструкторът, а после обясни с по-спокоен тон: - Куршумите летят с голяма скорост, но все пак им трябва известно време, за да стигнат до целта. И докато цепят въздуха, тя се измества напред по посока на движението. Ето защо трябва да се прицелваш малко пред мишената.
При следващия опит резултатът ми беше много по-добър. Учех бързо!
Отиди на 111.

98

Стрелбището се охраняваше от въоръжен пазач.
- Здравсти, Йомби! - поздрави той негъра. - Къде водиш този заек?
Ето как разбрах, че съм се опънал на взводния си командир. Неприятно, разбира се, но вече нямаше как да се върна назад. Пък и не мислех, че съм постъпил кой знае колко лошо.
- Този заек се изхвърли, че стреля по-добре от мен - отвърна сержант Йомби. - Можеш ли да повярваш?
- Новобранците стават все по-нагли и все по-некадърни - подхвърли презрително пазачът. - Бас ловя, че дори няма да успее да улучи далечна мишена!
Е, не се представих чак толкова зле, но все пак състезанието беше пълен провал. От десет мои изстрела само два попаднаха в мишената, отдалечена на хиляда метра. Йомби вкара девет!
- А сега идва ред на наказанието - каза той, оставяйки карабината настрана.
Отиди на 240.

99

Мислех бързо. Мозъкът ми прехвърляше варианти със скоростта на суперкомпютър. Всички изчисления показваха едно: не биваше да се закачам с мъжа срещу мен.
- Слушай, боцо, никога не се замисляй дълго върху нареждане на взводния си командир! - процеди огромният негър, поизнервен от колебанието ми. - Ясно ли е?
Така разбрах, че за лош късмет съм попаднал на сержант Йомби.
- Тъй вярно, сър!
- Добре тогава - рече Йомби. - Да не би все още да искаш да задържиш леглото?
- Съвсем не, сър! - отвърнах аз.
- Добро момче! - ухили се доволно моят взводен командир. - Усещам, че ще си допаднем взаимно!
Без да чакам подканяне, аз събрах багажа си и потърсих друго свободно легло. Така започна моят първи ден в „Лагуна-1“.
Отиди на 78.

100

- Моите бойци трябва да знаят, че има кой да мисли за тях, когато са в беда, сър! - продължих мисълта си аз. - Освен това двама отлично обучени наемници са по-ценни от десетина партизани, които може би умеят да сеят и орат, но си нямат представа от воински навици и дисциплина.
- Убеди ме, новако! - похвали ме Йомби.
Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 102.

101

- Ще се опитам да си върна момчетата дори с цената на неравностойна размяна - убедено отговорих аз. - Ако се наложи, ще пусна и десетимата партизани. Разбира се, не бих добавил пари или оръжие!

- Все пак десетима за двама! - възрази Йомби. - Не си ли доста щедър?
Отиди на 119.

102

Разбира се, теоретичните занятия бяха само малка част от обучението. Йомби се грижеше добре за формата ни. Скоро започнах да не усещам килограмите бойно снаряжение по себе си като чужда тежест. Сякаш се бях родил с карабината, пълнителите и всичко останало, от което се нуждае един боец по време на акция.

Веднага щом физическата ни подготовка достигна необходимото ниво, започнаха специалните занятия.

- Не е достатъчно да носиш бодро карабината си, трябва да умееш да поразяваш врага с нея - повтаряше ни Йомби. - Ето защо трябва да обърнете специално внимание на обучението по стрелба!

Всеки боец имаше право да избира между четирима сержант-инструктори.

Време е да започнеш с попълването на таблицата „ИНСТРУКТОРИ“. Избери един от четиримата сержант-инструктори (Ким Суонг, Джонсън, Линдзи или Немски) и запиши името му в графата „стрелба“! *След това отиди на 83.*

103

Куршумите ми изораха земята на метри зад движещия се джип.

- Малоумник! - кресна в ухото ми сержант-инструкторът. - Откъде, по дяволите, ти хрумна тъпата мисъл да се прицелваш зад движещата мишена?

- Ами, сър, нали е движеща се мишена! Не е правилно да се прицелваш точно в нея.

- Тъкмо защото е движеща се мишена, трябва да се прицелваш ПРЕД нея, тъпако! Куршумите летят с голяма скорост, но все пак има известно забавяне. И докато те цепят въздуха, целта се измества НАПРЕД ПО ПОСОКА НА ДВИЖЕНИЕТО. Ето защо трябва да се прицелваш малко ПРЕД мишената.

При следващия опит резултатът ми беше много по-добър. Учех бързо!

Губиш 1 точка престиж (нещо много рядко срещано в тази книга!) Отиди на 111.

104

След първите няколко дни на тежки физически натоварвания обучението ни все по-често преминаваше на специални полигони. Играехме най-различни игри, които симулират бойна обстановка. При една от тях трябваше да се справя с трима противници.

Полигонът представляваше гориста местност, осеяна с гъсти храсти. Дулото на карабината ми завършваше със заглушител. Дебнех противниците си, спотаен в един от храстите.

Бяха трима, разгънати във верига на трийсетина метра един от друг. Пръстите им стояха на спусъците, готови за стрелба. Погледите им обхождаха внимателно терена.

Средният от тримата вървеше право към мен. Едва ли щеше да ме забележи дори от няколко крачки, защото се бях маскирал добре. Но нямаше как да ме подмине, без да ме настъпи. Разполагах с няколко секунди да реша какво да правя.

Как ще обезвредиш приближаващия се враг?

- с изстрел - отиди на 74.

- дърпаш го за глезена с ръка, за да падне при теб, и го обезвреждаш с удар - отиди на 85.

- изправяш се и го удряш в гръкляна с приклад - отиди на 116.

105

От таблицата „ИНСТРУКТОРИ“ виж кой е твоят учител по стрелба:

- Линдзи - отиди на 65.

- Джонсън - отиди на 72.

- Немски - отиди на 117.

- Ким Суонг - отиди на 127.

106

Времето ми изтичаше, затова нямах възможност да се замислям. Действах интуитивно. Прицелих се точно в мишената и натиснах спусъка.
Отиди на 129.

107

От таблицата „ИНСТРУКТОРИ” виж кой е твоят учител по дипломация:

- Линдзи - отиди на 75.
- Лемски - отиди на 93.
- Ким Суонг - отиди на 118.
- Джонсън - отиди на 130.

108

Бях запомнил, че Йомби похвали сержант-инструктор Джонсън като отличен снайпер. Ето защо избрах него за учител по стрелба. По-късно черпих Йомби с една бира за подсказването.

Печелиш 1 точка престиж! Увеличи оценката си за стрелба с 2 точки! След това отиди на 107.

109

Мислех бързо. Първото ми желание беше да свия юмруци и да се приготвя да отстоявам правото си върху леглото със зъби и нокти. Обаче веднага се досетих, че по всяка вероятност побоищата са забранени в лагера. Това би било разумно. Нали някой плащаше за обучението ни. Той едва ли би искал парите му да отиват на вятъра. Едно е боецът да получи травма по време на тренировка, а съвсем друго - в глупава мъжкарска свада. Но макар да изключих физическата саморазправа като вариант, не помислих да отстъпя леглото.

Отиди на 243.

110

- Моите бойци трябва да знаят, че има кой да мисли за тях, когато са в беда, сър! - продължих мисълта си аз. - Освен това двама отлично обучени наемници са по-ценни от десетина партизани, които може би умеят да сеят и орат, но си нямат представа от воински навици и дисциплина.

- Има един малък проблем: врагът ще си купи оръжие с твоите пари.

- Доброто оръжие струва много пари, сър! А аз специално подчертах, че ще платя малка сума.

- Убеди ме, новако! - похвали ме Йомби.

Печелиш 2 точки престиж! Отиди на 102.

111

Трябваше да премина и курс по ръкопашен бой. Вярно е, че по време на война предимно се стреля, но понякога е важно да можеш да обезвредиш приближилия се противник с един удар. Освен това в „Лагуна-1” ни подготвиха не само за открити бойни действия, но и за антитерористични акции, където често не бива да се използва огнестрелно оръжие.

Обучението включваше и усвояването на умения за боравене с много спомагателни хладни оръжия. Научих се да хвърлям нож и да душа врага с тел. Можех да нанасям смъртоносни удари в уязвими точки на човешкото тяло. Бях далеч от уменията на Брус Ли, но въпреки това станах опасен дори и без карабина, автомат или пистолет.

Време е да продължиш с попълването на таблицата ИНСТРУКТОРИ”. Избери един от четиримата сержант-инструктори (Ким Суонг, Джонсън, Линдзи или Лемски) и запиши името му в графата „бой”!

ВНИМАНИЕ! Имаш право да посещаваш колкото си искаш курсове при един инструктор. Например, ако си избрал да караш обучение по стрелба при Ким Суонг, това не пречи да си избереш този инструктор и за обучението по друг специален предмет.

Отиди на 104.

112

Маркирах удар в сънната артерия, за да обезвредя падналия. За щастие шумът от цялата акция не привлече вниманието на другите двама.

После насочих карабината си към противника отдясно и му пуснах един восъчен куршум. Заглушителят ме предпази от разкритие. Последният противник разбра, че става нещо нередно, но беше твърде късно! Покосих го с откос.

- Имаше и малко късмет - обясни ми сержант-инструкторът при анализа на играта. - Шумът при падането можеше да привлече внимание. Или пък падналият да се извърти така, че да не можеш да го обезвредиш с един удар. Все пак се справи прилично.

Сигурно вече съм споменал, че в лагера не си падаха по похвалите.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 125.

113

Нямаш късмет. Избраният от теб учител по стрелба не беше най-добрият. Ето защо не е чудно, че не успя да те обучи по най-добрия начин!

Увеличи оценката си за стрелба с 1 точка! След това отиди на 107.

114

Към края на обучението упражненията по стрелба станаха основна част от дневната програма. Понякога инструкторът ме поставяше в нестандартна ситуация и от мен се искаше да взема бързо решение. Спомням си една ситуация от тренировките, в каквата по-късно попаднах на бойното поле.

За кратко време трябваше да поразя няколко неподвижни мишени, поставени на различно разстояние. Всеки път настройвах мерника спрямо разстоянието от позицията ми до съответната мишена.

Може би трябва да поясня защо е необходима тази поправка. Излитайки от успоредна на земната повърхност цев, куршумът не върви по права линия, защото му действа земното притегляне, а не трябва да се забравя и триенето между повърхността на куршума и въздуха. Ако не срещне препятствие по пътя си, в крайна сметка той се забива в земята. Траекторията му представлява парабола.

Мерникът е разграбен на десетина деления - в зависимост от разстоянието до целта. Стрелецът не трябва да изчислява падането на куршума - мерникът прави това вместо него! За боеца остава само да прецени правилно разстоянието.

Връщам се към тренировъчната ситуация. Първите три мишени бяха на стотина метра от мен - нямах далекомер и преценявах всичко на око, но въпреки това доста точно. Поразих ги с лекота. Четвъртата и петата бяха на триста метра. Справих се без проблеми и с тях.

Последната мишена беше много надалече - на около седемстотин метра от моята позиция. Посегнах да настрой мерника на карабината, а той заяде. Не можех да го придвижа понагоре от делението „300”. Трябваше да импровизирам с мерник, който бие точно, но... на триста метра, а мишената беше на цели седемстотин!

Къде ще се прицелиш?

малко над мишената - отиди на 95.

точно в мишената - отиди на 106.

малко под мишената - отиди на 124.

115

От таблицата „ИНСТРУКТОРИ” виж кой е твоят учител по „бой”:

Линдзи - *отиди на 73.*

Джонсън - *отиди на 94.*

Лемски - отиди на 132.
Ким Суонг - отиди на 137.

116

Изчаках противника да се приближи на крачка от мен. След това се изхвърлих рязко нагоре и с прецизно движение маркирах удар с приклад в гръкляна.
Отиди на 122.

117

Отиди на 120.

118

Отиди на 134.

119

Моите бойци трябва да знаят, че има кой да мисли за тях, когато са в беда, сър! - продължих мисълта си аз. - Освен това двама отлично обучени наемници са по-ценни от десетина партизани, които може би умеят да сеят и орат, но си нямат представа от воински навици и дисциплина.

- Ами ако врагът поиска още нещо?

- Никакви пари! - настоях аз. - И никакво оръжие!

- И ще сгрешиш! - изкрещя Йомби. - Скапан новак! Дано някой ден от теб да не излезе командир, че много хора ще патят! Четири-пет карабини или пък две хиляди долара в добавка към десетимата пленени партизани е съвсем приемлива цена. Запомнете всички! Правило номер едно: не оставяме хората си в беда! Един от нас струва колкото десетима от враговете! Нали заради това се блъскаме в този лагер - да ви превърнем в свършени бойци! А това е дяволски трудно с тъпащи като вас!

Не взех присърце обидите на Йомби, защото вече всички бяхме свикнали с тях. В „Лагуна-1” най-малкото наказание за всяка грешка беше жесток присмех. А аз бях сбъркал, макар и само малко, в преценката си за цената на двамата бойци.

Отиди на 102.

120

Хвърли зар или посочи едно число от таблицата в края на книгата:
-1,2 или 3 - отиди на 113. - 4, 5 или 6 - отиди на 131.

121

Стрелбището се охраняваше от въоръжен пазач.

- Здравсти, Йомби! - поздрави той негъра. - Къде водиш този заек?

Ето как разбрах, че съм се опънал на въздния си командир. Неприятно, разбира се, но вече нямаше как да се върна назад. Пък и не мислех, че съм постъпил кой знае колко лошо.

- Този заек се изхвърли, че стреля по-добре от мен - отвърна сержант Йомби. - Можеш ли да повярваш?

Новобранците стават все по-нагли и все по-некадърни - подхвърли презрително пазачът. - Бас ловя, че дори няма да успее да улучи далечна мишена!

Обаче сгреши.

Отиди на 246.

122

Действах светкавично бързо и изключително тихо. Когато насочих карабината към десния противник, той все още не ме беше забелязал. Пуснах му един откос с восьчни куршуми.

После се извърнах към последния от тримата. Бях привлякъл вниманието му, но предимството на изненадата все още бе на моя страна. Дулото на оръжието му се завъртя към мен бавно, като на забавен кадър. Преди да кацна на мушката, вече бях очистил и този тип.

- Чиста работа! - каза по-късно сержант-инструкторът, анализирайки действията ми.

Никой новобранец в „Лагуна-1” не е чувал по-голяма похвала. Учителите ни не си падаха по одите.

Печелиш 2 точки престиж! Отиди на 125.

123

Куршумът попадна право в целта!

- Добра преценка - обади се сержант-инструкторът зад гърба ми. - Надявах се да те затрудня с този заяждащ мерник.

- Никакъв проблем - ухилих се аз. - Просто трябваше да преценя, че на по-голямо разстояние куршумът ще падне повече, отколкото за триста метра. Ето защо трябваше да се целия малко над целта.

- Имаш добро око! - похвали ме инструкторът.

Наистина ставах все по-добър в стрелбата.

Печелиш 2 точки престиж! Отиди на 105.

124

Времето ми изтичаше, затова нямах възможност да се замислям. Действах интуитивно. Прицелих се малко под мишената и натиснах спусъка.

Отиди на 138.

125

Теоретичните ни занятия включваха и обучение по една много интересна дисциплина, наречена условно „дипломация“. В нея усвоявахме полезни неща: водене на разпит и преговори, владеене на инициативата в разговор, разкриване на черти от характера на събеседника по някои недоловими за обикновените хора признаци и още много подобни хитрости.

Без да преувеличавам достойнствата на обучението в армията на Джак, мога да заявя, че в „Лагуна-1“ усвоих невероятно количество знания и по-късно установих на практика, че почти нищо от наученото не е било безполезно.

Време е да приключиш с попълването на таблицата „ИНСТРУКТОРИ! Избери един от четиримата сержант-инструктори (Ким Суонг, Джонсън, Линдзи или Лемски) и запиши името му в графата „дипломация“!

Отиди на 114.

126

Хвърли зар или посочи едно число от таблицата в края на книгата:

- 1,2 или 3 - *отиди на 136.*

- 4, 5 или 6 - *отиди на 142*

127

Отиди на 120.

128

Хвърли зар или посочи едно число от таблицата в края на книгата:

- 1,2 или 3 - *отиди на 133.*

- 4, 5 или 6 - *отиди на 149.*

129

Куршумът се заби на няколко сантиметра пред целта.

- Грешка! - обади се зад гърба ми сержант-инструкторът. - Просто трябваше да прецениш, че на по-голямо разстояние куршумът ще падне повече, отколкото за триста метра. Ето защо трябваше да се целиш малко над целта, а не точно в нея!

- Времето ме пришпори - оправдах се аз.

- Все пак не направи глупостта да се целиш под мишената - успокой ме той.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 105.

130

Отиди на 126.

131

Имаш късмет. Избраният от теб учител по стрелба не беше най-добрият, но въпреки това успя да те обучи отлично!

Увеличи оценката си за стрелба с 2 точки! След това отиди на 107.

132

Отиди на 128.

133

Нямаш късмет. Избраният от теб учител по бой не беше най-добрият. Ето защо не е чудно, че не успя да те обучи по най-добрия начин!

Увеличи оценката си за сила с 1 точка! След това отиди на 139.

134

Бях запомнил, че Йомби похвали сержант-инструктор Ким Суонг като отличен психолог. Ето защо избрах него за учител по „дипломация“. По-късно намерих подходящ начин да се отблагодаря на Йомби за подсказването.

Печелиш 1 точка престиж! Увеличи оценката си за психология с 2 точки! След това отиди на 115.

135

Виждах ясно шофьора на камиона през предното стъкло. Държах го на мушка през цялото време и натиснах спусъка веднага след експлозията на бронираната кола.

Отиди на 162.

136

Нямаш късмет. Избраният от теб учител по дипломация не беше най-добрият. Ето защо не е чудно, че не успя да те обучи по най-добрия начин!

Увеличи оценката си за психология с 1 точка! След това отиди на 115.

137

Отиди на 128.

138

Куршумът се заби на няколко метра пред мишената.

- Груба грешка! - обади се зад гърба ми сержант-инструкторът. - Трябваше да прецениш, че на по-голямо разстояние куршумът ще падне повече, отколкото за триста метра. Ето защо трябваше да се целиш малко НАД целта, а не под нея!

- Времето ме пришпори - оправдах се аз.

- Бих те разбрал, ако се беше целил точно в мишената - упрекна ме той. - Но ти взе най-глупавото решение! Бас държа, че някое сополиво хлапе щеше да се справи по-добре! Има още много да учиш, ако не искаш да оставиш костите си в първото сражение! Мислено си обещах никога повече да не допускам подобни детински грешки.

Отиди на 105.

139

Сега е моментът да получиш помощ за втори и последен път! Какво ниво на трудност си избрал?

- **лесно** - имаш право да увеличиш две от трите оценки в таблицата „КАЧЕСТВА НА БОЕЦА“ с по 1 точка.

- **нормално** - имаш право да увеличиш една от трите оценки в таблицата „КАЧЕСТВА НА БОЕЦА“ с 1 точка.

- **трудно** - не получаваш никаква помощ!

Отиди на 140.

140

Краят на обучението в „Лагуна-1” дойде твърде неочаквано за мен. Бях изгубил представа за времето, а спомените ми за живота извън лагера започнаха да ми се струват като част от неясен сън. И изведнъж всичко свърши.

- Това беше, момчета! - обяви една вечер сержант Йомби. - Все още сте доста зелени, но тук няма какво повече да научите. Време е да влезем в сражение! Очаква се до няколко дни да започнем да танцуваме!

Сражение! Каква магическа дума! До късно през нощта не можах да мигна, а така беше и с останалите от взвода.

Какво ли е да се озовеш под вражески огън? Да видиш бойния си другар, разкъсан от шрапнел? Да се взреш в лицето на смъртта? Предстоеше ми да открия отговорите на тези, а и на много други въпроси.

Призори ни вдигнаха по тревога.
Отиди на 180.

141

Шофьорът загуби за миг контрол върху машината. Може би щеше да успее да я овладее, но бе разкъсан от няколко „куршума едновременно. Камионът се вряза в предната кола. Паниката сред вражите редици беше пълна.

Отиди на 171.

142

Имаш късмет. Избраният от теб учител по дипломация не беше най-добрият, но въпреки това успя да те обучи отлично!

Увеличи оценката си за психология с 2 точки! След това отиди на 115.

143

Бях запомнил, че Йомби похвали сержант-инструктор Линдзи като експерт по бойни изкуства. Ето защо избрах нея за учител по „бой”. По-късно черпих Йомби с една бира за подсказването.

Печелиш 1 точка престиж! Увеличи оценката си за сила с 2 точки! След това отиди на 139.

144

Прекарах свободните дни в салона за физически упражнения, сред тежести и миризма на мускули. Усещах, че има какво да подобря във физическата си подготовка.

Увеличи оценката си за сила с 1 точка! След това отиди на 176.

145

Виж оценката си за психология:

по-малка от 4 - отиди на 150.

точно 4 - отиди на 157.

по-голяма от 4 - отиди на 165.

146

Превключвателят на карабината ми беше нагласен за автоматична стрелба. Държах на мушка предната гума на камиона и открих огън веднага след сигнала. Откосът попадна право в целта.

Отиди на 141.

147

Не можех да рискувам живота на бойците си с директна атака. Ето защо дадох заповед за обход и след петнайсетина минути се озовахме в гръб на основните сили на врага. Ако се бяхме забавили още половин час, от обкръжения взвод нямаше да оцелее нито един боец.

Последва шеметна атака. Врагът побягна, оставяйки десетки убити на бойното поле. Ние, оцелелите от двата взвода, използвахме удобния момент да се оттеглим.

По-късно полковник Никълс се изказа благосклонно за действията ми по време на това сражение.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 183.

148

Хеликоптерите ни върнаха обратно в „Лагуна-1“. По пътя към лагера се поздравявахме взаимно с успешното бойно кръщение. Мислехме се за голяма работа само защото бяхме изпълнили елементарна задача.

Посрещна ни лично полковник Никълс. Строихме се по взводове пред хеликоптерите, за да изслушаме краткото му поздравление. След това научихме, че до следващата ни мисия разполагаме с два свободни дни, които всеки от нас може да използва, както намери за добре.

Така каза полковник Никълс. Но Йомби ни преведе думите му по следния начин: „Няма да има задължителни тренировки за целия взвод, упражнявайте се самостоятелно!“ Ако някой си е мислил да отскочи до близкото градче и да се повесели, сигурно е останал като попарен.

Коя оценка от таблицата „КАЧЕСТВА НА БОЕЦА“ искаш да повишиш?

оценката за сила - отиди на 144.

оценката за стрелба - отиди на 154.

оценката за психология - отиди на 167.

149

Имаш късмет. Избраният от теб учител по бой не беше най-добрият, но въпреки това успя да те обучи отлично!

Увеличи оценката си за сила с 2 точки! След това отиди на 139.

150

През следващите седем дни често изпитвах желание да зарежа работата и да отида на огневата линия. Разбрах една истина за себе си: не си падах много по приказките, предпочитам да действам с оръжие в ръка.

Увеличи оценката си за психология с 1 точка! След това отиди на 183

151

Лично аз няхах много поводи да се гордея със себе си. Не притежавах особено точен мерник и това ми пречеше да се проявявам добре. Въпреки това се стараех да бъда полезен в сраженията.

Отиди на 179.

152

- Нямаме време за губене - отсякох аз. - Трябва да атакуваме веднага.

След като уточнихме техническите подробности, тримата се пръснахме по различните участъци на фронта, за да запознаем бойците с плана за действие.

Аз отговарях за левия фланг. По мое желание, а и защото теренът позволяваше, тъкмо моите момчета щяха да проведат истинския шурм. Това щеше да бъде по-опасно от всичко, в което бях участвал до този момент.

Видях, че боецът до мен се прекръства и затваря очи.

- Страх ли те е? - попитах го.

- Страх ме е за душите на онези, които скоро ще пратя в Ада! - процеди той.

С двадесетина такива момчета можех спокойно да тръгна срещу цяла танкова бригада.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 223.

153

Превключвателят на карабината ми беше нагласен за автоматична стрелба. Държах на мушка тълпата въоръжени мъже в каросерията на камиона. Открих огън веднага след заповедта на Йомби.

Отиди на 168.

154

Прекарах свободните дни на стрелбището. Усещах, че трябва да подобря мерника си до следващото сражение.

Увеличи оценката си за стрелба с 1 точка! След това отиди на 176.

155

Не исках да губя нито миг. По всичко личеше, че врагът обкръжава бойните ми другари. Всеки момент обръчът около тях можеше да се затвори и тогава те щяха да бъдат загубени. Всяка минута беше ценна. Ето защо поведох взвода си в атака.

Завърза се кратка, но ожесточена престрелка. Бях в първата редица и стрелях като луд. Скоро видях гърбовете на уплашените противници.

Печелиш 3 точки престиж! Отиди на 191.

156

Включих се в малка група, чиято задача бе да координира операциите на наемниците с действията на армията на Република Конкагуа. Работа имаше в изобилие, но не се оплаквах. Исках да бъда полезен.

Увеличи оценката си за психология с 1 точка! След това отиди на 145.

157

През следващите седем дни бях изцяло погълнат от задължението си да осигурявам връзка с верните на президента войски. Оказа се, че тази работа ми се отдава.

Печелиш 1 точка престиж! Увеличи оценката си за психология с 1 точка! След това отиди на 183.

158

Лейтенант Кабрини предложи своя план.

Ако се свържем с командването и помолим за помощ - каза той, - хеликоптерите ще долетят за петнайсетина минути и веднага ще ни разчистят пътя.

Повечето хеликоптери сигурно са ангажирани в нападателните акции, сър - обади се другият командир на взвод, един як и мургав французин на име Бесон. - Не мисля, че е нужно да занимаваме висшето командване с положението

И тук, те си имат достатъчно проблеми и без нас. По-добре ще е да заобиколим отдалече хълмовете и да продължим с малко забавяне към първоначалната си цел. Да не забравя - щ ме, че най-важно е да бъде преграден пътят на противника за отстъпление. А тези гадове тук можем да довършим и по-късно, няма къде да ни избягат.

- Ами ако предприемем пряка атака! - въодушеви се лейтенантът. - Разполагаме с гранати и превъзхождаме противника си четирикратно. Като знам с какви страхливци си имаме работа, няма да е трудно да ги обърнем в бяг!

- Този план също ми допада! - кимна Бесон.

Ами ти какво мислиш? - обърна се към мен Кабрини.

Какъв е твоят план?

- *пряка атака на противниковите позиции - отиди на 152.*

- *заобикаляте хълмовете и продължавайте към първоначалната цел на ротата - отиди на 169.*

- *викате на помощ един или два хеликоптера - отиди на 182.*

159

Трябва да се знае, че да стреляш от движещ се хеликоптер е много по-различно, отколкото когато се намиращ на земята. Нямах достатъчно тренировки точно в този вид стрелба. По тази причина в последната част от операцията не се отличих с прецизни изстрели, но пък успях да натрупам полезен опит.

Отиди на 181.

160

Макар да не се славах като виртуозен стрелец, притежавах точен мерник. Дори заслужих похвали за отлична стрелба в две сражения! Стараех се да бъда полезен.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 179.

161

Пожелал да отида на самата огнева линия, да участвам в най-напечените сражения. За една седмица преживях тежки мигове. Загубих много бойни другари. Усетих вкуса на победата и поражението. Превърнах се в истински боец.

Печелиш 2 точки престиж! Увеличи оценката си за сила с 1 точка! След това отиди на 183.

162

Бях нагласил превключвателя на карабината на автоматична стрелба. Откосът покоси шофьора, преди да успее да натисне спирачка. Камионът продължи да се движи с петдесетина километра в час още няколко метра и се вряза в машината пред него. Паниката сред вражите редици беше пълна.

Печелиш 2 точки престиж! Отиди на 171.

163

Два часа по-късно дойде нова заповед. Две-трети от ротата трябваше да напредне по пътя и да се включи в атаката на едно от добре укрепените имения. Останалите хора, за предпочитане добри стрелци, щяха да бъдат качени на хеликоптери, за да се включат в последната фаза на настъплението с огън от въздуха.

Къде искаш да бъдеш ти?

- *с по-голямата част от ротата - отиди на 178.*
- *на хеликоптер - отиди на 184.*

164

Успяхме да се изплъзнем сравнително лесно. Преброих бойците си и разбрах, че сме дали седем жертви. Можеше да бъде и по-зле.

Свързах се по радиостанцията с командира на другия взвод.

- Попаднахме на засада! - закрещя той, надвиквайки канонадата от изстрели. - Дадохме много жертви! Струва ми се, че ни обкръжават! По дяволите, трябва ни подкрепление!

Ориентирах се за местоположението на обкръжените бойци и получих приблизителна оценка на позициите на врага. Нанесох данните върху моята карта на местността. После връзката се разпадна и не успях да я подновя. Опитите ми да се свържа с главното командване също не се увенчаха с успех. Трябваше да взема изключително важно решение! *Имаш три възможности:*

- *с предпазлива маневра заобикаляш основните сили : на противника и ги атакуваш в гръб (ще се забавиш | петнайсетина минути, но ще намалиш риска за твоите бойци) - отиди на 147.*

- *без да губиш време, минаваш в директна атака на противниковите позиции - отиди на 155.*

- *бързо се оттегляш към мястото, където трябва да ви очакват транспортни хеликоптери, и оттам извикваш помощ за обкръжения взвод (помощта ще пристигне до половин час) - отиди на 174.*

165

През следващите седем дни бях изцяло погълнат от задължението си да осигурявам връзка с верните на президента войски. Оказа се, че съм много добър в тази работа.

Печелиш 2 точки престиж! Увеличи оценката си за психология с 1 точка! След това отиди на 183.

166

Виж оценката си за стрелба:

по-малка от 5 - отиди на 151.

точно 5 - отиди на 160.

по-голяма от 5 - отиди на 175.

167

Прекарах свободните дни в разговори със сержант-инструктор Суонг или в четене на специална литература, препоръчана ми от него.

Увеличи оценката си за психология с 1 точка! След това отиди на 176.

168

Откосът ми попадна в тълпата въоръжени мъже. Секунди по-късно камионът се вряза с пълна скорост в предната машина. Паниката сред вражите редици беше пълна.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 171.

169

- Врагът е заел силна позиция - казах аз. - Няма смисъл да си губим времето тук. По-добре да заобиколим хълмовете и да продължим към първоначалната цел на ротата.

- И да оставим в тила си петнайсетина въоръжени мъже! - не повярва на ушите си лейтенантът. - Ти не си с всички си, момче! Но за едно си прав: позицията им е дяволски силна. Можем да ги прогоним от хълмовете, но това ще стане с цената на много жертви и след това няма да разполагаме с достатъчно бойци за изпълнение на основната задача на ротата. Ето защо трябва да повикаме хеликоптери.

Двамата с Бесон се съгласихме с решението на Кабрини. След това се върнахме по фланговете, за да наредим на бойците си да бъдат търпеливи до пристигане на подкреплението.

Отиди на 177.

170

Няколко картечници затрещяха едновременно, разкъсвайки тишината. Двама бойци вдясно от мен паднаха поко- сени. Миг по-късно продължението на същия откос изора земята пред краката ми и вдигна почти половинметрови фонтани пръст.

Всяко забавяне или колебание в този момент би било равнозначно на сигурна смърт. Задейства се инстинктът ми, трениран усърдно по време на обучението в лагера. Хвърлих се на земята и с няколко претъркулвания се добрах до добро прикритие зад широкия ствол на голямо дърво. Там можех да се ориентирам в положението без пряка опасност за живота ми.

Врагът бе заел двата хълма. По зловещия огнен ореол около дулата на лаещите картечници успях да се ориентирам за техния брой и положение. Бяха общо четири, по две на всеки хълм. Освен тях имаше и поне десетина автомат-чици, разпределени приблизително по равно на всеки от хълмовете. Може би за да не се издадат, противниците ни не бяха издигнали укрепление, а използваша естествените укрития на терена. Тази слабост в позицията им беше единственият светъл лъч, в иначе отчайващата ситуация.

Отиди на 206.

171

Около мен трещяха карабини. Враговете ни, обхванати от неконтролируем страх, не си и помисляха да отвърнат на огъня. В главите им се въртеше само една мисъл: да се измъкнат от засадата. Ала това беше невъзможно, защото ние бяхме заели отлични позиции по възвишенията от двете страни на пътя.

Отиди на 239.

172

Изправих се на крака и хукнах към левия хълм с готова за стрелба карабина. Изтичах няколко крачки, преди нещо да ме жилне в рамото. Огледах се тъкмо навреме, за да видя как Кабрини очиства злодея, който беше стрелял по мен. Отбелязах си, че италианецът заслужава сериозна почерпка, когато всичко свърши.

Прочистихме хълмовете с цената на четири нови жертви. Неколцина от нас бяха ранени, но нито една от раните не беше толкова сериозна, че да попречи на боеца да продължи участието си в акцията. На мен ми сложиха компрес, който да дезинфекцира раната и да спре кръвотечението. След това бинтоваха рамото ми и вече бях готов за ново сражение.

Губиш 1 точка сила! Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 185.

173

Трябва да се знае, че да стреляш от движещ се хеликоптер е много по-различно, отколкото когато се намиращ на земята. Нямах достатъчно тренировки точно в този вид стрелба, но въпреки това успях да се справя. В последната част от операцията имах щастието да се отлича с няколко прецизни изстрела.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 181.

174

Нямах право да жертвам живота на оцелелите бойци от моя взвод. И без това не беше сигурно дали ще успеем да измъкнем другарите си от обкръжението при този многоброен враг. Ето защо заповядах отстъпление.

Освободих двама бойци от тежката им екипировка, за да стигнат по-бързо от основната група до мястото, където трябваше да ни чакат хеликоптерите, и да повикат помощ. По-късно разбрах, че полковник Никълс е одобрил действията ми по време на провалилата се операция.

Отиди на 183.

175

Бързо се прославих с точния си мерник. След всяка засада получавах похвала от командира си. Но не се възгордах, просто се стараех да бъда полезен.

Печелиш 2 точки престиж! Отиди на 179.

176

По време на двата свободни дни стана ясно, че досегашните взводове се разформироваха. Всеки от нас, новобранците, можеше да избира с какво да бъде полезен занапред. Разбира се, командирите ни имаха решаващата дума, но обикновено те уважаваха избора на своите бойци.

Какви задачи би искал да изпълняваш през следващата седмица?

- *поддържане на връзки между наемниците на Джак и армията на Конкагуа (задачата е свързана със знания по психология) - отиди на 156.*

- *участие в открити сблъсъци с вражески бойни части (не се изискват специални умения, а оценката ти за сила ще нарасне) - отиди на 161.*

- *участие в засади (ще има доста стрелба) - отиди на 190.*

177

Хеликоптерите бяха два и се появиха в гръб на противника. Четирите изстреляни ракети, по две за всеки хълм, бяха достатъчни да наклонят везните на сражението в наша полза. След това хеликоптерите профучаха над главите ни на път към базата, а ние се втурнахме напред.

Малцината оцелели отгоре се опитаха да открият огън, но нашите ожесточени откоси веднага ги накараха да замлъкнат. Прочистихме бързо двата хълма. След това продължихме с ускорено темпо към основната цел на ротата.

Отиди на 185.

178

Бесон остана да командва хората за хеликоптерите, а ние с Кабрини и четиридесет бойци поехме нагоре по пътя. Скоро чухме шума на ожесточено сражение и половин час по-късно вече бяхме увлечени във вихъра на битката.

Стрелбата беше ожесточена и от двете страни. Слугите на наркобароните знаеха, че не могат да очакват пощада и се бореха за живота си. Ние пък бяхме озлобени до крайност от смъртта на толкова много бойни другари.

Обсадата на имението се ръководеше от майор Съоберг. Той можеше бързо и ефикасно да сломи съпротивата на врага, но начинът беше прекалено жесток. Ето защо майорът неколкократно предложи на враговете да се предадат. За съжаление всеки път получаваше надменен отказ. Накрая не му остана друга възможност, освен да вкара в боя тежката артилерия.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 194.

179

Всяка успешна засада увеличаваше устрема ни. Скоро започнахме да се мислим за недосегаеми. И наказанието не закъсня.

В началото всичко изглеждаше като поредната лесна мисия. Трябваше да пресрещнем двайсетина противници, които ескортираха голяма пратка оръжие. Бях участвал в много по-опасни акции.

Командването бе преценило, че за акцията са необходими два наши взвода. Но този път разузнаването сгреша. Попаднахме на враг, който по числеността си ни превъзхождаше

двукратно. Освен това засадата се провали и бяхме принудени да влезем в открито сражение.

Отиди на 210.

180

Няколко часа по-късно целият трети взвод на шеста барака заедно с още три други взвода лежеше в засада край пътя, по който се очакваше да мине моторизирана вража колона.

От лагера ни натовариха на хеликоптери, после ни очакваше двучасов преход през гориста местност до мястото на засадата. Стотина новоизпечени бойци, които никога не са влизали в сражение, заеха позиции на двайсетина метра от пътя и търпеливо зачакаха пристигането на врага.

Сърцето ми се сви от напрежение, когато зърнах бронираната кола в началото на вражата колона. Следваха десет камиона с открити каросерии, всеки с по двайсетина въоръжени мъже. Разстоянието между две машини беше десетина метра, а скоростта на колоната - приблизително петдесет километра в час. Втора бронирана кола завършваше шествието. Дотук - никаква изненада.

Отиди на 199.

181

За известно време събитията в Конкагуа бяха главна тема в новините. Разбира се, всички успехи се приписаха на републиканската армия. Появиха се откъслечни сведения за участието на наемници в боевете, но обществото ги прие по-скоро като пикантни подправки към новините, отколкото като нещо сериозно.

- Ние сме Невидимата армия - каза ми Джак по този повод. - Противникът разбира за нас едва когато го сга- щим. А за мирните хорица сме като драконите: всички говорят за наемници, но никой не ни е виждал, сякаш съществуваме само в съвременните митове.

В „Лагуна-1” нямаше празненство за края на войната. Всеки боец получи възнаграждението си според своя чин в армията, а също и за заслуги по време на сраженията. След това ни извозиха с хеликоптери до различни летища, за да не привличаме излишно вниманието на цивилното население и журналистите. Аз отпътувах за столицата на Конкагуа, за да се срещна с Джак.

Отиди на 241.

Врагът е заел силна позиция - казах аз. - Можем да го прогоним от хълмовете, но това ще стане с цената на много жертви и после няма да разполагаме с достатъчно хора за изпълнение на основната задача на ротата.

- Да заобиколим проклетите хълмове тогава - обади се Бесон.

- И да оставим петнайсетина отлично въоръжени мъже в тила ни! - изумих се аз. - Би било истинска лудост! Не, ще трябва да повикаме хеликоптери на помощ.

Кабрини се съгласи с мен и се зае да осъществи връзка с висшето командване. В това време ние двамата с Бесон се върнахме по фланговете, за да наредим на бойците си да бъдат търпеливи до пристигане на подкреплението.

Затиши кодова дума „фал“. След това отиди на 177.

183

Най-сетне дойде денят, в който щяхме да разкажем играта на лошите! При всички досегашни акции имахме една-едничка цел - да напъхаме врага в миша дупка, да го накараме да премине изцяло в защита и да се барикадира в именията си по планините. И когато замислите на командването се осъществиха, настана време операцията да премине в заключителната си фаза. Армията на Джак, подкрепена от верните на президента конкагуански войски, трябваше да нанесе съкрушителен удар на наркобароните в убежищата им!

Отиди на 213.

184

- Аз обичам да се бия на земята - отсеке Кабрини. - Кой от вас ще остане за хеликоптерите? Бесон също не беше възхитен от идеята да води престрелки от въздуха. Погледна ме с надежда.

- Ще ме черпиш ли, ако те отърва от летенето? - попитах аз.

- Иска ли питане! - ухили се французинът.

Подбрах си дузина бойци, които се славеха като добри стрелци, и останах с тях да чакам хеликоптерите. А Кабрини и Бесон поведоха останалите от ротата към най-близкото имение. По сведения на командването от няколко часа там се водеха ожесточени престрелки.

Отиди на 234.

185

Блокирахме пътя към съседната на Конкагуа държава в късния следобед. След това Кабрини се свърза с командването. Оттам съобщиха, че операцията се развива отлично и само нашата част е имала неприятности извън планираните. Но краткото ни забавяне край хълмовете не бе позволило на нито един от враговете да избяга.

Ако имаш записана кодова дума „фал“, печелиш 3 точки престиж!

Отиди на 163.

186

Нормалните хора влизат в една къща през вратата. Но след всичко преживяно в Конкагуа аз можех да си позволя да престъпя границите на нормалното. Реших да се промъкна у дома през един отворен прозорец на втория етаж.

С тихи стъпки се прокраднах до кухнята. Там видях как майка ми усилено приготвяше сладки, за да посрещне любимия си син. Спрях на прага и почуках леко.

Майка ми извърна рязко глава и се хвърли с радостен писък да ме прегърне. Опипа ме внимателно, за да провери дали съм цял и непокътнат, след това поразроши избуялата ми коса и огледа критично неколкоседмичната ми брада.

- В Конкагуа май не продават самообръсначки - отбеляза критично тя.

- Всъщност продават, обаче нямат никакъв крем за бръснене - пошегувах се аз.

- О, я не ме занасяй! - засмя се майка ми. - Боже мили, колко си пораснал! Хайде, сядай да ми разкажеш всичко.

Нямаше какво да се прави.

Отиди на 249.

187

Заповедите на командирите се предаваха от боец на боец по фронта, докато стигнат до онзи, за когото бяха предназначени. Когато разбрах, че Кабрини ме вика, първата ми задача беше да осигуря непрекъснатостта на командната верига (нали докато бях на съвет, някой трябваше да изпълнява ролята на командир на взвода). Назначих мой заместник за времето на отсъствието ми и едва тогава запълзах предпазливо назад.

Кабрини бе избрал за щаб на ротата място, защитено от вражия огън. То се намираще в другия край на фронта и затова пристигнах последен на военния съвет.

- Лоша работа, момчета! - започна направо Кабрини. - Онези типове са заели страхотни позиции и ни държат в шах с четирите си проклети картечници. Не са повече от петнайсетина души, обаче почти всички козове са в техни ръце.

Лейтенантът ни изгледа изпитателно, за да разбере какво мислим за неговия анализ на ситуацията. Уви, никой не можеше да каже нещо оптимистично. Врагът наистина бе организиран образцова акция. Но това не означаваше, че ще стоим със скръстени ръце!

Отиди на 158.

188

Виж оценките си в таблицата „КАЧЕСТВА НА БОЕЦА“:

- за всяка по-голяма от 6 оценка печелиш по 3 точки престиж!
- за всяка равна на 6 оценка печелиш по 1 точка престиж!
- за всяка по-малка от 5 оценка губиш по 2 точки престиж!

ПРИМЕР 11 Имаш следните оценки: сила - 7, стрелба - 5, психология - 4. Седмицата за сила ти носи 3 точки престиж, петицата за стрелба не носи, но и не отнема престиж, а четворката за психология ти отнема 2 точки престиж. Общо печелиш 1 точка престиж ($3+0-2=1$)!

ПРИМЕР 2! Имаш следните оценки: сила - 3, стрелба - 7, психология - 6. Тройката за сила ти отнема 2 точки престиж, седмицата за стрелба ти носи 3 точки престиж, а шестицата за психология ти носи 1 точка престиж. Общо печелиш 2 точки престиж ($-2+3+1=2$)!

След като пресметнеш колко точки престиж печелиш или губиш, нанеси промяната в таблицата ХАРАКТЕРИСТИКА НА БОЕЦА”. След това отиди на 250.

189

Трябва да се знае, че да стреляш от движещ се хеликоптер е много по-различно, отколкото когато се намиращ на земята. Нямах достатъчно тренировки точно в този вид стрелба, но успях бързо да свикна с разликите. В последната част от операцията показах изключително точен мерник и заслужих похвала от майор Стоун.

Печелиш 2 точки престиж! Отиди на 181.

190

Някои считат засадите за непочтен начин да се води битка. Не смятам така. Успешната засада причинява максимални поражения на врага, при това без излишни жертви. За една седмица участвах в няколко сражения, в които успехът неизменно беше на наша страна.

Разузнаването работеше безупречно. Получавахме сведения за придвижване на вражески части, причаквахме противника в засада и му нанасяхме страховити погроми. Никой не се чувстваше засрамен от факта, че от наша страна почти нямаше жертви.

Увеличи оценката си за стрелба с 1 точка! След това отиди на 166.

191

Обръчът на врага беше пробит. Оцелелите бойци от двата взвода се обединиха и с дружни усилия успяха да се измъкнат от клопката.

Еуфорията от победата и стремежът да се доберем възможно най-бързо до хеликоптерите ми попречи да усетя, че съм пострадал в битката. Едва когато се настаних зад пилотите на хеликоптера, един от тях посочи кървавите петна по униформата ми и разбрах, че съм ранен на две места.

Отиди на 195.

192

Второто ми предложение е малко... хм... бих го окачествил като „мъжкарско“ - продължи баща ми. - Защо не изкараш един подготвителен курс за морски пехотинец? Щом ти е писнало от богаташки деца, сигурно ще ти е интересно да попаднеш на място, където милионите на баща ти нямат никакво значение.

Новобранският курс нямаше да ме задължи да продължа кариерата си като военен, защото баща ми щеше да поеме всички разходи по обучението. Щях да се сблъскам с наистина корави момчета и може би щях да открия истинското си място в живота. Не обичах военните и техните порядки, но си падах по физическите предизвикателства.

Отиди на 198.

193

Имам три въпроса към теб - започна баща ми със сурово изражение - и се надявам да получа задоволителен отговор. Знаеш, че никога не съм се бъркал в твоите работи. Не искам да го правя и сега, но като родител имам правото да узная какво се мъти в главата ти.

Кабинетът на баща ми се намираше на последния етаж на притежавания от неговата компания небостъргач в центъра на града. Оттук той управляваше съдбата на своите предприятия, вземаше важни търговски решения и заработваше печалба от милиони долари на година. А сега бе отделил от ценното си време, за да узнае защо напоследък синът му се отклонява от правия път.

- Разбрах, че си се отказал от баскетбола - каза баща ми. - Какво стана с мечтата ти да играеш в NBA?

Така си беше. Играех баскетбол от няколко години и дори стигнах до престижната позиция на лидер в колежанския отбор. Но съвсем наскоро осъзнах, че от мен няма да излезе втори Лари Бърд. Бях висок, мускулист и изненадващо подвижен за мощната си физика, но това беше всичко.

- Разбрах, че нямам талант - отвърнах аз. - И баскетболът вече не ми доставя удоволствие.

- Тогава си постъпил правилно - кимна баща ми. - Но защо е трябвало да напускаш колежа? Отказването от баскетболния отбор нямаше да навреди на учението ти.

Започваше да става трудно. Напуснах колежа, защото ми писна от съученици, които непрекъснато се фукат с богатството на своите родители. Освен това колежът беше елитен и основната му задача беше да подготви синовете и дъщерите на мултимилонерите за техния бъдещ *светски* живот във висшето общество. Някак си не се чувствах на място там. Трябваше ми повече от година, за да осъзная това.

- Там не ме учат на нищо истински полезно, татко – казах аз.

Малко дръзко изявление за твоите години - подхвърли скептично баща ми.

Разговорът ни навлизаше в решаващата си фаза.

Отиди на 202.

194

Разполагахме с няколко минохвъргачки, които до този момент стояха неизползвани. Майор Съберг се принуди да ги вкара в действие и само за броени минути на няколко места оградата беше срината със земята, а повечето постройки избухнаха в пламъци.

Вече никой от защитниците на имението не мислеше за съпротива. Хората излизаха с вдигнати ръце от димящите руини. На нас оставаше само да ги претърсваме за скрито оръжие и да им слагаме белезници.

По-късно същата вечер проверихме внимателно пепелищата, за да се уверим, че никой няма да се измъкне. Задачата на командването беше изпълнена. Още едно убежище на наркомафията беше унищожено.

Отиди на 181.

195

Нито една от раните не беше опасна. Кървяха много, но не ми попречиха да участвам в заключителния етап от войната в Конкагуа. Едва няколко години по-късно щях да усетя по-осезателно неприятното влияние на тези рани.

Полковник Никълс ми изказа специална благодарност за проявените смелост и себеотрицание по време на провалилата се операция. Не получих орден, защото при наемниците няма такива почести. Но белезите от двете рани все още ми напомнят за онзи славен ден, когато спасих другарите си с риск за своя живот. Остана ми и уважението на всички бойци от армията на Джак.

Губиш 1 точка сила! Отиди на 183.

196

Оказа се, че Джак не обича да си губи времето с празни приказки. Той започна да ми разказва за подвизите на своята малка армия и само след час аз вече имах цел в живота: да стана един от бойците на огневата линия.

- Баща ти ще ме убие! - възкликна Джак с непресторен ужас. - Момко, там върлува смъртта! Как ще погледна стария си приятел в очите, ако ти се случи нещо лошо?

Но възражения от този сорт не можеха да ме спрат. Много съм упорит, когато си наумя нещо. Бързо успях да склоня Джак да ме зачисли в своята армия и разговорът се завъртя около кризата в Конкагуа и ролята на наемниците в тази малка република.

Отиди на 203.

197

- Не бъди груб - намеси се баща ми. - Исках да те запозная с Джак, защото си помислих, че може би ще проявиш интерес към неговата работа.

- Да стана наемник? - удивих се аз.

- Е, може би не точно наемник - уточни Джак. - За мен работят много специалисти в най-различни области, чиято задача е да помагат на бойците.

- Звучи интересно - признах аз.

- Явно ви очаква дълъг разговор - намеси се баща ми, - а аз имам важна среща точно след половин час. Защо вие двамата не отидете да си поприказвате някъде другаде?

- Добра идея! - каза Джак. - Аз ще черпя! Какво ще кажеш, момко?

Съгласен ли си двамата с Джек да продължите разговора си?

- *с удоволствие, но някой друг ден, защото до концерта на „Металика” остават само два часа - отиди на 10.*

- *с удоволствие, нямаш неотложна работа тази вечер - отиди на 20.*

198

Ако мислиш, че е непочтено от моя страна да те насилвам да вземеш решение веднага - продължи да изброява идеите си баща ми, - можеш да избереш свободата. Забрави, че имаш богати родители. Ще ти дам две хиляди долара, а освен това ще ти открия банкова сметка, на която всеки месец ще превеждам по петстотин долара. Малко мизерно в сравнение с твоя досегашен стандарт, но нали искаш да си свободен? След една година ще се видим отново и може би тогава ще си готов да вземеш по-сериозно решение.

Е, трябва да призная, че третото предложение ме стресна. От две години живеех отделно от родителите си, но те се грижеха за всички мои разходи. Петстотин долара на месец нямаше да са ми достатъчни, значи щеше да се наложи да започна някаква работа, за да свързвам двата края. Но щях да бъда свободен да правя каквото си искам!

Отиди на 204.

199

Бяхме отлично подготвени за операцията. Разузнаването си беше свършило добре работата и затова командирите ни разполагаха с точни сведения за врага още когато тръгнахме от лагера към мястото на засадата. Моето отделение (взводът имаше четири отделения, всяко от по шестима души) трябваше да открие огън по третия камион, смятано от началото на колоната.

Очаквахме предварително уговорения сигнал. И той не закъсня. Бронираният кола в началото на колоната избухна в пламъци, поразена от наша ракета.

- *Огън! - изрева сержант Йомби.*

Къде ще се прицелиш?

- *в шофьора на камиона - отиди на 135.*

- *в предната гума - отиди на 146.*

- *в някой войник от каросерията - отиди на 153.*

200

- *На вашите заповеди, сър! - рапортува сержантът.*

- *Трябва да напомним този младеж някъде - каза Никълс.*

- *Разполагаме с няколко възможности - каза сержантът. - В Алдиня има приличен хотел, а градчето е само на двайсетина минути път от лагера. Ако момчето иска, може да се настани там, стига да е тук всяка сутрин точно в шест и половина. Разбира се, нищо не пречи да го напомним в лагера като обикновените новобранци. Има и още една възможност. В „Ада на ветераните” има свободно място.*

Страховитото име веднага привлече вниманието ми.

Отиди на 230.

201

Разбира се, правеше голяма грешка. Очевидно бе, че не съм пиан и мога да броя. Щом се бях осмелил да се заям с тях, значи притежавах някакви скрити козове. Това беше толкова близко до ума. Обаче онзи тип не схвана този деликатен момент в ситуацията.

- *Разкарайте се бързо и няма да пострадате - повторих заплахата си аз.*

- *Е, това преля чашата, тъпако! - изръмжа мъжът с превръзката.*

Той тласна стола си назад, изправи се и замахна да ме удари. Сигурно по неговите стандарти е действал бързо. Но за мен всичко бе като на забавен кадър и можех да избирам как да действам.

Какво ще направиш сега?

- *ще забиеш юмрук в носа на противника си и ще продължиш в същия стил с другите двама, докато не сломиш съпротивата им - отиди на 34.*

- *ще блокираш удара с ключ и ще поставиш противника пред заплахата да му счупиш ръката, а после ще се опиташ да убедиш тримата да си тръгнат без повече съпротива - отиди на 40.*

- *ще извадиш противника си от играта с удар в гръкляна, а след това ще се опиташ да убедиш другите двама да прекратят съпротивата - отиди на 55.*

202

- Когато преди три седмици заминах за Япония, за да оформя сделката със „Сони”, ти все още беше син-мечта - продължи баща ми. - Мога ли да науча какво направи, след като заряза баскетбола и колежа?

- Ами нищо особено. Прочетох две хубави книги, слушах музика и се видях с някои стари приятели. Изобщо направих нещата, за които по-рано не ми стигаше време от учене и тренировки.

- Всичко това е много хубаво - малко изнервено каза баща ми, - но може би е трябвало да помислиш и за бъдещето си.

- Ще го направя, татко - обещах аз.

- И то веднага! - настоя той с нетърпящ възражение тон.

Усетих, че разговорът се приближава към своята кулминационна точка. Съвсем скоро щях да разбера какви са плановете на баща ми за моето бъдеще. И, разбира се, щеше да се наложи да се съобразя с тях.

Отиди на 7.

203

Изборите в Конкагуа бяха спечелени съвсем честно от сегашния президент Рикардо де Мойя само преди половин година - започна да ме въвежда в обстановката бившият полковник. - Възхищавам се от този човек. За разлика от много други управници, той наистина мисли за доброто на страната. Първата му задача беше да се справи с наркомафията, която от дълги години управлява Конкагуа. По-голямата част от армията застана на негова страна. Но неколцина военни, които от години получавали подкупи от мафиотите, отказаха да се подчинят на президента. И започна гражданска война. Мафиотите и преминалите към тях военни части са се укрепили в планински имения и оттам тероризират мирното население. По сведения на моето разузнаване в скоро време, най-много до месец, бунтовниците ще се организират и ще преминат в настъпление, а силите им са по-големи от тези на президента Де Мойя. Ето защо трябва да смачкаме бунта в зародиш. В специални тренировъчни лагери на територията на Конкагуа в момента се обучават около две хиляди наемници. Други петстотин души, ветерани от предишни кампании, охраняват подстъпите към столицата и пазят президента. По предварителен план армията ми ще бъде готова да атакува след три седмици. Надявам се с няколко успешни удара по главните бази на противника да го обезглавим, за да не се стига до големи и кръвопролитни сражения.

- Кой плаща? - попитах аз. - Обучението и въоръжаването на две хиляди и петстотин души не е шега работа и едва ли е по силите на държавната хазна на републиката.

Въпросът ми не беше от най-тактичните, но аз не исках да се забърквам в мръсни афери.

Отиди на 214.

204

А ето и последното ми предложение. Моята компания е една от най-печелившите в света, но аз няма да я управлявам вечно. Ако искаш един ден да ме заместиш, ще ти трябват сериозни познания по икономика. Ще ти осигуря обучение в най-добрия университет, а след време ще получиш сериозна работа в някое от моите предприятия, за да можеш да прилагаш наученото в практиката. И ако всичко върви добре, ще поемеш управлението на фирмата след моето оттегляне.

Един примерен син би избрал точно това предложение. Баща ми беше посветил целия си живот на тази компания, а аз щях да продължа делото му. Подобно развитие на нещата със сигурност щеше да го зарадва.

- Кога трябва да ти отговоря? - попитах аз.

- Имаш точно една минута - каза сериозно баща ми.

- Толкова малко! Но аз трябва да помисля!

- Да беше мислил, преди да напуснеш колежа, синко! Тогава си постъпил, както ти е подсказало сърцето, нека и сега бъде така. Изобщо не му мисли, направи каквото ти се иска!

Какъв е твоят избор?

- *привлича те философията (имаш нужда от време за спокойствие и размисъл), тя може да ти посочи цел в живота - отиди на 2.*

- *„морски пехотинец” звучи страхотно - отиди на 12.*

- *избираш свободата, точно това ти трябва, за да решиш какво да правиш по-нататък с живота си - отиди на 18.*

- *рано или късно трябва да поемеш семейния бизнес, затова избираш икономиката - отиди на 24.*

205

Имах ли изобщо избор? Джак вече ми беше пуснал мухата и дори да отидех на концерта, непрекъснато щях да съжалявам за пропуснатата възможност.

- Уф, да върви по дяволите концертът!

- Така те искам, момко! - засмя се щастливо Джак. - Няма да съжаляваш за избора си!

Увеличи оценката си за престиж в таблицата „ХАРАКТЕРИСТИКА НА БОЕЦА“ с 2 точки! След това отиди на 14.

206

Трийсетина секунди след началото на канонадата от куршуми стрелбата престана така внезапно, както беше започнала. Безразборният огън, който в началото бе взел много жертви сред редиците ни, вече нямаше да свърши работа на врага. Оцелелите от нас бяха успели да намерят прикрития. Сражението навлизаше в нова фаза.

В настаналата тишина много ясно се чуваха стонове на ранените. За мен изживяването бе много по-ужасно, отколкото първоначалната бясна канонада. Психическото напрежение беше огромно. Нервите на един боец встрани от мен не издържаха.

- Мръсни кучета! - изкрещя той. - Смърт за вас, проклети гадина!

Побеснелият боец се показа зад прикритието си и откри огън по врага. Отвърнаха му от няколко места и той рухна мъртъв, разкъсан от десетина куршума. Съдбата му беше предупреждение за останалите. Всяка непредпазливост щеше да се заплаща твърде високо.

Усетих, че трябва да предприема нещо, и то веднага. Като командир на отделение бях длъжен да възстановя добрата организация в нашите редици и да съгласувам с по-висш командир плана за действие. Огледах залегналите край мен бойци и със сигурен глас започнах да издавам заповеди.

Отиди на 228.

207

Оказа се, че след като подад оставка от военноморските сили, Джак съвсем не си губил времето. Създад армия от наемници, с която участвал в много конфликти - навсякъде, където намесата на държавни войски била невъзможна или най-малкото нежелателна.

- Атакувал съм имения на наркобарони, спасявал съм бежанци от кланета, участвал съм и в погроми над терористични групи - обясни бившият полковник. - Разбира се, за всичко ми се плаща много добре. Но това не е най-важното. Парите ми дават възможност да осигурявам бойците си с последната техника. Истинската награда от моята работа е много по-хубава. Нямах представа как се чувства човек, когато унищожи наркотици, които биха причинили смъртта на хиляди млади хора.

Получих възможност да го огледам добре, докато разказваше. Вече беше прехвърлил петдесетте. Носеше маратонки, сини дънки и малко овехтяло кафяво кожено яке - скромно облекло за човек с неговото финансово положение. В косата му белите косми няхаха чет. Мускулите му бяха стегнати, но не така силни като моите и това си пролича в ръкостискането. Единствено в погледа се долавяше силата на този мъж, но и там понякога се прокрадваха сенки на умора.

Отиди на 218.

208

Сержантът ме отведе до една от бараките, на вратата на която имаше изписана голяма шестица. Там бях представен на отговорника на бараката и сержантът ме остави на неговите грижи.

Отиди на 82.

209

Разбира се, в сравнение с тренировъчните лагери, които преминах по-късно, новобранският курс си беше чиста проба летуване. Там натрупах малко мускули, усвоих някои хватки в ръкопашния бой - и толкова. А докато се чудех какво да правя по-нататък с живота си, баща ми настоя да се видим. Неусетно беше изминала цяла година от последния ни сериозен разговор.

Увеличи оценката си за сила в таблицата „КАЧЕСТВА НА БОЕЦА“ с 1 точка! Запиши кодова дума „пехота“! След това отиди на 13.

210

За тази мисия бях назначен за командир на отделение. Имаше още трима като мен, но аз бях най-опитният. Ето защо, когато командирът на взвода загина още в първата престрелка, аз

трябваше да поема командването. На практика се уверих, че войната е най-бързият начин да се издигнеш в йерархията. Или да умреш.

Трябваше да мисля бързо. Врагът ни превъзхождаше по брой. Освен това позициите му бяха по-добри. Нямахме избор, трябваше да се оттеглим.

Отиди на 164.

211

Да си призная, в този момент ме изкушаваше мисълта да си опитам силите като войник в частна армия, която защитава справедливи каузи. Ето защо не можех да се обвържа с обещания, които по всяка вероятност нямаше да спазя.

- Ще видим - казах аз. - Вече съм голямо момче, татко!

- Знаем, синко - топло рече баща ми. - Нали помниш какво ти казах преди година: нека сърцето те води!

- Благодаря ти, татко! - казах аз.

Прегърнах го поривисто и след това забързах към асансьора, за да не карам Джак да ме чака.

Отиди на 27.

212

Джак обясни кратко и ясно какво иска от мен.

- Виждаш ли онези трима юнаци? Трябва веднага да ги разкараш от бара. Не ме интересува как ще го направиш - с приказки или с удари. Единственото ограничение е да не убиваш!

Идеята на Джак ме завари неподготвен. Не че се страхувах от схватка с тримата. Аз бях едър и мускулест, а притежавах и известен опит в ръкопашните битки, докато онези типове имаха доста излишни килограми по себе си и едва ли можеха да ми съперничат по бързината и силата на ударите ми. Проблемът беше в това, че не ми бяха направили нищо лошо.

Как ще постъпиш?

- *ще попиташ защо е необходимо да правиш скандал - отиди на 32.*

- *ще се насочиш веднага към тримата здравеняци - отиди на 49.*

-

213

Исках да бъда включен в някоя от ударните групи, които щяха да атакуват именията. Виждах се на първата линия на атаката, повел бойните си другари към подвизи и слава. Но вместо това, ме изпратиха „на завет“, както се казва на жаргона на наемниците.

Попаднах в рота от два взвода (не бяхме закостеняла армия, в която има твърди правилници, като например: един взвод се състои от три отделения, а една рота се състои от три взвода). Всеки взвод наброяваше петдесет души и се делеше на две отделения. Аз бях назначен за командир на едно от отделенията. Под мое командване се намираха двайсет и четирима бойци. Цялата рота се командваше от лейтенант Кабрини - опитен стар вълк, преминал през суровата школовка на италианските специални части, преди да се озове в армията на Джак.

Задачата ни беше да блокираме единствения път, водещ през планините към границата на съседната държава, и по този начин да отрежем пътя за отстъпление на противника. На пръв поглед най-тежката част от мисията ни беше тричасовият преход през планините. После оставаше само да заемем позиции, а противниците сами щяха да падат в клопката.

Отиди на 247.

214

- Плаща ЦРУ но това да си остане между нас - каза Джак. - Тези момчета имаха стари сметки за уреждане с наркомафиотите от Конкагуа и сега използват случая. Плащат ми, за да свърша мръсната работа. Е, момко, все още ли искаш да станеш наемник? Това е гадна и неблагодарна работа! Да не кажеш, че не съм те предупредил!

Повече от всичко на света исках да стана наемник! Там, на огневата линия, под канонадата от вражески куршуми, щях да бъда истински щастлив - чувствах го в сърцето си! Горях от нетърпение по-скоро да вляза в бой с наркобароните и техните слуги!

Отиди на 30.

215

Бившият полковник не забеляза смущението ми.

- И без това не си падам по баровски заведения - махна с ръка Джак. - Нямате ли си някой свестен бар в града?

- Ами веднага се сещам за „Баракуда“.

- Значи отиваме там - отсече Джак.

Описание на облеклото на Джак можеше да намериш на епизод 207, през който ти задължително си минал. Май четеш невнимателно по-дългите епизоди! Отиди на 52.

216

Джак се присмя на наивните ми разсъждения.

- Момко, нека ти разясня една основна истина за идеалния боец! - рече бившият полковник.
- Твоят командир е твой бог! Решенията му винаги са правилни! Щом нямаш претенции да правиш кариера като наемник, по-добре е да не обременяваш мислите си с нравствените проблеми, които тежат на плещите на твоя командир. Иначе може да загубиш концентрация във важен момент.

Бързо осъзнах грешката си.

- Изобщо не помислих за това - признах аз. - Изглежда, имам още много да уча. Но ще се старая, обещавам!

- От теб може и да излезе свестен боец - промълви Джак, отпивайки замислено от питието си.

- Стига да оцелееш достатъчно дълго, разбира се.

Подобни забележки не можеха да ме уплашат.

Запиши кодова дума „кон“. След това отиди на 37.

217

Задачата ни не беше от най-лесните. Бегълците чуваха отдалече шума на хеликоптерите. Но горите на Конкагуа наистина не бяха достатъчно гъсти, за да ги скрият от погледите ни.

Обикновено групите бяха от по десетина-петнайсет човека, които се пръсваха в най-различни посоки. Поразявах ме бегълците с точни изстрели. Не повече от един-двама от група успяваха да оцелеят.

На два пъти по-големи групи се опитаха да окажат съпротива. Голяма грешка! Вкарвахме картечниците в действие и ги попилявахме за секунди.

Преследвахме слугите на наркобароните до късно вечерта. Хеликоптерите бяха снабдени с мощни прожектори, които разпръскваха мрака и ни позволяваха да виждаме ясно като през деня. Едва към полунощ дойде заповед от командването да прекратим преследването и да се приберем в базата.

Виж оценката си за стрелба от таблицата „КАЧЕСТВА НА БОЕЦА“:

- по-малка от 6 - отиди на 159.
- равна на 6 - отиди на 173.
- по-голяма от 6 - отиди на 189.

218

- Напоследък съм претоварен с работа - призна Джак, когато му подхвърлих, че изглежда уморен.

- Конкагуа? - опитах се да налучкам аз.

Знаех от новините, че напоследък кризата в тази държава се е изострила и враждуващите крила са започнали да влизат във въоръжени сблъсъци. Ако в този момент някъде по света имаше работа за наемни бойци, това със сигурност беше в тази малка република. ООН и НАТО не проявяваха желание да се ангажират с уреждането на проблемите на Конкагуа, поне не официално.

- Тайна - загадъчно се усмихна Джак. - По-добре да поговорим за теб. С какво се занимаваш?

- С нищо - подхвърли шеговито баща ми. - Или греша?

Не грешеше, но не ми се искаше да си го призная.

Отиди на 4.

219

Не знаех какво да кажа. Приятелите на баща ми са сериозни хора, в чиито глави се въртят идеи за милиони долари. Нито един от тях не ми е допадал никога, а честно казано, и те май ме смятаха за доста глуповат, защото не проявявах сериозен интерес към семейния бизнес.

- Този приятел е малко по-различен - усмихна се баща ми, сякаш отгатвайки причината за моето колебание. - Не само защото е бивш полковник. На младини двамата с него преодоляхме доста изпитания, но си останахме винаги верни. Свързва ни истинско мъжко другарство. Хайде, трябва на всяка цена да те запозная с Джак!

Каква в твоята реакция?

- няма как да откажеш, но идеята да се запознаеш с военен, макар и бивш, не те привлича особено (честно казано, направо ти се повдига от хора с фуражки) - отиди на 3.

- приемаш да се запознаеш с бившия полковник без възражение - отиди на 8.

- няма проблеми, стига срещата да не се проточи, защото имаш билет за концерт на „Металика“ същата вечер (имаш билета, но трябва да прецениш дали за теб този концерт е нещо наистина важно!) - отиди на 22.

220

Искам да опиша с няколко думи „Лагуна-1“. Лагерът бе предвиден за обучение на приблизително петстотин бойци. Имаше седемнайсет учебни полигона, където сержант-инструкторите провеждаха учения в различни бойни обстановки. Жилищните сгради представляваха дървени бараки с по четири големи помещения. Едно от тях служеше за салон за физически упражнения, в който бойците поддържаха формата си със самостоятелни занимания.

Другите три помещения бяха огромни спални за по двадесет и пет души. Освен това имаше две бараки, където се провеждаха теоретичните часове, а също и лечебница за пострадалите по време на тренировка.

От площадката за хеликоптери на „Лагуна-1“ ни пое двама сержанти. Те имаха за задача да разпределят новобранците. Но това не се отнасяше за мен - беше ми наредено да се явя при коменданта на лагера.

Отиди на 63

221

- Хм, странна птица си ти! - каза Никълс, когато приключих с кратката си автобиография. - Джак има вярно око за хората. Щом те е изпратил тук, значи е преценил, че от теб ще излезе боец. Искам да те предупредя отсега - към теб няма да има специално отношение. Приятелството между баща ти и Джак не ти осигурява предимства в „Лагуна-1“. За мен не си по-различен от останалите новобранци.

- Самият аз настоявам за подобно отношение, сър! - дръзнах да го прекъсна аз.

И веднага бях скастрирен.

- Следващия път, когато ме прекъснеш, ще си събереш багажа и ще отлетиш отук - каза студено полковникът. - Сега да видим къде да те настаним. Сержант!

На вратата се появи едър мъж в камуфлажно облекло.

Отиди на 200.

222

Хвърлих бърз поглед към другите двама. Те се бяха изправили, но не смееха да ме нападнат. В очите им прочетох, че се страхуват от мен.

- Ще се разкарате ли?

- Веднага щом ме пуснеш! - изпъшка мъжът с извитата ръка. - Обещавам!

- Само го пусни и веднага изчезваме! - добави с треперещ глас един от другите двама.

Предпазливо освободих мъжа от хватката и с облекчение установих, че никой от тримата не възнамерява да се отмята от обещанието.

Печелиш 1 точка психология! Отиди на 47.

223

Единствената ни картучница откри огън по врага и с това даде сигнал за атака.

- Гранатите! - извиках аз. Едновременно с това издърпах халката на моята граната и сега само притиснатият лост ѝ пречеше да се взриви.

Момчетата на Кабрини и Бесон се включиха в поддържането на огъня с бясно темпо. За няколко секунди се създаде завеса от куршуми. Трябваше да използваме това прикритие, за да се приближим достатъчно близо до вражеските позиции.

- Напред! - креснах аз и скочих на крака. С крайцеца на окото си зърнах надигането на бойците по целия фланг.

Държах карабината в лявата си ръка. Предпазителят беше нагласен на автоматична стрелба и докато тичах към хълмовете, стрелях непрекъснато. Молах се врагът да не успее да се окопоти, преди да сме си свършили работата.

Приближих се на двайсетина метра от целта и запратих гранатата си по десния хълм. След това се проснах на земята и се свих почти на кълбо, за да се предпазя от фонтаните пръст, които щяха да изригнат. Трескаво смених изпразнения пълнител на карабината си с пълнен.

Междувременно гранатите започнаха да избухват. Видях как Кабрини и Бесон повеждат бойците си в атака. Изправих се, за да се включа в последния щурм.

Отиди на 172.

224

Ето значи каква била работата. Естествено единственото единично легло в спалното помещение привличаше чужди апетити. Негърът, който стърчеше с половин глава над мен и демонстрираше завидни мускули под камуфлажната риза, очевидно възнамеряваше да ми го отнеме.

- Ами ако откажа? - попитах аз, колкото да спечеля малко време, за да преценя ситуацията.

- О, тогава ще стане много лошо за теб! - увери ме моят съперник. - Не вярвам да си толкова глупав.

Какво ще направиш?

- *ще предизвикаш негъра на бой, за да разрешите набързо спора - отиди на 70.*

- *ще предложиш на негъра да отскочите до салона и да решите спора на ринга - отиди на 79.*

- *ще отстъпиш леглото, без да се опъваш - отиди на 99.*

- *ще предложиш на негъра състезание по стрелба за правото върху леглото - отиди на 109.*

225

Тръгнах за Конкагуа с един брезентов сак, в който носех предимно бельо и малко дрехи. Джак се беше погрижил за всички подробности по пътуването ми: самолетен билет, виза и осигуряване на транспорт до тренировъчния лагер. Той остана доволен, когато видя оскъдния ми багаж.

- Точно така, момко! - насърчи ме бившият полковник.

Тръгнал си на война, значи няма проблем, ако оставиш козметиката и лъскавите дрешки вкъщи. Уокменът и книгите също са излишни. - След това ме притегли към себе си, прегърна ме и каза тихо: - Опичай си ума! Ако стане нещо с теб, баща ти жив ще ме одере!

- Ще се постарая да стане нещо от мен - пошегувах се аз.

Един ден може и да ти взема хляба.

- Ще се радвам да го доживея - уморено се усмихна Джак.

Няколко години по-късно двамата щяхме да си спомним с най-добри чувства за този разговор. Джек доживя да види как се превръщам в опитен боец и командир. Аз, разбира се, не му взех хляба. На бойното поле имаше място и за двама ни!

Отиди на 42.

226

Последва серия от мълниеносни удари. Успях да отразя първите три, но четвъртият ме запрати с лице към стената. Сблъсъкът беше болезнен. Преди да се съвзема, негърът стегна гърлото ми в мъртва хватка.

- Слушай сега, боцо! - просъска той. - Никога не се закачай със сержант, още повече със своя взводен командир. Ясно ли е?

Така разбрах, че за лош късмет съм попаднал на сержант Йомби.

- Тъй вярно, сър! - успях да изхриптя аз.

- Добре тогава - рече Йомби и отпусна хватката. - Хареса ми подсечката ти, но има още много да учиш.

Изправих се на крака.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 87.

227

Всеки взвод се командваше от сержант, който отговаряше за физическата подготовка на своите бойци. Грите взвода от една барака образуваха рота, която се командваше от отговорника на бараката, но с него почти нямахме вземане- даване.

Обучението по специалните предмети (като например ръкопашен бой или стрелба) се водеше от сержант-инструктори. Всички бяха облечени в камуфлажни облекла, но никой не носеше пагони (една от причините да не разпознай Йомби при първата ни среща). Все пак човек обикновено можеше да различи старите вълци от новобранците - дори само по погледа, стойката и излъчването.

Отиди на 237.

228

Първата ми задача беше да организирам преброяването на хората. По този начин щяха да станат ясни промените в командната верига. Освен това командирът на ротата щеше да знае с колко бойци разполага и тези данни щяха да му помогнат да измисли план за действие.

Всяко войсково подразделение в армията на Джек (дори и отделението) имаше командир, заместник-командир, а също и заместник на заместника. Смъртта или отстраняването на някой от тях се наричаше „промяна в командната верига”. Само ако и тримата бяха убити в едно сражение, войсковото подразделение щеше да остане без командир. Но на практика подобно нещо не може да се случи, освен ако подразделението не бъде изтребено до крак.

За няколко минути командната верига беше възстановена. С мъка посрещнах вестта, че командирът на моя взвод е мъртъв. Като по-опи ген от двамата командири на отделения, аз заех неговото място в командната верига. Моят заместник пък зае мястото ми като командир на отделение.

Другият важен въпрос бяха жертвите ни. Преброяването показва нещо ужасно - приблизително четиридесет бойци бяха мъртви или тежко ранени. Освен това четири от петте картечници на ротата се намираха някъде из падината и нямаше начин да си ги приберем, преди да унищожим противника.

Такова беше положението, когато лейтенант Кабрини свика на военен съвет командири на взводове.

Отиди на 187.

229

- Тъй вярно, сър! - успях да изхриптя аз.

- Добре тогава - рече Йомби и ме освободи от хватката.

Изправих се на крака.

- Все още ли искаш да задържиш леглото? - попита сержантът.

Може и да бях сбъркал, влизайки в схватка с него още преди да се запознаем като хората, но не бях чак толкова тъп, че да продължавам да упорствам. Съвсем ясно беше, че единственото единично легло в спалното принадлежи по право на сержант Йомби.

- Съвсем не, сър! - отвърнах аз.

- Бързо схващаш! - ухили се доволно моят взводен командир. - Усещам, че ще си допаднем!

Без да чакам подкана, аз си събрах багажа и потърсих друго свободно легло. Така започна моят първи ден в „Лагуна 1“.

Отиди на 78.

230

- Какво представлява „Адът на ветераните“? - попитах аз.
- Нашите специални части - обясни Никълс. - Обучението там е много по-тежко от нормалното. Малцината, които успеят да издържат до края, стават част от елитна група за тежки мисии. Къде искаш да бъдеш разпределен?

Избери сам:

- *ще спиш в хотела и ще идваш всяка сутрин до лагера - отиди на 58.*
- *ще поискаш да бъдеш настанен в лагера като всички новобранци - отиди на 68.*
- *ще пожелаеш „Ада на ветераните“ - отиди на 76.*

231

Двата дни минаха неусетно и в програмата ни започнаха да се появяват най-различни предмети. За много от момчетата беше изненада, че ни занимават и с теория на бойните действия. Аз го приемах за напълно естествено. Ние не бяхме обикновени войници и трябваше да бъдем подготвени за всякакви случаи!

Отиди на 80.

232

Причината да не започна боя още в спалното беше много проста. В тренировъчен лагер за наемници никой не би допуснал побоища между бойците по две важни причини. Първо, всички сме от един отбор. И второ, някой плаща за обучението ни и не би искал да си хвърля парите на вятъра. Травмите по време на тренировки са едно, а нараняванията при побой - съвсем друго. Ето защо трябваше да решим спора си на ринга, където предпазните кори щяха да ни защитават от сериозни поражения.

- По-добре вдигни гарда си! - посъветвах противника си аз, заемайки бойна стойка. - Иначе рискуваш да не разбереш кога ще ти размажа носа!

- Нямах проблеми, заек! - изръмжа негърът и в следващия миг десният му крак се стрелна към ребрата ми.

Виж оценката си за сила от таблицата „КАЧЕСТВА НА БОЕЦА“! Ако е по-голяма от 4, *отиди на 88*. В противен случай, *отиди на 61*.

233

- Морската пехота, сър! - изсумтя презрително сержантът.

- Морската пехота - съгласи се с него Никълс. - Нямам нищо против тях, момче, но има две важни подробности. Първо, дори един опитен морски пехотинец ще се озори в „Ада на ветераните“, а ти си минал само началното ниво на подготовка. И второ, няма как да станеш елитен командос, преди да оцелееш в няколко битки. Затова ще трябва да се задоволиш с обучението за новобранци, което - уверявам те! - ще ти се стори достатъчно тежко.

Стана ми ясно, че съм се надценил. Трябваше да приема решението на полковника. Остана ми тайната надежда, че скоро ще успея да натрупам достатъчно опит, за да бъда преместен в „Ада на ветераните“.

Сержантът ме отведе до една от бараките, на вратата на която имаше изписана голяма шестица. Там бях представен на отговорника на бараката в малкия му кабинет. Сержантът ме остави на неговите грижи.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 82.

234

Двата хеликоптера пристигнаха след половин час. Те бяха транспортни, което означаваше, че не разполагат с ракети или друго тежко въоръжение. На всеки от двата борда беше монтирана по една лека картечница. Нашите карабини трябваше да допълнят огневата мощ на машините.

От единия хеликоптер скочи мъж на средна възраст, облечен в камуфлажна униформа.

- Кой е командирът? - попита той.

Представих му се.

- Майор Стоун! - ръкува се с мен мъжът. - Раздели момчетата си на две групи. Едните минават под мое командване, а ти с другата половина се натоварваш на втория хеликоптер.

- Каква е задачата, сър? - попитах аз.

- Няколко групи бегълци се опитват да напуснат Конкагуа през гората - обясни Стоун. - Хитреците са научили, че пътищата са блокирани и искат да ни се измъкнат по терлици. Обаче са си направили грешно сметката. Ще летим заедно и ще си отваряме очите. Тукашната гора не е джунгла, така че няма как да ни се скрият.

- А после?

- Ами нямам никакво намерение да вземам пленници - изсумтя Стоун. - Доста от нашите момчета загинаха в тази война, така че няма да проявяваме милост към тези отрепки. Или си на друго мнение?

- Съвсем не, сър! - отвърнах аз, спомняйки си за бойците от ротата, които загинаха в засадата. Тогава на работа!

Отиди на 217.

235

Бях се приготвил да понеса жесток побой, когато изведнъж получих неочаквана помощ.

- Хей, какво става тук?

Разпознах гласа на отговорника на бараката. Намесата му ми даде възможност да поема глътка въздух. Надигнах се бавно от земята и се изправих с олюляване.

- Какво става тук? - повтори настойчиво въпроса си отговорникът на барака номер шест.

Намали оценката си за сила с 1 точка!

Какво ще направиш?

- *ще стиснеш устни и ще оставиш негъра да обясни - отиди на 66.*

- *ще обясниш, че негърът се е заял с теб и те е предизвикал - отиди на 96.*

236

За един командир е важно да умее да взема правилни решения. Една ваша грешка може да обрече на смърт десетки бойци! Йомби ни набиваше тази истина в главите всеки път по време на лекции. След това ни поставяше някаква задача и посочваше един човек от взвода. Спомням си първата задача, на която бях избран да отговоря.

- Представете си, че воювате с прилично въоръжени, но зле обучени партизани в някоя латиноамериканска република - започна Йомби. - Току-що сте пленили десетина от тях, но двама от вашите бойци са попаднали в плен. Онези типове ви предлагат размяна и решението е изцяло във ваши ръце. Ще има пазарлък, разбира се. Но командирът трябва предварително да знае каква е най-голямата цена, която би платил за своите бойци. За съжаление сред вашите пленници няма нито една важна клечка. Ти! - посочи ме с пръст Йомби. - Каква е най-високата цена, която си готов да заплатиш, за да прибереш обратно момчетата си? Отговори!

Докъде си склонен да отстъпиш, за да си върнеш бойците?

- *не си привърженик на размените, предпочитай твоите бойци да се бият до последна капка кръв - отиди на 64.*

- *предлагаи десетте пленени партизани и още толкова карабини от специалните, които са на въоръжение само в армията на Джак (но никакви пари!) в замяна на бойците - отиди на 71.*

- *предлагаи десетте пленени партизани и малка парична сума (но никакво оръжие!) в замяна на бойците - отиди на 90.*

- *предлагаи десетте пленени партизани и нищо повече в замяна на бойците - отиди на 101.*

237

През тези първи два дни от време на време край нас минаваше забързано сержант-инструктор и ако беше някоя забележителна личност, Йомби ни казваше по няколко думи за него.

- Вижте, това е сержант-инструктор Джонсън! Няма по-добър снайпер от него. Учениците му са сред най-добрите стрелци в нашата малка армия!

- Здравсти, Ким! Хей, момчета, това е сержант-инструктор Суонг. Не го гледайте, че е азиатец, той не си пада много по бойните изкуства. За сметка на това е истински специалист в психологията и само за няколко минути може да надникне в дъното на душата ви и да открие вашите слаби места.

- Хей, я откъснете погледите си от засуканата мадама! Скапани новобранци, какво сте зяпнали момичето като невидели! Между другото не е здравословно да я гледате така нахално, макар че тя е единствената жена в лагера. Сержант-инструктор Линдзи е специалистка по бойни изкуства! Честно ви казвам, момчета, всички сме яли бой от нея! Опитвах се да запомня имената на отличените от Йомби сержант-инструктори, защото знаех, че скоро трябва да си избира учители по различните предмети и исках да се спра на най-добрите.

Отиди на 231.

238

- Слушай сега, боецо! - просъска той. - Никога не се закачай със сержант, още повече със своя взводен командир. Ясно ли е?

Така разбрах, че за лош късмет съм попаднал на сержант Йомби.

- Тъй вярно, сър! - успях да изхриптя аз.

- Добре тогава - рече Йомби и отпусна хватката. - Хареса ми подсечката ти, но има още много да учиш.

Изправих се на крака.

- Все още ли искаш да задържиш леглото? - попита сержантът.

Може и да бях сбъркал, влизайки в схватка с него още преди да се запознаем като хората, но не бях чак толкова тъп, че да продължавам да упорствам. Съвсем ясно беше, че единственото единично легло принадлежи по право на сержант Йомби.

- Съвсем не, сър! - отвърнах аз.

- Ха така! - ухили се доволно моят взводен командир. - Усещам, че ще си допаднем взаимно!

Без да чакам подканяне, аз си събрах багажа и потърсих друго свободно легло. Така започна моят първи ден в „Лагуна-1“.

Печелиш 2 точки престиж! Отиди на 78.

239

Канонадата продължи не повече от минута. После прекратихме огъня по заповед на командирите на отделения. Другата страна претърпя сериозни загуби.

Операцията приключи блестящо! Огънят ни беше покосил половината от вражите войници, а останалите не проявиха излишна смелост и се предадоха в плен. Ние не дадохме жертви.

Отиди на 148.

240

- Падни за сто! - нареди ми Йомби.

Изобщо не се замислих. Проснах се на пода в очакване на следващата команда.

- Едно! - изкомандва той и тялото ми почти се прилепи до земята. - Две!

Изправих се на мускули. Маратонът започна. Не се стараех да броя колко опори съм направил.

- Едно! Две! Едно! Две...

Чувах гласа на сержанта и пулсирането на кръвта във вените ми.

- Едно! Две! Едно! Две...

По някое време се появи умората.

- Едно! Две! Едно! Две...

Изведнъж усетих как силите ме напускат. Мускулите ми трепереха от напрежение, когато се стополих безпомощен. Бях неспособен да продължа, дори от това да зависеше животът ми.

Отиди на 248.

241

В столицата цареше мир и спокойствие. Никой не говореше за току-що приключилите сражения. Като във всяка нормална страна, много по-вълнуваща тема бе състоянието на икономиката.

Срещата ми с Джек беше насрочена по обед в един от модерните ресторанти в града. Бившият полковник беше дошъл преди мен и сега ме посрещна с широка усмивка, без да става от предварително запазената маса. Като го гледаше човек отстрани, не би могъл да си представи, че именно този човек имаше главната заслуга в Конкагуа нещата отново да потръгнат в правилна посока.

- Изглеждаш възмъжал - огледа ме критично Джек. - И като че ли не ти липсва нито една по-важна част от тялото. Май е имало полза да те измъкна от цивилизацията!

Така си беше. За изминалите няколко седмици бях научил много. Всичките ми предишни занимания започнаха да ми се струват загуба на време.

- Какво смяташ да правиш сега? - попита ме Джек.

Бях мислил много по този въпрос и не изпитвах колебание. Съдбата на наемник все повече ми допаднаше. Чувствах, че това е единственото занимание, което ще ме накара да се чувствам жив.

- Случайно да имаш нужда от ветерани? - подхвърлих аз. - Познавам един, който скоро ще започне да скучае.

- О-хо, къде ти е чувството за скромност! - засмя се Джак. - Преживя една кампания и вече се наду до неузна- ваемост. Момко, трябва ти няколко много заети години в този бизнес, за да се превърнеш във ветеран!

- Наемаш ли се да ми осигуриш въпросните няколко заети години?

- Светът непрекъснато осигурява заетост за наемниците, момко - въздъхна бившият полковник. - Почини си няколко седмици. Подготвя се нещо в Южна Америка и веднага щом веселбата там започне, ще те повикам.

С това приключи деловата част на разговора. Прекарахме няколко приятни часа с Джак и след това трябваше да се разделим с изричната уговорка, че оставам в армията му.

От столицата на Конкагуа взех първия самолет за родината. За първи път я напусках за толкова дълго време и носталгията вече се обаждаше. Исках да си бъда отново у дома.

Отиди на 186.

242

Хвърлих един поглед на салона. Имаше много уреди за упражнения („гладиатори”, както ги наричат) и два ринга, които сигурно служеха за обучение в ръкопашен бой. Засега нямаше какво да правя в това помещение. Бутнах вратата с номер три и влязох вътре.

Леглата бяха двуетажни, подредени в две редици по шест покрай стените на помещението. Между тях се оформяше пътека, широка приблизително два метра. Единственото единично легло се намираше вдясно от вратата, плътно прилепено в ъгъла. Веднага си го харесах. Реших, че ми се полага по право, щом съм влязъл пръв. Бързо разпределих малкото си лични вещи в шкафчето и се отпуснах на леглото, за да изчакам останалите от взвода и сержанта със странното име Йомби.

Отиди на 62.

243

Кое не може да се постигне със сила, понякога идва само с малко хитрост!

- Щом си толкова печен, защо не докажеш, че заслужаваш повече от мен да се настаниш на единичното легло? - подхвърлих въдичката аз.

Видях как в очите му светнаха любопитни пламъчета.

- Какво се опитваш да предложиш? - попита негърът.

- Да се състезаваме в стрелба! И нека по-добрият да вземе леглото!

Той не можа да издържи на предизвикателството.

- Тръгвай след мен! - каза ми. - Отиваме на стрелбището!

Виж оценката си за стрелба от таблицата „КАЧЕСТВА НА БОЕЦА”! Ако е по-голяма от 4, отиди на 121. В противен случай отиди на 98.

244

Трябваше да приема решението на полковника. Остана ми тайната надежда, че скоро ще успея да натрупам достатъчно опит, за да бъда преместен в „Ада на ветераните”.

Сержантът ме отведе до една от бараките, на вратата на която имаше изписана голяма шестица. Там бях представен на отговорника на бараката и сержантът ме остави на неговите грижи.

Отиди на 82.

245

Накрая Йомби извика:

- Стани! Всички да слушат! Правило номер едно в този лагер гласи: „Никакви побоища!” Знаем, че сте големи мъжкари, обаче тук ще се научите да съдържате нервите си. Първо, вие сте от един отбор! И второ, някой плаща за обучението ви и не иска да си хвърля парите на вятъра. Травмите по време на тренировки са едно, а нараняванията при побой - съвсем друго. Ясно ли е!

- Тъй вярно! - обади се няколко души начело с мен.

- Ясно ли е, питам всички! - гръмна гласът на Йомби.

Този път ревнохме като един:

- ТЪЙ ВЯРНО, СЪР!

- А така! - ухили се доволно нашият взводен командир. - Усещам, че ще си допаднем взаимно, новобранци!

Без да чакам подканяне, аз си събрах багажа и потърсих друго свободно легло. Така започна моят първи ден в „Лагуна-1”.

Отиди на 78.

246

С десет изстрела вкарах осем куршума в мишена, отдалечена на хиляда метра. Точно същия резултат постигна и Йомби.

- Равенство! - обяви тържествено сержантът, впечатлен от стрелковите ми умения. - При този резултат световният шампион запазва короната си, така е в шахмата.

Нямаше съмнение, че според Йомби световният шампион беше самият той.

- Или все още мислиш, че леглото ти се полага? - попита той.

- Съвсем не, сър! - отвърнах аз.

- Вече налучка правилния тон! - ухили се доволно моят взводен командир. - Усещам, че ще си допаднем взаимно!

Веднага щом се прибрахме в спалното, аз си събрах багажа и потърсих друго свободно легло. Така започна моят първи ден в „Лагуна-1“.

Печелиш 2 точки престиж! Отиди на 78.

247

Напредвахме бързо в четири колони. Според разузнаването противниците се спотайваха в планинските имения на наркобароните. Ето защо всички носехме карабините си през рамо. Само изпратените пред ротата петима разузнавачи държаха оръжията си готови за стрелба. Но това беше по- скоро заради военните правила, а не защото очаквахме клопка.

Не чухме нито стон от разузнавачите. По-късно намерихме трупове им, намушкани с ножове. Предните постове на противника си бяха свършили отлично работата, обезвреждайки тихомълком нашите момчета. Никой не ни предупреди за опасността и затова четирите ни колони навлязоха спокойно в широката падина между два обрасли с редки храсталаци хълма.

Отиди на 170.

248

- Да ти е за урок! - рече Йомби, подавайки ми ръка, за да се изправа. - Все още ли искаш да задържиш леглото?

Никога дотогава не бях изпитвал такава зверска умора, едва се крепях на краката си. Но можех да мисля достатъчно добре, за да не повтора грешката си.

- Съвсем не, сър! - отвърнах аз.

- Вече налучка правилния тон! - ухили се доволно моят взводен командир. - Усещам, че ще си допаднем взаимно!

Веднага щом се прибрахме в спалното, аз си събрах багажа и потърсих друго свободно легло. Така започна моят първи ден в „Лагуна-1“.

Отиди на 78.

249

По-късно повторих разказа си, този път заради баща ми. Очевидно бе, че родителите ми много се гордеят с мен.

- Издържал си сериозно изпитание - каза баща ми, когато свърших. - Какво смяташ да правиш сега?

Усетих напрегнатата нотка в гласа му. Може би двамата с майка ми тайно се бяха надявали, че ще се укротя и ще подхвана нещо сериозно. Мъчно ми беше да ги разочаровам, но вече нямаше сила, която да ме отклони от поетия път.

- Ще почивам, докато Джак ме повика - отвърнах аз. - В Конкагуа бях истински щастлив. И заедно с това копнеех да ви видя, да си бъда вкъщи. Сега съм тук и се чувствам щастлив. Но копнея за деня, когато отново ще вляза в сражение.

- Ох, само да се пазиш! - въздъхна примирено майка ми.

А докато те повикат, здравата ще се повеселим - смигна ми заговорнически баща ми и измъкна от вътрешния джоб на сакото си два билета за баскетболен мач.

Отиди на 188.

250

Изминаха няколко години. Точно както ми беше обещал Джак, няхах време да скучая. Преминах през много тренировъчни лагери, позабавлявах се добре в „Ада на ветераните“ и взех участие в двайсетина успешни мисии. Получих

няколко наранявания, които ми позволиха да опозная условията в полевите болници. Накратко - извървах целия еволюционен път от новака до стария вълк.

Отиди на 261.

251

Ще се заема с подбора на редови войници - реших аз. - В това време ти трябва да ми подбереш петима способни сержанти, на които да мога да разчитам. Те ще ми помагат в обучението и сработването на групата, а по-късно ще поемат основната тежест на мисията.

Отиди на 263.

252

В тази игра има три бойни умения:

- „сапър” - това умение ти дава възможност да боравиш умело с бомби и мини, да ги правиш, поставяш или обезвреждаш.

- „стрелец” - това умение ти дава възможност да нанасяш големи поражения на противника в открит бой, а също и да демонстрираш някои виртуозни изстрели.

- „разузнавач” - това умение ти дава възможност да откриваш поставени засади и да се придвижваш незабелязано, използвайки умело и най-малкото прикритие.

Ти имаш право да избереш кои две от тези три бойни умения да владееш. Запиши своя избор в графата „бойни умения” на таблицата „ХАРАКТЕРИСТИКА НА БОЕЦА”. След това отиди на 255.

253

- Все пак ще ми трябва малко помощ при избора на сержанти - казах аз. - Нямам ясна представа откъде да ги намеря.

В момента действа само един тренировъчен лагер на Невидимата армия с около трийсетина сержанти и двеста и петдесет бойци - обясни ми Джак. - Няма проблем да отидеш там и на място да си подбереш необходимите сержанти. Но моят съвет е да привлечеш поне двама от хората, които ще ти препоръчам.

- Ще те послушам.

- И тримата са странни птици - продължи обясненията си Джак. - Незаменими са по време на акция, но вече не са в играта. Никак няма да е лесно да ги накараш отново да се върнат към стария занаят. Още утре ще ти изпратя досиетата им.

Стиснахме си ръцете на раздяла. Сделката беше сключена. Времето за приказки отмина и сега предстоеше много работа.

Запиши кодова дума „нула”! След това отиди на 256.

254

Джак беше точен, както винаги. Рано на другата сутрин аз получих обещаните три досиета. Всяко от тях съдържаеше снимка и подробна информация за боеца. Първата ми работа беше да ги прегледам, за да реша с кого от тримата вече бивши наемници да започна кампанията за набиране на команден състав на моята група.

Кое досие ще прочетеш първо?

досието на Чарли - отиди на 257.

досието на Харис - отиди на 258.

досието на Джонсън - отиди на 259.

255

Вече бях един от уважаваните ветерани в Невидимата армия, но от няколко седмици бездействах. Тъкмо започна да ми писва от скука, когато Джак поиска да ме види по спешност. Зарадвах се, защото това означаваше, че се задава нещо интересно.

- Имам работа за теб, момко! - рече делово той, когато се видяхме. - През изминалите години стана достатъчно добър, за да ти поверя командването на самостоятелна мисия. Спомняш ли си онази кампания в Конкагуа, където ти получи бойното си кръщение? Тогава сме пропуснали едно свърталище на наркомафията и сега трябва да го унищожим. Ти ще отговаряш за всичко - от набирането на наемници до унищожаването на врага. Какво ще кажеш?

Изревах от възторг. Отдавна чаках подобен шанс. Дадох съгласието си, без да се поколебая и за секунда.

- Добре тогава - кимна Джак. - Ще имаш на разположение трийсет бойци и петима сержанти, а също и два транспортни хеликоптера, съоръжени според твоите предпочитания.

- С колко време разполагам? - попитах аз.

- Не мога да ти кажа отсега, но няма да е много. До началото на мисията ти остават най-много три-четири седмици.

- Но аз ще имам толкова много работа! Трябва да подбера внимателно бойците, а след това и да ги сработя в тренировъчен лагер.

- Е, ще се наложи да ми се довериш за част от подбора - усмихна се Джак.

Трябваше да преценим коя част от работата да предоставя на Джак и коя да запазя за себе си.

Кои бойци предпочиташ да подбереш сам?

редовите войници - отиди на 251.

сержантите - отиди на 260.

256

Обърни внимание на таблиците „ЛИЧНОСТИ“ и „СЕРЖАНТИ“. В този епизод ще получиш подробни обяснения за попълването им.

Таблица „ЛИЧНОСТИ“: Командният състав на твоята група ще се състои от теб и петима сержанти. Всеки от вас притежава „бойни умения“ (добрите бойци притежават две или дори всичките три умения, докато по-обикновените сержанти ще допринесат само с по едно умение). Тези умения ще повишат оценките на групата в таблицата „ЛИЧНОСТИ“. Обикновените бойци не притежават „бойни умения“.

ВНИМАВАЙ! От графата „бойни умения“ на таблицата „ХАРАКТЕРИСТИКА НА БОЕЦА“ виж какви умения притежаваш самият ти и повиши съответните оценки в таблицата „ЛИЧНОСТИ“.

ПРИМЕР: Ти владееш уменията „сапър“ и „разузнавач“. Следователно в таблицата „ЛИЧНОСТИ“ трябва да повишиш с по 1 точка оценките на групата за „сапъри“ и „разузнавачи“.

ВНИМАНИЕ! Естествено в началото и трите оценки са равни на нула. Основният начин да ги повишаваш е чрез бойните умения на привличаните от теб сержанти. Трябва да знаеш, че оценка, по-голяма от 3, е отлична, а по-малка от 3 е слаба.

Един съвет от автора! Невъзможно е да постигнеш три отлични оценки. Ако трябва да избираш дали да постигнеш две средни оценки (тройки) или една отлична и една слаба, избири втория вариант.

Таблица „СЕРЖАНТИ“: В нея ще отбележиш имената на петимата сержанти, които ще влязат в групата ти. Целта на тази таблица е да ти напомня кого си ангажирал. Трябва да привлечеш точно петима сержанти - нито повече, нито по-малко!

Отиди на 254.

257

Чарлз Оукуел (бял), известен в средите на наемниците като Чарли, е прекарал повече от осем години в редовете на Невидимата армия. За това време си е спечелил славата на отличен разузнавач и незаменим сапър. Специалист в незабележимото промъкване, откриването на вражи засади, преодоляването на минни полета, както и в създаването и обезвреждането на бомби.

Чарли е известен с нежеланието си да общува с хора извън служебните си задължения, както и с пренебрежителното отношение към командири, които не притежават поне равни на неговите бойни умения. Преди две години и половина решава да се оттегли от „занаята“ и заживява като отшелник в малка планинска колиба, далеч от цивилизацията.

Ако искаш, можеш да продължиш с разглеждането на досиета:

- *досие на Харис - отиди на 258.*

- *досие на Джонсън - отиди на 259.*

Ако вече си се запознал с трите досиета, отиди на 270.

258

Самюъл Харис (чернокож) е прекарал десет години в Невидимата армия. Спечелил си е славата на ловък сапър и непогрешим стрелец. Специалист в създаването и обезвреждането на бомби, преодоляването на минни полета, както и в боравенето с всякакъв вид огнестрелни оръжия. Оттегля се преди четири години.

Въпреки значителното си финансово състояние, Харис не напуска родната си къща в най-опасната част на Бронкс. Там той живее заедно със съпругата си Хелън (бяла). Смесеният им брак е много стабилен. Вероятно Хелън е причината Самюъл Харис да се откаже от опасния живот на наемник.

Ако искаш, можеш да продължиш с разглеждането на досиета:

досие на Чарли - отиди на 257.

досие на Джонсън - отиди на 259.

Ако вече си се запознал с трите досиета, отиди на 270.

259

Том Джонсън (бял) идва в Невидимата армия след два-найсетгодишен стаж в морската пехота на Съединените щати. Мотив за преместването му: желание да участва по-често в активни бойни действия. Служи при Джак в продължение на седем години. Спечелва си име на виртуозен стрелец и умел разузнавач. Специалист в незабележимото промъкване, откриването на вражески засади и боравенето с всякакъв вид огнестрелни оръжия. Оттегля се от „занаята“ преди година и половина.

Джонсън обича славата и парадира с успешната си кариера като офицер от морската пехота, а по-късно и като наемник. Сега живее в престижен квартал на Ню Йорк, където притежава голямо имение. Радва се на уважението на съседите си. Подготвя за издаване романизирана автобиография.

Ако искаш, можеш да продължиш с разглеждането на досиета:

досие на Чарли - отиди на 257.

досие на Харис - отиди на 258.

Ако вече си се запознал с трите досиета, отиди на 270.

260

- Ще се заема с подбора на сержанти - реших аз. - В това време ти трябва да ми подбереш трийсет способни бойци, на които да мога да разчитам.

- Защо не оставиш на мен подбора на сержантите? - предложи Джак.

Отиди на 269.

261

Време е да определиш какви бойни умения си придобил по време на службата си в Невидимата армия на Джак. От таблицата „ХАРАКТЕРИСТИКА НА БОЕЦА“ виж какъв е твоят характер:

„агресивен“, „хладнокръвен“ или „пресметлив“ - отиди на 252.

„вглъбен“ - отиди на 265.

262

Бях оставил зад гърба си приблизително половината път до колибата, когато изведнъж се спрях като закован. Причината за сепването ми се криеше в един малък уред. Беше прикрит добре и само благодарение на изключителния си опит успях да го открия навреме.

Уредът излъчваше невидим за човешкото око лъч към специален приемател. Познавах отлично тази система. Ако нещо - човек или животно - пресечеше пътя на лъча, приемателят подаваше сигнал за тревога към централата, която несъмнено се намиреше в колибата на Чарли. Вероятно местността около колибата гъмжеше от подобни уреди.

Нямаше гаранция, че вече не съм задействал алармата. Обаче това изобщо не ме разтревожи. Много животни можеха да задействат алармата и Чарли едва ли щеше да обърне внимание на всеки сигнал. Затова реших, че все още нямам основания за тревога.

Малко по-късно открих, че предположението ми е правилно. Избягвайки мрежата от излъчватели и приематели, аз се натъкнах на два замаскирани датчика за тежест. Ясно беше, че Чарли разчита на тях, за да различи човека от животното.

Тъй като датчиците за тежест са много трудно откриваеми дори за човек с моя опит, напредването ми се забави многократно. Вече започваше да мръква, когато зърнах колибата сред клоните на дърветата.

Отиди на 285.

263

- Позволи ми да те поправа - рече с укор Джак. - Момко, един висш командир работи с по-нисшите командни кадри, а те, от своя страна, работят с войниците. През цялото време отсега до края на мисията ти ще имаш много повече работа със сержантите, отколкото с войниците, и затова е особено важно да си ги подбереш по собствен вкус. Разбира се, Джак беше прав. Но нямаше защо да се срамувам от грешката си. Тепърва щях да трупам опит в организацията и ръководенето на специални операции.

Отиди на 253.

264

Поколебах се за не повече от минута. Идеята ми се стори страхотна. Презизвикателството да се промъкна тайно до Чарли и да го изненадам възбуди въображението ми. Ето защо започнах да напредвам доста по-бавно, използвайки всяко прикритие на терена.

Отиди на 273.

265

В тази игра има три бойни умения:

- „*саньор*” - това умение ти дава възможност да боравиш умело с бомби и мини, да ги правиш, поставяш или обезвреждаш.
- „*стрелец*” - това умение ти дава възможност да нанасяш големи поражения на противника в открит бой, а също и да демонстрираш виртуозни изстрели при нужда.
- „*разузнавач*” - това умение ти дава възможност да откриваш поставени засади и да се придвижваш незабележимо.

Поради особеност на характера си ти владееш и трите бойни умения. Запиши ги в графата „бойни умения” на таблицата „ХАРАКТЕРИСТИКА НА БОЕЦА”. След това отиди на 255.

266

Колибата на Чарли се намираше на един ден път пеша от най-близкото населено място. Разбрах, че той слизал от планината горе-долу един път месечно, за да се зареди с някои необходими продукти. Нуждите му били скромни. Винаги плащал в брой. Не купувал алкохол, нито цигари. Местните хора го смятаха за странен, но безобиден тип. Нямаха представа с какво се е занимавал, преди да се засели в техния край. Малко е да се каже, че изгарях от любопитство да се срещна с Чарли. Нуждаех се от него заради бойните му умения, а и желаех да се запозная с бившия наемник заради чисто човешко любопитство.

Отиди на 275.

267

По пътя разменихме по няколко приказки, от които разбрах, че опасенията ми не са били напразни. Чарли разполагаше с отлична система, която му позволяваше не само да открива приближаването на непознат обект към колибата му, но и да различава хората от животните с помощта на датчици за тежест, хитро замаскирани в земята.

Трябва да призная, че изпитах съжаление за пропуснатото предизвикателство. Вярно, Чарли се беше постарал да осигури безопасността си. Но аз имах голям опит в тайното промъкване. Може би щях да успея да откроя датчиците и да успея да ги преодоляя. Уви, шансът бе пропилян безвъзвратно.

Отиди на 281.

268

Чарли ме слушаше внимателно в продължение на повече от час, като от време на време задаваше уместни въпроси.

- Разбирам, че си добър боец - каза накрая той. - Бих те приел за мой командир. Но я ми обясни защо да те последвам, след като тук се чувствам добре?

С какво ще го интересуваш?

- *с щедрото заплащане при успех на мисията - отиди на 278.*
- *с компанията на опитни бойци, които ще привлечеш в групата - отиди на 286.*
- *с тръпката да се впусне отново в опасна мисия - отиди на 293.*

269

- Защото един висш командир работи с по-нисшите командни кадри, а те, от своя страна, работят с войниците - отвърнах аз. - През цялото време отсега до края на мисията ще имам много повече работа със сержантите, отколкото с войниците, и затова е особено важно да си ги подбера по собствен вкус.

- Абсолютно правилно! - отбеляза Джак. - Просто те изпитвах.
Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 253.

270

Време е да действаш! Имаш право да преговаряш с всеки от тримата бивши наемници само по веднъж. Освен това е невъзможно да привлечеш и тримата, а най-много двама от тях. Затова внимателно избери в какъв ред да ги посетиш.

- отиваш да се срещнеш с Чарли, сапър и разузнавач (но ако си записал кодова дума „мина“, вече нямаш право да говориш с този боец!) - *отиди на 266.*
  - отиваш да се срещнеш с Харис, сапър и стрелец (но ако си записал кодова дума „зора“, вече нямаш право да говориш с този боец) - *отиди на 301.*
  - отиваш да се срещнеш с Джонсън, стрелец и разузнавач (но ако си записал кодова дума „бяло“, вече нямаш право да говориш с този боец) - *отиди на 308.*
- Ако вече си изгубил правото да разговаряш и с тримата, отиди на 361.*

271

По време на срещата си с Чарли би могъл да запишеш кодовите думи „кино“, „соло“ и „река“. Кой от тези три кодови думи си записал?

- „кино“ и „река“ - *отиди на 298.*
- „соло“ и „река“ - *отиди на 283.*
- само „кино“ - *отиди на 283.*
- само „река“ - *отиди на 287.*
- само „соло“ - *отиди на 287.*
- нито една от трите - *отиди на 292.*

272

Не се заблуждавах относно собствените си възможности. Дори да разполагах с трийсет минути, едва ли щях да успея да обезвредя бомбата. Ето защо светкавично я върнах обратно на Чарли.

- Не разчитай на мен, не си падам по тези играчки - казах аз. - Обезвреди я ти, ако не искаш да умрем.

Сега беше мой ред да се правя на хладнокръвен. Той присви изпитателно очи и по устните му пробяга лека усмивка. След това се концентрира върху бомбата.

Отиди на 282.

273

Придвижвах се в гориста местност и затова не изпитвах затруднение да си намирам прикрития. Струваше ми се, че всички козове са на моя страна - имах опит в промъкването и знаех къде да открия Чарли, а той не подозираше за моето идване.

Ако притежаваш бойното умение „разузнавач“, *отиди на 262.* В противен случай *отиди на 280.*

274

Обясних му, че ме изпраща Джак. Той ми зададе няколко въпроса, на които нямаше как да отговоря правилно, ако не познавах отблизо бившия полковник. Едва тогава се убедих, че не съм враг и ми позволи да се изправам.

- Ела, ще продължим разговора при колибата ми - каза Чарли. - И друг път не се опитвай да продаваш краставици на краставичар.

Разбрах, че освен системата от излъчватели и приематели на лъчи, Чарли е разположил около обиталището си няколко стотин замаскирани в земята датчици за тежест. Това беше наложително, защото много животни активираха алармената система и той трябваше да разполага с нещо, което да му подсказва дали навлязлото в зоната същество е човек или животно.

Вече се мръкваше, когато двамата с Чарли седнахме пред колибата му, за да продължим разговора си. Между нас гореше малък огън, на който се печеше вечерята. Погледите ни се срещнаха над пламъците.

- И така, вече знаеш, че ме изпраща Джак - започнах аз.

Отиди на 291.

275

Пристигнах в населеното място в ранния следобед. Времето до вечерта използвах да поразпитам местните хора за Чарли. А рано на следващата сутрин поех към планинската муколиба с надеждата да я достигна, преди да падне мрак.

Запиши кодова дума „мина“! След това отиди на 217.

276

По пътя към колибата разбрах от Чарли, че опасенията ми не са били напразни. Той разполагаше с отлична система, която му позволяваше да открива приближаването на непознат обект към обиталището му и да различава хората от животните с помощта на датчици за тежест, хитро замаскирани в земята.

Печелиш 1 точка престиж за благоразумието да не опитваш тайно промъкване, без да разполагаш с бойното умение „разузнавач“!

Отиди на 281.

277

Придвижвах се с ускорено темпо и към четири и половина следобед ми оставаше да измина малко повече от километър до колибата на Чарли. До мръкване оставаха няколко часа и затова бях спокоен, че разполагам с достатъчно време.

Тогава ми хрумна една идея. Чарли беше цар в тайното промъкване и уважаваше хората, които също го умеят. Може би щях да увелича шансовете си да го привлека, ако успеех да се промъкна незабелязано до колибата му и да го изненадам.

Какво решавах?

- ще опиташ да се промъкнеш тайно до колибата на Чарли - отиди на 264.
- ще се приближиш открито - отиди на 297.

278

- Мисията е изключително важна и затова заплащането при успех ще бъде много над нормалното - отговорих аз. - Говоря за възнаграждение от десетки хиляди долари.

- На човек? - повдигна вежди Чарли.

- Сержантите ще получат поне по петдесет хиляди - потвърдих аз.

Отиди на 290.

279

Интуицията ми подсказваше, че Чарли не се шегува. Животът и на двама ни висеше на косъм. Усетих тръпката!

Ако притежаваш бойното умение „сапър“, отиди на 289. В противен случай отиди на 272.

280

Бях оставил зад гърба си три-четвърти от пътя, когато изведнъж спрях като закован. Причината за сепването ми се криеше в един малък уред. Беше прикрит добре и само благодарение на изключителния ми опит успях да го открия навреме.

Уредът излъчваше невидим за човешкото око лъч към специален приемател. Познавах отлично тази система. Ако нещо - човек или животно - пресечеше пътя на лъча, приемателят подаваше сигнал за тревога към централата, която несъмнено се намиреше в колибата на Чарли. Вероятно местността около колибата гъмжеше от подобни уреди.

Нямаше гаранция, че вече не съм задействал алармата.

Осъзнах, че съм постъпил неразумно и тъкмо обмислях какво да предприема, когато една тъмна сянка ме връхлетя отстрани. Миг по-късно лежах по гръб, а Чарли бе коленичил над мен. Острието на войнишкия му нож неприятно дразнеше гръкляна ми.

- Говори! - каза хладнокръвно той. - И внимавай да не те заловя в лъжа, защото не съм от хората, за които човешкият живот има особена стойност!

Отиди на 274.

281

Вече се мръкваше, когато двамата с Чарли седнахме пред колибата му, за да продължим разговора си. Между нас гореше малък огън, на който се печеше вечерята. Погледите ни се срещнаха над пламъците.

- И така, вече знаеш, че ме изпраща Джек - започнах аз.

Отиди на 291.

282

Чарли се справи с бомбата за петнайсетина секунди. После я хвърли настрани и се засмя.

- Видя ли? - рече той. - Няма нужда да ходя на война, за да погледна смъртта в очите.

- Не е същото - възразих аз. - Ти контролираше положението.

- Напротив! Ти взе две важни решения. Първо, призна пред самия себе си, че не разбираш от бомби. И второ, веднага се досети да ми прехвърлиш проблема. Така че тръпката все пак съществуваше.

- Но трябва да признаеш, че се нуждаеш от мен, за да си я доставиш! - усмихнах се аз. - И понеже не смятам да се задържа тук, аз си мисля, че ще пожелаеш да се включиш в моята група.

- Може и да си прав - каза той. - А може и да не си! Трябва да помисля.

Печелиш 2 точки престиж! Отиди на 271.

283

Ако желаеш да пожертваш 1 точка престиж, за да привлечеш Чарли, *отиди на 288*. В противен случай ще трябва да се лишиш от услугите му - *отиди на 294*.

284

Рано на другата сутрин се разделих с Чарли. Той разполагаше с няколко дни до началото на тренировъчния лагер и предпочете да ги прекара в планината. Аз бързах, защото трябваше да продължа с подбора на сержанти за групата.

В таблицата „СЕРЖАНТА“ запиши името на Чарли! В таблицата „ЛИЧНОСТИ“ повиши оценките си за „сапъри“ и „разузнавачи“ с по 1 точка!

Виж таблицата „КОДОВИ ДУМИ“:

- ако имаш кодова дума „нула“, задраскай я и запиши кодова дума „едно“.

- ако имаш кодова дума „едно“, задраскай я и запиши кодова дума „две“.

След като изпълниш горните указания, отиди на 369.

285

Пред входа на колибата Чарли беше запалил малък огън, за да опече вечерята си. Седеше с гръб към мен и затова беше лесно да се промъкна само на няколко крачки от него. Спокойно седнах на земята, сложих ръце на коленете си, за да се вижда, че не държа оръжие, и казах тихо:

- Здравсти, Чарли!

Ефектът от думите ми беше поразителен. Той се извърна рязко и скочи на крака, готов да се хвърли в атака.

- Идвам като приятел - добавих аз. - Ако имах лоши намерения, вече щеше да си труп.

- Кой, по дяволите, си ти? - изръмжа Чарли.

- Приятел! Предлагам ти да седнем край огъня и да си поприказваме спокойно. Предстои ни дълъг разговор.

- Добре - кимна той и зае предишното си място.

Навярно сърцето му биеше като бясно, но по външния му

вид не личеше да е разтревожен. Настаних се срещу него и погледите ни се срещнаха над пламъците.

- Изпраца ме Джак - започнах аз.

Печелиш 1 точка престиж! Запиши кодова дума „кино“! След това отиди на 291.

286

- Мисията е изключително важна и затова ще подбера само изпитани бойци - обясних аз. - Колкото и да ти харесва да живееш усамотено, едва ли ще отречеш, че компанията на сродни души няма да ти е неприятна.

Отиди на 300.

287

Ако желаеш да пожертваш 2 точки престиж, за да привлечеш Чарли, *отиди на 296*. В противен случай ще трябва да се лишиш от услугите му - *отиди на 294*.

288

Чарли се колеба дълго и трябваше да положи много усилия, за да го склоня да се присъедини към групата ми. Но за боец с неговите качества бях готов да потисна гордостта си.

Губиш 1 точка престиж! Отиди на 284.

289

Огледах бомбата и с облекчение установих, че устройството ѝ ми е добре познато. Знаех как да я обезвредя и притежавах необходимата сръчност да го сторя. Секунди преди крайния срок успех да се справя с поставената от Чарли задача. Засмях се доволно и хвърлих настрани вече безопасната бомба.

- Добър си! - каза Чарли с нотка на уважение.

- И твоята тръпка си я биваше - признах аз. - Но все пак не е като да се озовеш в разгара на някое ожесточено сражение.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 295.

290

- Пари! - изсумтя презрително Чарли. - Аз нямам нужда от къща, кола или стереоуредба, не издържам семейство, не плащам такси и данъци... Освен това имам солидни спестявания.

- Обаче алармената система ти е струвала доста скъпо - възразих аз. - Дори само поддръжката ѝ е поне няколко хиляди долара на година. Не че няма друг начин да изкараш много пари, но защо да не го направиш с онова, което владееш най-добре?

- Може и да си прав - каза той. - А може и да не си! Трябва да помисля.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 271.

291

Обясних на Чарли накратко целта на мисията си и се постарях да го убедя, че имам нужда от него. После поисках да се присъедини към моята група.

- Разкажи ми повече за себе си от момента, когато постъпи в Невидимата армия - каза вместо отговор Чарли. - При кого си учил, къде и срещу кого си се сражавал, такива неща.

Разбрах, че се опитва да ме прецени. Ако дадеше съгласието си да се присъедини към моята група, аз щях да бъда негов командир. А той явно нямаше намерение да се подчинява на човек, когото не уважава.

Отиди на 268.

292

Ако желаеш да пожертваш 3 точки престиж, за да привлечеш Чарли, *отиди на 299*. В противен случай ще трябва да се лишиш от услугите му - *отиди на 294*.

293

- Спомняш ли си какво чувства човек по време на акция, Чарли? - запитах го аз. - Тръпката не се забравя лесно! И тъкмо когато стане най-напечено, осъзнаваш цялата красота на живота. Ако нямаш желание да изпиташ поне още веднъж в живота си тази тръпка, значи не е възможно да те измъкна оттук!

Той се ухили.

- Тръпката, значи! Хм, донякъде си прав. Обаче аз мога да си доставя тази тръпка по много начини. Веднага ще ти покажа един от тях.

Той скочи на крака и се шмугна в колибата. Половин минута по-късно излезе оттам, държейки в ръце някакъв предмет с неправилна форма и размери на кутия за обувки. Натисна нещо по него, някаква лампичка замига и в следващия миг предметът, който се оказа саморъчно направена бомба, се оказа в ръцете ми.

- След трийсетина секунди и двамата ще хвъркнем във въздуха, ако не успееш да я обезвредиш - каза хладнокръвно Чарли и зае мястото си край огъня.

Отиди на 279.

294

Чарли се колеба дълго, но накрая отказа да се присъедини към групата ми. Уважих решението му и не направих никакъв опит да го убеждавам наново. Чарли беше добър, но не и незаменим. Притежавах гордост и не желяех да я потискам. Лесно щях да му намеря заместник.

Пренощувах в планината, а рано на другата сутрин двамата с Чарли си стиснахме ръцете и се разделихме без лоши чувства.

Отиди на 369.

295

Долових колебанието му и продължих да го притискам.

- Хайде, Чарли, ти все още имаш нужда от онази тръпка, която само една истинска мисия може да ти достави! Признай го и ела в моята група!

- Може и да си прав - каза той. - А може и да не си! Трябва да помисля.

Печелиш 2 точки престиж! Запиши кодова дума „река”! След това отиди на 271.

296

Чарли се колеба дълго и трябваше да положи много усилия, за да го склоня да се присъедини към групата ми. Но за боец с неговите качества бях готов да потисна гордостта си.

Губиш 2 точки престиж! Отиди на 284.

297

Изкушението да опитам да се промъкна тайно до Чарли беше голямо, но в крайна сметка благодарумието надделя по няколко причини. Първо, бившият наемник едва ли бе оставил местността около колибата си без някакъв вид хитро измислена алармена система. Второ, тайното промъкване можеше да ми отнеме много време, а аз исках да се срещна с Чарли преди мръкване. И трето, дори да успеех да се промъкна тайно и навреме до колибата, неочакваното ми появяване можеше да раздразни нейния обитател. Ето защо продължих да вървя открито. Двайсетина минути по-късно Чарли ме пресрещна с навъсено изражение. Личеше си, че не му е приятно да има посетители.

- Кой си ти и какво, по дяволите, търсиш наоколо? - процеди ядно той.

- Изпраща ме Джек - отвърнах кратко аз.

Дори и да се изненада от думите ми, не го показа по никакъв начин. Вместо това ме подложи на кратък разпит, за да се увери, че наистина познавам отблизо бившия полковник.

- Ела, ще продължим разговора при колибата ми - каза Чарли, когато сметна, че съм издържал проверката.

Запиши кодова дума „соло”! Ако притежаваш бойното умение „разузнавач”, отиди на 261. В противен случай отиди на 216.

298

Чарли не се нуждаеше от много време, за да се съгласи да участва в мисията. Изглежда, бойните ми умения го бяха впечатлили.

Отиди на 284.

299

Чарли се колеба дълго и трябваше да положи много усилия, за да го склоня да се присъедини към групата ми. Но за боец с неговите качества бях готов да потисна гордостта си.

Губиш 3 точки престиж! Отиди на 284.

300

- Компания! - изуми се Чарли. - Чу ли се какво каза? Та нали аз именно затова живея в колиба наскредин планината, за да не съм сред хора! Разприказвах се с теб, защото трябваше да разбера причината за посещението ти. Обаче дълбоко се заблуждавах, ако мислиш, че изпитвам някакво върховно удоволствие в твоя компания. Не се обиждай, аз просто не съм нормален човек. Харесва ми да съм сам, това е.

- Добре, Чарли, никой няма да ти се натрапва излишно - опитах се да го убедя аз.

- Трудна работа - поклати скептично глава той. - Хората обичат да се натрапват. Трябва да помисля.

Отиди на 211.

301

Отиването ми до дома на Самюъл Харис се оказа доста по-трудно, отколкото си го бях представял. Дълго време не успях да намеря таксиметров шофьор, който да ме хвърли до тази най-прочута с разбойническите си банди част на Бронкс. Накрая трябваше да предложи тройно заплащане на някакъв тип с раздрънкана таратайка, който се нави при изричното условие, че няма да спира, а само ще намали, за да слеза в движение. Толкова за славата на района, който Харис бе избрал.

Къщата на бившия наемник се открояваше сред околните съборегини с що-годе приемливия си външен вид, но в никакъв случай не подходеше на финансовото състояние на своите собственици. Младата жена, простираща пране на двора - веднага позная Хелън от снимката в досието - ме посрещна с любопитен поглед. Но внезапно настроението ѝ се промени и ми се стори, че забелязах гневни искрици в иначе красивите ѝ очи.

- Сами, търсят те! - провикна се Хелън още преди да ѝ поискам разрешение да вляза в двора. След това се обърна към мен и процеди: - Влизай де! Няма защо да се правиш на възпитан.

Запиши кодова дума „зора“! След това отиди на 312.

302

- Опасявам се, че разговорът ни е поверителен - обърнах се аз към Харис. - По-късно би могъл да споделиш част от него със съпругата си, но сега бих искал да си поговорим насаме.

- Ха! - възкликна Хелън, очарована от предизвикателството ми. - Ето че бикът си показва рогата! Ама не си познал, приятелю! Аз съм такъв матадор, че свят ще ти се извие!

Тъй като нямах власт над положението, трябваше да изчакам решението на Харис.

Отиди на 323.

303

Нямах намерение да търпя държането на Хелън, колкото и да ми беше симпатична.

- Да не би да съм искал мнението ти? - осведомих се аз. - Не ме интересува какво мислиш по въпроса. Нямам нищо против да продължаваш да слушаш разговора ни, но бъди така добра да не се намесваш!

Хелън зяпна от учудване. Явно не беше очаквала избухването ми и се колебаеше какво да предприеме. Тогава Харис осъзна, че е настъпил моментът да поеме нещата в свои ръце.

Отиди на 318.

304

Самото състезание не беше особено интересно. Макар да ни отстъпваше, Хелън ме изненада. Уменията ѝ в стрелбата всъщност доказваха колко добър учител е съпругът ѝ. Харис показа класа. Но и аз бях на висота. След като изстреляхме по няколко пълнителя, стана ясно, че никой не може да вземе надмощие. Просто и двамата бяхме толкова близо до съвършенството, колкото изобщо може да бъде човек. Казано на шахматен език, стигнахме до „гросмайсторско реми“.

Печелиш 2 точки престиж! Отиди на 343.

305

Ако желаеш да пожертваш 1 точка престиж, за да привлечеш Самюъл Харис, отиди на 360. В противен случай ще трябва да се лишиш от услугите му - отиди на 365.

306

Представих се накратко. След това обясних на Харис, че Джак лично го е препоръчал.

- Мерси за тази чест! - изсумтя Хелън, но нейният съпруг ѝ хвърли укорителен поглед и тя млъкна засрамено.

- С Джак се разбирахме добре - каза Самюъл. - Радвам се, че е запазил хубави спомени от познанството ни. Защо те изпраща при мен?

Описах сбито целта на мисията си и предложих на Харис да се включи в командния състав на групата. Но преди той да каже нещо, Хелън се разфуча.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 313.

307

С този проблем можех да се справя.

- Ти познаваш начина на работа в Невидимата армия, нали, Самюъл? Мислиш ли, че Джак би поверил толкова отговорна мисия на човек, който не притежава необходимите качества? В нашата работа непрекъснато се подлага на риск животът на много хора и затова никой няма навика да си подхвърля препоръките! Щом Джак е избрал мен за командир, значи е преценил, че ще се справя. Щом съм приел да бъда командир, значи съм уверен в способностите си. И ако всичко това не означава нищо за теб, то аз просто си губя времето тук!

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 348.

308

Размишлявах доста върху сведенията за Джонсън, които получих от досието му. Нямах съмнение, че щях да си имам работа с честолюбив човек. Веднага се набиваше на очи една негова слабост - жаждата за слава. Джонсън се стремеше да спечели уважението на хората дори и след прекъсването на военната си кариера. Подготвяната от него автобиографична книга свидетелстваше за желанието му да бъде почитан като герой. Именно на тази струна от неговата душевност се канех да посвирия, за да го примамя в групата си.

Разбира се, човек не можеше да се срещне лесно с Джонсън. Трябваше да си уговоря среща с него, за да мога да премина през охраната. Оставих тази част от работата на Джак. Съобщих му кога смятам да отида в Ню Йорк, за да се срещна с Джонсън, и той уреди всичко.

Запиши кодова дума „бяло"! След това отиди на 319.

309

Не исках да се правя на циркаджия пред Джонсън, затова се спрях на първия вариант. Няма да описвам скучния начин, по който преминах през охраната на квартала, а после и през охраната на имението. В крайна сметка се озовах в приемния кабинет на Джонсън. Там ме въведе един лъскаво облечен прислужник, който ми каза да почакам няколко минути. Стана ми ясно, че бившият офицер обича да впечатлява гостите си с класа.

Отиди на 345.

310

- Поднасям най-искрените си извинения - отвърнах аз.

- Мисията ми е спешна и затова всяка секунда е ценна. Когато се осведомих по какъв най-бърз начин мога да пристигна в имението ви, предложиха ми този хеликоптер и аз не се поколебах. Надявам се, че не съм ви създавал проблеми.

- О, и дума не може да става за никакви проблеми - махна всеопрощаващо с ръка Джонсън. - Знам как е при спешните мисии. Но да не стоим тук. Заповядайте в кабинета ми, където ще можем да поговорим на спокойствие.

Отиди на 332.

311

- Мисля, че ще се заинтересувате от щедрото заплащане

- отвърнах аз. - Говоря за няколко десетки хиляди долара!

- Нима?

- Мога да ви обещаю петдесет хиляди долара, а не е изключено при добра работа да има и премия!

Отиди на 340.

312

Не бях подготвен за подобно посрещане.

- С какво съм заслужил враждебното ви отношение? - попитах аз, влизайки в двора на къщата. - Да не би да приличам на данъчен инспектор?

Хелън изсумтя презрително и скръсти ръце пред гърдите си. Беше много красива. Дънките очертаваха дългите ѝ крака, а от бялата тениска огненочервен надпис крещеше: „Разкарай се!“ Май се канеше да ми отвърне с нещо не особено любезно, но в този момент от къщата излезе Самюъл Харис.

- Тоя е дошъл при теб, Сами - процеди Хелън.

Той се приближи до нея и я прегърна през кръста. Тя го погледна, после направи сърдита муцунка. Харис я целуна нежно и чак тогава се сети за мен.

- Здравейте! - протегна ми ръка той и едновременно с това успя да ме огледа. - А-ха, сега разбирам защо моята любима се цупи! Както сигурно сте имали възможност да се убедите, тя не си пада по бившите ми колеги. Но вие сигурно идвате по работа?

- Искам да ви направя две предложения - усмихнах се аз. - Първото е да си говорим на „ти“. Второто ще ми отнеме повече време и затова предлагам да седнем.

- Първото се приема - засмя се Харис. - Колкото до второто, едва ли ще успееш да ме склониш. Времето е приятно, така че какво ще кажете да поседнем на стълбите?

- Няма проблем!

- Ей сега идвам - обади се Хелън, която до този момент бе останала безмълвен свидетел на разговора ни. - Само да взема по една бира.

И преди да успея да реагирам, тя влезе в къщата. Харис се настани на стъпалата и ми направи знак да седна до него. Облегнах се на парапета и тъкмо се канех да започна, когато Хелън се появи отново. Тя се присъедини към нас, тикна ми отворена бутилка бира в ръката, подаде една и на Харис и вдигна своята.

- Наздраве за краткия и безрезултатен разговор, който предстои! - произнесе тържествено Хелън.

Харис се засмя, направи извинителна физиономия към мен и се присъедини към тоста. Ако Хелън бе очаквала да ме ядоса, остана излъгана. Напротив, тя все повече ми допаднаше. Само че аз бях дошъл в Бронкс по работа и имах намерение да пристъпя веднага към привличането на Харис в моята група.

Как ще реагираш на присъствието (или натравянето) на Хелън?

- искаш Хелън да ви остави насаме - отиди на 302.

- примиряваш се с присъствието на Хелън - отиди на 317.

313

- Добре, достатъчно! - скочи на крака Хелън. - Изслушахме предложението ти с подбаващо внимание, а сега е време да си вървиш. По света има достатъчно прекрасни бойци, готови да жертват живота си за справедливите каузи на Джак. Сами го е правил достатъчно дълго време, но сега двамата с него искаме просто да бъдем оставени на мира!

Разбира се, трябваше да очаквам подобна реакция от нейна страна. Та нали тъкмо Хелън бе повлияла на Харис да се откаже от живота си като наемник!

Какво смяташ да правиш сега?

- ще заявиш на Хелън, че си дошъл да чуеш отговора на Самюъл, а не нейното мнение по въпроса - отиди на 303.

- ще пожелаеш на двамата щастлив семеен живот и ще продължиш с търсенето на сержанти - отиди на 316.

- ще замълчиш, за да изчакаш реакцията на Харис - отиди на 324.

314

- Невидимата армия не е концлагер - отвърнах аз. - Не виждам причини да ви откажа исканата от вас отпускарка.

Отиди на 342.

315

Отново бяхме на стълбите пред къщата. Хелън извади три нови бири от хладилника, „за да отбележи нечий грандиозен провал“, както сама се изрази.

- Не може и дума да става да празнуваме победата на семейство Харис, защото ти беше един много незначителен противник - иронично добави тя.

Бях в конфузна ситуация, и то по моя вина. Но въпреки всичко направих отчаян опит да постигна успех при Харис.

- Виж, Самюъл, малко се поизхвърлих за стрелбата! - признах аз. - Въпреки това смятам, че двамата с теб бихме могли да се сработим. Не забравяй, че не съм някакъв самозванец! Лично Джек ме избра за командир, а той не си хвърля препоръките на вятъра! Дай ми шанс и ще видиш, че си разбирам от работата!

Възцари се неловка тишина. Харис премисляше думите ми, Хелън хапеше устни, защото усещаше, че би могла да изгуби съпруга си макар и за кратко време, а аз търпеливо изчаквах решението на бившия наемник.

Виж коя от трите кодови думи си записал:

- „кола“ - отиди на 305.

- „дале“ - отиди на 322.

- „поле“ - отиди на 350.

316

- Виждам, че съм нежелан - казах аз, ставайки рязко от мястото си. - Нямам навика да се натрапвам, затова ви моля да ме извините.

Обърнах рязко гръб на влюбената двойка и се насочих към вратата на двора.

Отиди на 330.

317

От досието на Харис, а и от преките си впечатления до този момент, си бях изградил мнение за брака на бившия наемник с красивата бяла жена. Хелън беше най-важното нещо в неговия живот. Самюъл я възприемаше като безценен приятел и съветник. Да поискам оттеглянето ѝ би означавало да си навлека неприязънта и на двамата. Ето защо приех мълчаливо присъствието на Хелън.

Отиди на 306.

318

- Я се успокойте и двамата! - повиши заплашително тон Харис. - Хелън, любима моя, държането ти е възмутително. Този човек е бил много път, за да се срещне с мен. Аз ще реша дали да приема предложението му и нямам нужда от говорител или адвокат. Ясно ли е?

Тя отпи начупено от бирата си и неохотно кимна в знак на съгласие.

- А ти - обърна се към мен Харис - не биваше да говориш така на съпругата ми.

- Съжалявам! - казах аз. - Извинявай, Хелън!

Тя демонстративно обърна глава настрани, за да ми покаже, че между нас няма и не може да има мир. Голяма работа, моята цел бе да привлече Харис!

Запиши кодова дума „поле“! След това отиди на 320.

319

От голямо значение за развоя на разговора ни с Джонсън щеше да бъде начинът, по който щях да се появя в имението му. За щастие имах възможност да избирам между няколко варианта.

Първо, можех да взема такси. За подобна постъпка не се изискваше голямо въображение, но липсата на парадност отговаряше на работата ми като наемен войник.

Второ, можех да използвам връзките на Джек с висши военни от Пентагона и да взема една от техните лимузини. Разбира се, гербът на военното министерство на Съединените щати щеше да бие на очи.

Третият вариант беше особено екстравагантен - пристигане с хеликоптер. Имението на Джонсън притежаваше площадка за излитане и кацане на хеликоптери, така че нямаше да ми се наложи да скачам с парашут или да се спускам по люлееща се въжена стълба. Джек щеше да ми издейства от полицейските служби разрешение да се движа с хеликоптер в района на Ню Йорк.

И така, разполагах с трите варианта и оставаше да се спра на един от тях.

Какъв е твоят избор?

- такси - отиди на 309.

- лимузина - отиди на 331.
- хеликоптер - отиди на 349.

320

Личеше си, че Харис се колебае. Хелън бе успяла да го убеди да се откаже от опасния си начин на живот, но годините в Невидимата армия не се забравят лесно. Въпросът не е толкова в тръпката от опасността, колкото в чувството на удовлетворение, което човек изпитва, когато някоя справедлива мисия завърши успешно.

- Нужен ми е боец с твоя опит и умения - казах аз. - Колкото по-добри са сержантите на групата, толкова по-малки ще са жертвите ни.

- Може би съм отвикнал да се подчинявам - отвърна Харис. - Ти си доста по-млад от мен, нямаш и моя боен опит. Не знам дали ще съумееш да спечелиш уважението ми, а аз не съм свикнал да се подчинявам на когото и да е.

Какъв аргумент ще изтъкнеш, за да убедиш Харис да се присъедини към групата?

- ще го попиташи дали мнението на Джек означава нещо за него - отиди на 307.
- ще му предложите да си премерите силите в състезание по стрелба - отиди на 329.

321

Приземяващият се хеликоптер поизерви охраната на имението на Джонсън. Те знаеха, че имам уредена среща с техния шеф, но не бяха подготвени за екстравагантното ми превозно средство. Използвах радиовръзката, за да се представя на началника на охраната и да го успокоя, че не се каня да правя терористична акция.

Джонсън се показва на парадния вход на огромната си къща, за да разбере причината за невъобразимия шум.

- Не бях предупреден за хеликоптера - извика ми той, когато притичах до парадния вход на къщата и му протегнах ръка за поздрав. - Защо не използвахте някой по-обичаен начин за транспорт?

Какъв е вашият отговор?

- мисията е спешна и всяка секунда е ценна - отиди на 310.

- Невидимата армия е достатъчно богата, за да си позволи някои прояви на показност - отиди на 338.

322

Ако желаете да пожертвувате 2 точки престиж, за да привлечете Самюъл Харис, отиди на 363. В противен случай ще трябва да се лишите от услугите му - отиди на 365.

323

- Хелън е моя съпруга - каза Харис. - Нямам тайни от нея и затова не виждам причина да я изолираме от разговора. Но ако си на друго мнение, няма да те задържа. Последното изречение беше явен намек, че Харис няма да търпи аз да заповядвам в къщата му. Трябваше да се примири с това положение.

- Добре, нека бъде, както казваш - съгласих се аз. След това се представих накратко, описах целта на възложената ми от Джек мисия и предложих на Харис да се включи в командния състав на групата. Но преди той да каже нещо, Хелън се разфуча.

Отиди на 313.

324

При други обстоятелства не бих търпял подобен тон. Но знаех, че Хелън е голямата слабост на Харис. Едва ли би му харесало да я поставя на място с няколко резки слова. Ето защо останах безучастен към избухването ѝ и зачаках реакцията на Харис.

Отиди на 336.

325

- Тази подробност все още не е напълно изяснена - отвърнах аз. - Предстои ми да уточня този момент с Джек. Но датата се знае с точност до два-три дни, така че няма да бъдем в непрекъснатата бойна готовност.

- Ясно - кимна Джонсън. - Бих искал да ми обясните още нещо. Какво ще спечеля аз от цялата мисия?

Запиши кодова дума „върба“! След това отиди на 334.

326

Ако си записал кодова дума „село“, *отиди на 314.* Ако си записал кодова дума „върба“, *отиди на 335.*

327

- На богат мъж като вас едва ли трябва да говоря за пари, макар да е ясно, че ще получите щедро заплащане - отвърнах аз. - Според мен най-важната облага от тази мисия е авторитетът, с който ще се сдобият участниците в нея. Пентагонът лично ще следи нашите действия!

- Нима?

- Информацията е поверителна, но трябва да знаете, че всъщност цялата операция се финансира оттам!

Отиди на 351.

328

- Вие сте много ценен за мен - отвърнах аз. - Но въпреки това не мога да ви обещавам исканата отпуската. Имам сериозна причина да ви откажа.

Отиди на 357.

329

Знаех решението на този проблем. Харис беше от онзи тип бойци, които се гордеят с уменията си, но и умеят да преглътнат пораженията. Ако успееш да му докажеш, че съм не по-малко добър от самия него, той лесно щеше да се примири с необходимостта да се подчинява на заповедите ми.

- Казват, че си добър стрелец - подхвърлих небрежно аз.

- Ха! - присмя ми се Хелън. - Само толкова ли казват или имаш кал в ушите? Сами е царят на стрелците!

Продължих все така небрежно:

- Ами аз също умея да стрелям добре.

- Ти ли? - присви презрително устни Хелън. - Бас лоя, че дори аз стрелям по-сносно.

- Значи стреляш много по-добре от Сами - налях масло в огъня аз.

- Много ти знае устата, момче! - скочи на крака Харис. - Да видим дали имаш основание за своята напереност!

Минути по-късно тримата пътувахме с джипа на семейство Харис към най-близкото стрелбище, където се канехме да проведем малко състезание.

Ако притежаваш бойно умение „стрелец“, отиди на 304. В противен случай отиди на 337.

330

- Хей, я почакай! - спря ме гласът на Харис. - Мислех, че си дошъл да говориш с мен.

- Тъкмо това се опитвах да правя, но съпругата ти е прекалено агресивна за моя вкус - отвърнах аз.

- Наистина понякога Хелън е малко грубичка - призна с известна гордост Харис. - Обаче аз съм достатъчно голям, за да вземам самостоятелни решения и все още не съм ти дал отговор. Хайде, върни се обратно! Мисля, че имаме какво да обсъдим.

- Ами Хелън? - попитах аз. - Тя ми е доста симпатична като човек, но очевидно е алергична към професията ми на наемник.

- Тя вече ще се държи прилично - обеща Харис. - Нали, любима моя?

Тя отпи нацупено от бирата си и неохотно кимна в знак на съгласие. С радост заех предишното си място на стълбите и запретнах ръкави, за да убедя Харис да се присъедини към групата ми.

Печелиш 1 точка престиж! Запиши кодова дума „лале“! След това отиди на 320.

331

Вариантът с лимузината ми се стори идеален за случая. Гербовете на Пентагона по колата несъмнено щяха да привлекат вниманието на много хора от квартала и това щеше да повиши авторитета на Джонсън. Ето защо накарах Джак да задвижи връзките си и да ми издейства лимузина.

Няма да описвам начина, по който преминах през охраната на квартала, а после и през охраната на имението. Ще кажа само, че бях посрещнат с огромно уважение. Самият Джонсън ме очакваше на стълбите на парадния вход.

332

Следващите десетина минути минаха в празни приказки, както повелява добрият тон във висшето общество.

- А сега е време да ми разкриете целта на посещението си - каза Джонсън с хитра усмивка, когато сметна, че сме преминали задължителния увод.

Въздъгнах с облекчение, защото беше започнало да ми писва от условности.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 333.

333

Обясних на Джонсън, че съм дошъл при него с идеята да го привлека в групата си за особено важна мисия. След това накратко му описах по-важните подробности. Накрая му дадох възможност да ме попита за онова, което не съм успял да изясня.

- Знаят ли се точната дата и часът на началото на мисията? - поинтересува се той. - Какъв ще бъде режимът в този тренировъчен лагер?

Посочи едно число от таблицата или хвърли зар:

- 1, 2 или 3 - *отиди на 325.*

- 4, 5 или 6 - *отиди на 339.*

-

334

Не можех да очаквам, че Джонсън ще пропусне този въпрос. Бих могъл да му изтъкна няколко облаги. Първо, мисията беше доста трудна и при успех престижът на всички участници в групата ми щеше да нарасне неимоверно в средите на наемниците. Второ, Пентагонът щеше да следи с интерес тази мисия и поради това при успех авторитетът на Джонсън сред американските генерали щеше да хвъркне до небесата. И трето, заплащането беше повече от щедро.

Трябваше да изтъкна пред Джонсън една от тези облаги и да видя дали той ще се ентусиазира от предложението ми.

С какво ще го примамим да участва в мисията?

- с щедро заплащане - *отиди на 311.*

- с авторитет сред генералите - *отиди на 327.*

- с престиж сред наемниците - *отиди на 346.*

-

335

- Невидимата армия не е концлагер - отвърнах аз. - Не виждам причини да ви откажа исканата от вас отпускане.

Отиди на 352.

336

- Хелън, любима моя, държането ти е възмутително - намеси се Харис. - Този човек е бил много път, за да се срещне с мен. Аз ще реша дали да приема предложението му и нямам нужда от говорител или адвокат. Ясно ли е?

Тя отпи нацупено от бирата си и неохотно кимна в знак на съгласие.

- Страхотна жена, но понякога е малко грубичка - обърна се той към мен. - Надявам се, че ще я извиниш.

Разбира се, на драго сърце се съгласих да забравя избухването на Хелън. Моята цел бе да привлече Харис в групата и всичко останало просто нямаше значение.

Печелиш 2 точки престиж! Запиши кодова дума „кола”! След това отиди на 320.

337

Няма смисъл да разказвам подробно за самото състезание. Още в самото начало стана ясно, че Хелън има право. Несъмнено Самюъл беше отличен учител, защото дори тя умееше да стреля по-добре от мен. Бях сразен и по обратния път Хелън непрекъснато подхвърляше закачки по мой адрес, за да ме унижи допълнително. Харис шофираше мълчаливо, а аз осъзнавах, че е по-добре засега да преглъщам насмешките.

Отиди на 315.

338

- Като висш командир от Невидимата армия, понякога ми е позволено да бъда екстравагантен - отвърнах аз. - Обичам проявите на показност. Можех да пристигна с обикновена кола или дори с лимузина, но хеликоптерът ми се стори най-впечатляващ. Не споделяте ли мнението ми?

- Хм, трябва да ви се признае, че успяхте да вдигнете доста шум - каза Джонсън. - И определено привлякохте вниманието на всички в имението. По мое време показността не беше на почит при Джак, но явно времената са се променили. Както и да е, нека не стоим тук. Заповядайте в приемния ми кабинет, където можем да продължим разговора на спокойствие.

Отиди на 356.

339

- Тази подробност все още не е напълно изяснена - отвърнах аз. - Предстои ми да уточня този момент с Джак. Засега режимът ще бъде „на повикване”, което означава, че ще трябва да сме непрекъснато в бойна готовност.

- Ясно - кимна Джонсън. - Бих искал да ми обясните още нещо. Какво ще спечеля аз от цялата мисия?

Запиши кодова дума „село”! След това отиди на 334.

340

- Вие огледахте ли добре имението и самата къща? - попита ме Джонсън сякаш без никаква връзка с досегашния ни разговор.

- За съжаление успях да си създам само най-бегла представа - отвърнах аз.

- Жалко! Иначе щяхте да забележите, че всичко наоколо несъмнено принадлежи на човек, за когото петдесет хиляди долара са джобни пари. Все пак ще призная, че тази мисия ме интересува, макар и не заради заплащането.

Отиди на 353.

341

Ако си записал кодова дума „село”, *отиди на 328*. Ако си записал кодова дума „върба”, *отиди на 347*.

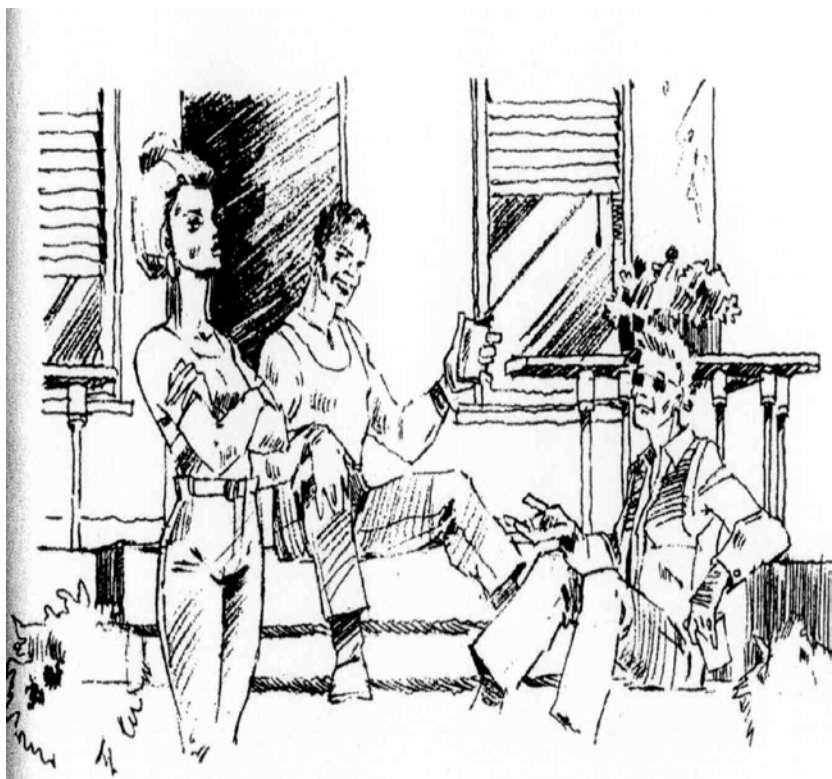
342

- Аз пък съм на друго мнение - възрази Джонсън. - Преди малко казахте, че в тренировъчния лагер ще сме на режим „на повикване”, което означава постоянна бойна готовност. А при това положение всякакви отпуски се отменят.

- Извинете, не се изразих правилно - опитах се да замажа грешката си аз. - Възможно е в скоро време да се уточни датата на начало на мисията и тогава режимът „на повикване” отпада. В този случай ще получите отпуската си.

- Добре, това ме задоволява - каза Джонсън. - Присъединявам се към вашата група!

Отиди на 354.

343

Отново бяхме на стълбите пред къщата. Този път Самюъл извади три нови бири. Хелън беше бясна, защото очакванията ѝ за мой провал не се бяха сбъднали. Аз тържествувах умерено, защото знаех, че все още не съм получил съгласието на съпруга ѝ.

- За хубавото прекарване! - вдигна бутилката Харис.

- И за бъдещата ни съвместна работа, ако приемеш предложението ми! - добавих аз.

Хелън изсумтя недоволно и демонстративно отпи от шишето си, без да се чукне с нас. Реших да не ѝ обръщам внимание, защото знаех, че Харис всеки момент ще ми съобщи решението си.

Виж коя от трите кодови думи си записал:

- „поле“ - отиди на 305.

- „дале“ - отиди на 355.

- „кола“ - отиди на 355.

344

Знаех, че Харис ще удържи на думата си, въпреки че му предстоеше тежък разговор насаме с Хелън. Стиснахме си ръцете, за да скрепим нашата уговорка, а после той предложи да ме хвърли с джипа си до летището.

- Иначе може и да изчезнеш някъде из района, кварталът не е много гостоприемнен - засмя се Харис.

- Няма да е голяма загуба - подхвърли злостно Хелън и се прибра в къщата, затръшвайки вратата.

- Остани при нея - казах аз. - С моите умения няма защо да се притеснявам дори в този квартал. А ти се помъчи да я успокоиш и в подходящ момент ѝ предай, че съжалявам, задето не си допаднахме. Наистина ще се постарая да приключа мисията без жертви от наша страна. Дяволски много ще се старая!

Обясних му къде и кога трябва да се яви за началото на тренировъчния лагер. После напуснах Бронкс, за да продължа с подбора на сержанти.

В таблицата „СЕРЖАНТИ“ запиши името на Харис! В таблицата „ЛИЧНОСТИ“ повиши оценките си за „сапъори“ и „стрелци“ с по 1 точка!

Виж таблицата „КОДОВИ ДУМИ“:

- ако имаш кодова дума „нула“, задраскай я и запиши кодова дума „едно“.

- ако имаш кодова дума „едно“, задраскай я и запиши кодова дума „две“.

След като изпълниш горните указания, отиди на 369.

345

Джонсън се появи след няколко минути и ме завари да се любувам на един огромен аквариум с пъстри риби, които несъмнено струваха цяло състояние.

- Хубави са, нали? - каза той. - Подарък са ми от един много влиятелен човек в Пентагона.

- Там сигурно много ви ценят - подхвърлих аз, налучквайки правилния тон.

- Липсват им хора с моя боен опит - скромно призна Джонсън. - Разбрах, че идвате от името на Джак. Как е старият пират?

Следващите десетина минути минаха в празни приказки, както повелява добрият тон във висшето общество.

- А сега е време да ми разкриете целта на посещението си - каза Джонсън с хитра усмивка, когато сметна, че сме преминали задължителния увод.

Въздъхнах облекчено, защото бе започнало да ми писва от условности.

Отиди на 333.

346

- Мисията е изключително трудна - отвърнах аз. - Дори отряд от добре обучени наемници би се сблъскал със сериозни проблеми. Ето защо, ако мисията успее, всички участници в нея ще се превърнат в герои.

- В очите на наемниците?

- Разбира се!

Отиди на 358.

347

- Вие сте много ценен за мен и затова бих искал да мога да изпълня желанието ви - отвърнах аз. - Но въпреки това не мога да ви обещавам исканата отпуската. Имам сериозна причина да ви откажа.

Отиди на 364.

348

Възцари се неловка тишина. Харис премисляше думите ми, Хелън хапеше устни, защото усещаше, че би могла да изгуби съпруга си макар и за кратко време, а аз търпеливо изчаках решението на бившия наемник.

Виж коя от трите кодови думи си записал:

- „лале“ - *отиди на 305.*

- „поле“ - *отиди на 322.*

- „кола“ - *отиди на 355.*

-

349

След грижливо премисляне на всички възможни варианти аз се спрях на хеликоптера. Искан да направя впечатление на Джонсън със самото си появяване и затова избрах екстравагантния вариант. Джак ми уреди разрешение за полета и покри разноските по това хрумване.

Отиди на 321.

350

Ако желаеш да пожертваш 3 точки престиж, за да привлечеш Самюъл Харис, *отиди на 368.* В противен случай ще трябва да се лишиш от услугите му - *отиди на 365.*

351

- Успяхте да привлечете вниманието ми - усмихна се Джонсън. - Съединените щати са моя родина! С радост бих се притекъл на помощ, щом трябва.

Печелиш 2 точки престиж! Отиди на 353.

352

- В такъв случай няма никакви пречки да се присъединя към вашата група! - каза Джонсън.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 354.

353

- Тъй като вие ще бъдете командир на тази група, аз имам един особено важен въпрос към вас - каза Джонсън. - Трябва да знаете, че съм много привързан към семейството си и не понасям дългите раздели. А този тренировъчен лагер и самата мисия ще се проточат. Затова ме интересува дали ще мога да получа тридневна отпуската по време на лагера.

Какво мислиш?

- *ще му обещаеш исканата отпуската - отиди на 326.*

- *невъзможно е да му дадеш отпуската - отиди на 341.*

354

Обясних му къде и кога трябва да бъдеш началото на тренировъчния лагер. После напуснах Ню Йорк, за да продължа с подбора на сержанти.

В таблицата „СЕРЖАНТИ” запиши името на Джонсън! В таблицата „ЛИЧНОСТИ” повиши оценките си за „стрелци” и „разузнавачи” с по 1 точка!

Виж таблицата КОДОВИ ДУМИ”:

- ако имаш кодова дума „нула”, задраскай я и запиши кодова дума „едно”.
- ако имаш кодова дума „едно”, задраскай я и запиши кодова дума „две”.

След като изпълниш горните указания, отиди на 369.

355

- Ще участвам - каза накрая Харис. - Животът в Бронкс не е от най-скучните, дори когато местните типове ти имат страха, но все ми липсва онази тръпка, която боецът изпитва по време на акция.

- Може да те върнат в ковчег, Сами! - проплака Хелън. - Няма да го преживея, разбираш ли!

- По дяволите, скъпа, ще се върна на двата си крака! - кипна Харис.

Напълно го разбирах. Да се пророкува смърт е най-ужасното нещо за наемника преди акция. Все едно да раздразниш лъва или да предизвикаш дявола.

Отиди на 344.

356

Следващите десетина минути минаха в празни приказки, както повелява добрият тон във висшето общество.

- А сега е време да ми разкриете целта на посещението си - каза Джонсън с хитра усмивка, когато сметна, че сме преминали задължителния увод.

Въздъхнах облекчено, защото бе започнало да ми писва от условности.

Губиш 1 точка престиж! Отиди на 333.

357

- Напълно ви разбирам - увери ме Джонсън. - Всъщност само исках да ви изпитам. Та нали преди малко ми казахте, че режимът в лагера ще бъде „на повикване”, а при бойна готовност всякакви отпуски са невъзможни! Въпреки това аз давам съгласието си да се присъединя към вашата група.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 354.

358

- Уважението на наемниците сигурно представлява нещо ценно за вас? - осведоми се учтиво Джонсън.

- Разбира се! Всеки командир би искал да има уважението на бойците си.

- Е, преди години аз направих достатъчно, за да бъда уважаван в онези среди - каза Джонсън.

- А сега, образно казано, вече плувам в съвсем други води и затова мнението на наемните войници не ме вълнува особено. Все пак ще призная, че тази мисия ме интересува.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 353.

359

- Ето ви и вас! - усмихна се широко Джонсън, стискайки ръката ми. - Да си призная, не очаквах да се появите с такъв транспорт. Какво ли ще си помислят съседите?

- Съжалявам, ако съм ви създал проблеми - казах аз. - Хрумна ми, че с тази лимузина ще преодолеем по-лесно задръстванията, с които е прочут Ню Йорк. Просто не исках да губя излишно време.

- О, и дума не може да става за никакви проблеми - махна всеопрощавашо с ръка Джонсън. - Но да не стоим тук. Заповядайте в кабинета ми, където ще можем да поговорим на спокойствие.

Отиди на 376.

360

- Просто не знам какво да ти кажа - въздъхна накрая Харис. - Разкъсвам се между желанието да бъда отново в акция и любовта си към Хелън. Не искам тя да страда заради мен.

Изглеждаше ми доста разколебан и аз реших да атакувам. Убеждавах го дълго, спорих с Хелън, използвах някои подли психологически трикове и накрая успях да изтръгна съгласието му. Хелън беше бясна, а аз тържествувах!

Губиш 1 точка престиж! Отиди на 344.

361

Джак ми беше споменал, че в момента действа само един тренировъчен лагер на Невидимата армия. Пристигнах там, за да попълня командния състав на моята група.

Комендантът на лагера ме прие радушно. Двамата с него бяхме участвали заедно в няколко военни кампании и бяхме запазили добри спомени един за друг. Тъй като времето вече ме прищипваше, веднага се заех с подбора на сержанти.

Отиди на 366.

362

Ако вече си записал петима сержанти в таблицата „СЕРЖАНТИ”, *отиди на 367*. В противен случай *се върни на 366* за нов избор, защото задължително трябва да имаш петима сержанти.

363

- Просто не знам какво да ти кажа - въздъхна накрая Харис. - Разкъсвам се между желанието да бъда отново в акция и любовта си към Хелън. Не искам тя да страда заради мен.

Изглеждаше ми доста разколебан и аз реших да атакувам. Убеждавах го дълго, спорих с Хелън, използвах някои подли психологически трикове и накрая успях да изтръгна съгласието му. Хелън беше бясна, а аз тържествувах!

Губиш 2 точки престиж! Отиди на 344.

364

- Много ми е любопитно да я чуя - каза Джонсън. - Ако режимът в лагера беше „на повикване”, щях да ви разбера. Но сега съм малко озадачен. Каква ли е тази „сериозна” причина?

Изтъкнах му не една, а няколко причини за отказа си. Той ги обори с лекота.

- Впрочем отпуската не ме интересува чак толкова много, че да правя световен проблем от нея - каза в заключение Джонсън. - Ще се включа във вашата група!

Отиди на 354.

365

- Просто не знам какво да ти кажа - въздъхна накрая Харис. - Разкъсвам се между желанието да бъда отново в акция и любовта си към Хелън. Не искам тя да страда заради мен.

Очевидно бе, че все още се колебаеше. Владеех някои подли психологически трикове, с които можех да изтръгна съгласието му. Обаче нямаше да е честно спрямо него и спрямо Хелън. Затова просто свих знамената. Пожелал им много щастие и се оттеглих. Щях да си намеря друг, потентуазиран сержант.

Отиди на 369.

366

Комендантът на лагера ми предложи шестима кандидати, които по негова преценка щяха да ми свършат добра работа. Срегнах се с тях и открих, че мога да се доверя на преценката му. Но

понеже не разполагах с толкова свободни места за сержанти, трябваше да си подбера само неколцина.

Разбира се, изборът на сержанти ще зависи от техните умения. След името на всеки сержант е записано и бойното му умение:

- Мендоса, сапър - *отиди на 370.*
- Карпин, сапър - *отиди на 371.*
- Хулио, стрелец - *отиди на 372.*
- Толиати, стрелец - *отиди на 373.*
- Ким, разузнавач - *отиди на 374.*
- Томпсън, разузнавач - *отиди на 375.*

367

Изминаха точно десет дни от момента, в който Джак ми възложи мисията. Вече всичко беше готово - аз бях подбрал петима опитни сержанти, а Джак се погрижи за трийсетте бойци и беше успял да уреди всички подробности около тренировъчния лагер. Самият лагер протече отлично. Имах възможност да се убедя още веднъж, че преценката на Джак е безпогрешна - бойците бяха в изрядна физическа форма, а и тактическата им подготовка беше на висота. Бързо успях да сработя групата и след това трябваше само да изчакам пристигането на Джак, с когото щяхме да уточним подробностите по операцията.

Отиди на 380.

368

- Просто не знам какво да ти кажа - въздъхна накрая Харис. - Разкъсвам се между желанието да бъда отново в акция и любовта си към Хелън. Не искам тя да страда заради мен. Изглеждаше ми доста разколебан и аз реших да атакувам. Убеждавах го дълго, спорих с Хелън, използвах някои подли психологически трикове и накрая успях да изтръгна съгласието му. Хелън беше бясна, а аз тържествувах!

Губиш 3 точки престиж! Отиди на 344.

369

Ако си записал кодова дума „две“, ти вече си привлякъл двама от тримата сержанти, които Джак ти препоръча. Сега трябва *да отидеш на 361.*

Ако все още не си записал кодова дума „две“, имаш възможност *да се върнеш на 270* и да опиташ да привлечеш някой от опитните бойци, които Джак ти препоръча. Ако не желаеш да постъпваш така, трябва *да продължиш на 361.*

370

В таблицата „СЕРЖАНТИ“ запиши името на Мендоса! В таблицата „ЛИЧНОСТИ“ повиши оценката си за „сапъри“ с 1 точка! След това *отиди на 362.*

371

В таблицата „СЕРЖАНТИ“ запиши името на Карпин! В таблицата „ЛИЧНОСТИ“ повиши оценката си за „сапъри“ с 1 точка! След това *отиди на 362.*

372

В таблицата „СЕРЖАНТИ“ запиши името на Хулио! В таблицата „ЛИЧНОСТИ“ повиши оценката си за „стрелци“ с 1 точка! След това *отиди на 362.*

373

В таблицата „СЕРЖАНТИ“ запиши името на Толиати! В таблицата „ЛИЧНОСТИ“ повиши оценката си за „стрелци“ с 1 точка! След това *отиди на 362.*

374

В таблицата „СЕРЖАНТИ“ запиши името на Ким! В таблицата „ЛИЧНОСТИ“ повиши оценката си за „разузнавачи“ с 1 точка! След това *отиди на 362.*

375

В таблицата „СЕРЖАНТИ” запиши името на Томпсън! В таблицата „ЛИЧНОСТИ” повиши оценката си за „разузнавачи” с 1 точка! След това *отиди на 362.*

376

Следващите десетина минути минаха в празни приказки, както повелява добрият тон във висшето общество.

- А сега е време да ми разкриете целта на посещението си - каза Джонсън с хитра усмивка, когато сметна, че сме преминали задължителния увод. Въздъгнах облекчено, защото бе започнало да ми писва от условности.
Печелиш 2 точки престиж! Отиди на 333.

377

След кратък размисъл избрах първия път.

- Нали вижда, че там опасността от засади е най-честа? - осведоми се Джак. - Толкова ли са добри разузнавачите ти?
Отиди на 381.

378

- Това беше само една малка задача - каза Джак, сгъвайки учебната карта. - Забрави я и гледай напред! Какво ще правиш през седмицата, която остава до началото на акцията? Питам те, защото имам няколко предложения за състезание от специалните части на различни държави. Ако вече сте тренирали достатъчно, може би е добре да си премерите силите с добре трениран противник!

Решението е твое! Би могъл да продължиш с тренировките (това ще ти даде възможност да увеличиш по твой избор една от оценките в таблицата „ЛИЧНОСТИ” с 1 точка). Другата възможност е да отидеш на състезание (при добър резултат ще спечелиш 1 или 3 точки престиж).

Какво ще прави групата през следващата седмица?

- *ще тренира сапърство - отиди на 386.*
- *ще тренира стрелба - отиди на 394.*
- *ще тренира разузнаване - отиди на 405.*
- *ще отиде на състезание за сапъри - отиди на 384.*
- *ще отиде на състезание за стрелци - отиди на 392.*
- *ще отиде на състезание за разузнавачи - отиди на 400.*

Отиди на 375.

379

Седмицата измина неочаквано бързо и най-сетне дойде денят, за който бяхме тренирали толкова дълго. Специален автобус ни откара до военно летище, откъдето с таен полет прехвърлиха цялата група в Конкагуа. Там пристигнахме привечер и веднага бяхме настанени в секретна армейска база. Имаше няколко свободни часа, които използвахме за сън.

Призори два транспортни хеликоптера ни стовариха на мястото за десант. Беше опасно да продължават по-нататък, защото врагът разполагаше с добре въоръжени хеликоптери и би могъл да ни свали. Предстоеше ни

неколкоча- сов преход през местност, в която врагът бе заложил много капани.

Използвах радиовръзката, за да съобщя на Джак, че дотук всичко върви по план. От него разбрах, че обещаните ми два бойни хеликоптера ще са готови да излетят след час. Трябваше да дам указания с какво да бъдат въоръжени, но това щеше да стане малко по-късно, защото все още не знаех с колко хеликоптера разполага наркомафията. Разчитах на Джак да намери тези данни в най-скоро време. Той ми пожела успех и прекъсна връзката.

Отиди на 395.

380

Джак пристигна в тренировъчния лагер, за да ми съобщи, че до началото на акцията остават само осем дни. След това той се зае да проверява подготовката на групата. Това му отне почти цял ден. Едва вечерта бившият полковник се появи в малката стаичка, която ми служеше за командна квартира, и заяви, че е останал доволен от видяното.

- Разбира се, остава най-важното - отбеляза Джак.

- И какво е то? - поинтересувах се аз.

- Ако се провалиш като командир, отличният подбор на бойци няма да те спаси. Искан ми се да проверя способността ти да вземаш правилни решения.

Разбрах, че иска да ме постави пред изпитание.

Отиди на 382.

381

От таблицата „ЛИЧНОСТИ“ виж оценката си за „разузнавачи“:

- по-голяма от 3 - отиди на 387.

- равна на 3 - отиди на 391.

- по-малка от 3 - отиди на 399.

382

Джак извади една прилежно сгъната карта и я разстла на дървената масичка пред мен.

- Това е само една учебна карта, но представлява доста добра симулация - отбеляза той. - До мястото на десанта ще бъдете превозени с транспортен хеликоптер. След това имаш възможност да избереш по кой път да стигнеш до целта. Сам виждаш, че навсякъде те дебнат опасности. Може да попаднеш на засада или на минно поле, а не е изключено да се натъкнеш и на гарнизон - малък палатков лагер, укрепен със стена от чували.

- Местата на засадите са само приблизителни, нали?

- Точно така - потвърди Джак. - Ще трябва да разчиташ на разузнавачите си, за да не попаднеш в клопка.

- А какво точно представляват гарнизоните?

- Укрепени места по пътя ти, където врагът е разположил между двайсет и петдесет войника.

- Гарнизоните ще ме очакват ли?

- Не, би могъл да ги изненадаш с внезапни нападения, особено ако разполагаш с добри стрелци.

- Мога ли да ги заобиколя?

- За съжаление това е невъзможно.

Врагът е разположил гарнизони само на специални места и ти трябва задължително да минеш оттам, ако искаш да стигнеш до целта. При всеки гарнизон ще се налага да влизаш в битка. Обясних ти всичко, а сега от теб се иска да вземеш решение! По кой път би повел групата си към целта?

Разгледай внимателно учебната карта и легендата към нея. Съобрази избора си с възможностите на твоята група!

Кой от трите пътя би избрал, за да стигнеш от мястото на десанта до целта?

- първия - *отиди на 377.*
- втория - *отиди на 388.*
- третия - *отиди на 396.*

383

- Разполагам с невероятни специалисти в тази област - потвърдих аз. - Ето защо не се страхувам от минните полета! Именно преодоляването на такива участъци е най-силното качество на групата ми!

Джак бе принуден да се съгласи с мен.

Печелиш 3 точки престиж! Отиди на 378.

384

Момчетата от една секретна германска антитерористична група искаха да си премерим силите в залагането на минни полета и преминаването през тях. Нямах сърце да откажа.

Виж оценката си за „сапъори“:

- *по-голяма от 3 - отиди на 393.*
- *равна на 3 - отиди на 402.*
- *по-малка от 3 - отиди на 418.*

385

Не мога да пропусна да отбележа, че направо забихме в земята италианците! Показахме им, че в стрелбата сме с няколко класи над тях!

Печелиш 3 точки престиж! Отиди на 379.

386

Предстоеше ни важна акция, а много добре осъзнавах, че сапъорите ми имат нужда от тренировки. Ето защо отказах на Джак поканите за състезания и предпочетох усилените занятия по полигоните на тренировъчния лагер.

Увеличи оценката си за „сапъори“ с 1 точка! След това отиди на 379.

387

- Разполагам с невероятни специалисти в тази област - потвърдих аз. - Ето защо не се страхувам от засадите! Именно откриването на поставени от врага клопки е най-силното качество на групата ми!

Джак бе принуден да се съгласи с мен.

Печелиш 3 точки престиж! Отиди на 378.

388

След кратък размисъл избрах втория път.

- Нали видя, че там опасността от минни полета е най-честа? - осведоми се Джак. - Толкова ли са добри сапъорите ти?

Отиди на 398.

389

От таблицата „ЛИЧНОСТИ“ виж оценката си за „стрелци“:

- *по-голяма от 3 - отиди на 397.*
- *равна на 3 - отиди на 401.*
- *по-малка от 3 - отиди на 410.*

390

- Разполагам с добри специалисти в тази област - казах аз. - Минаването през минни полета не е слабо място на групата ми.
- Но не е и най-силното, нали? - осведоми се Джак. - Ако сапърорите ти се провалят, цялата мисия е заложена на карта!
Трябваше да се съглася с него.
Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 378.

391

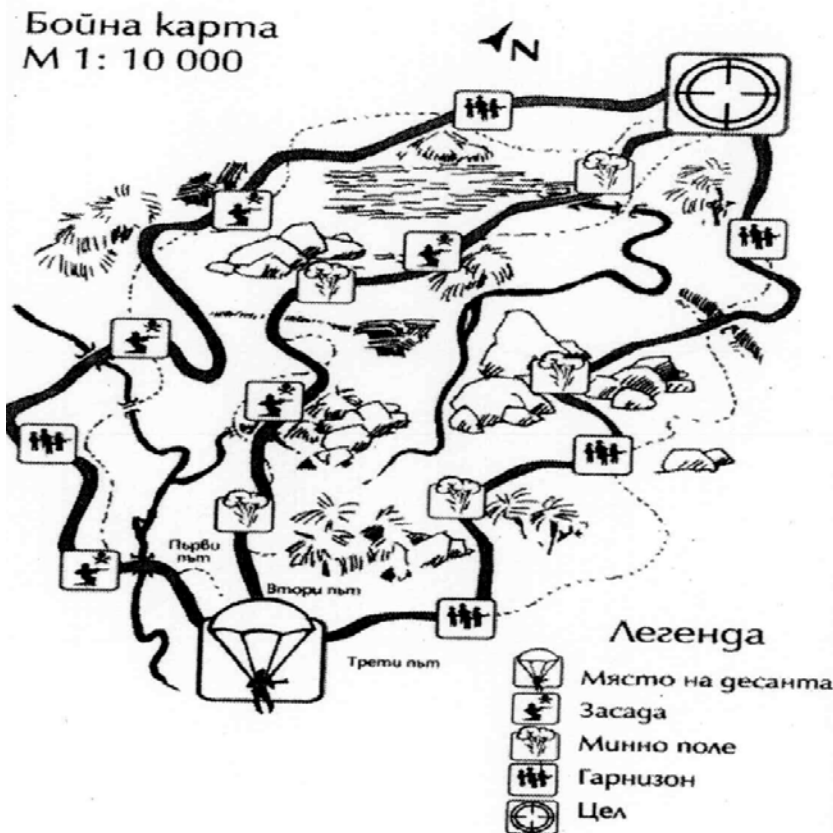
- Разполагам с добри специалисти в тази област - казах аз. - Откриването на поставени от врага засади не е слабо място на групата ми.
- Но не е и най-силното, нали? - осведоми се Джак. - Ако разузнавачите ти се провалят, цялата мисия е заложена на карта!
Трябваше да се съглася с него.
Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 378.

392

Момчетата от една секретна италианска антитерористична група искаха да си премерим силите в стрелбата. Нямах сърце да откажа.
Виж оценката си за „стрелци“:
- по-голяма от 3 - отиди на 385.
- равна на 3 - отиди на 404.
- по-малка от 3 - отиди на 422.

393

Не мога да пропусна да отбележа, че направо забихме в земята немците! Показахме им, че като сапъори сме с няколко класи над тях!
Печелиш 3 точки престиж! Отиди на 379.

394

Предстоеше ни важна акция, а много добре осъзнавах, че имаме нужда от тренировки по стрелба. Ето защо отказах на Джак поканите за състезания и предпочетох усилените занятия по полигоните на тренировъчния лагер.
Увеличи оценката си за „стрелци“ с 1 точка! След това отиди на 379.

395

Извадих „бойната“ карта на местността и още веднъж я разгледах внимателно. Разузнаването на Джак си беше свършило отлично работата. Имаше само три пътя, които водеха към последното планинско свърталище на наркобароните в Конкагуа. По тях врагът бе разположил най-различни препятствия - засади, минни полета и гарнизони. Очевидно наркомафията беше взела сериозни мерки за сигурността си след онзи тежък удар, който Невидимата армия ѝ нанесе преди няколко години. Нито един от трите пътя нямаше да е лесен. Но опаснос-

тите бяха различни и затова трябваше да преценя по кой маршрут ще достигнем целта с най-малко жертви. Разбира се, това зависеше изцяло от способностите на моите бойци.

Разгледай внимателно бойната карта и легендата към нея. Съобрази избора си с оценките на твоята група от таблицата „ЛИЧНОСТИ“.

Кой от трите пътя ще избереш?

- първия - отиди на 403.
- втория - отиди на 408.
- третия - отиди на 413.

396

След кратък размисъл избрах третия път.

- Нали видя, че там гарнизоните се срещат най-често в сравнение с другите два пътя? - осведоми се Джак. - Толкова ли са добри стрелците ти?

Отиди на 389.

397

- Разполагам с невероятни специалисти в тази област - потвърдих аз. - Ето защо не се страхувам от гарнизоните! Именно поразяването на открити цели е най-силното качество на групата ми! Успеем ли да изненадаме гарнизона, ще ги унищожим, преди да открият огън.

Джак бе принуден да се съгласи с мен.

Печелиш 3 точки престиж! Отиди на 378.

398

От таблицата „ЛИЧНОСТИ“ виж оценката си за „сапъори“:

- по-голяма от 3 - отиди на 383.
- равна на 3 - отиди на 390.
- по-малка от 3 - отиди на 406.

399

- Не разполагам с много специалисти в тази област - признах аз.

- Тогава си загубен! - Джак удари гневно с юмрук по масата. - Решението ти осъжда групата на гибел! Ще попаднеш поне в две от трите заложените засади и това ще сложи край на акцията.

Трябваше да помислиш по-добре!

Направо потънах в земята от срам.

Губиш 1 точка престиж! Отиди на 378.

400

Момчетата от една секретна френска антитерористична група искаха да си премерим силите в откриването на засади. Нямах сърце да откажа.

Виж оценката си за „разузнавачи“:

- по-голяма от 3 - отиди на 407.
- равна на 3 - отиди на 411.
- по-малка от 3 - отиди на 430.

401

- Разполагам с добри специалисти в тази област - казах аз. - Поразяването на открити цели не е слабо място на групата ми.

- Но не е и най-силното, нали? - осведоми се Джак. - Ако стрелците ти се провалят, цялата мисия е заложена на карта! Достатъчно е един гарнизон да завърже продължителна битка и групата ти ще се забави фатално.

Трябваше да се съглася с него.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 378.

402

Състезанието завърши с малка преднина за нас. Все пак показахме на немците, че сме по-добри сапъори от тях!

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 379.

403

Избрах пътя, който водеше наляво. Едва беше изминал половин час, когато се натъкнахме на първото препятствие - засада!

Запиши кодова дума „пирон”! След това отиди на 409.

404

Състезанието завърши с малка преднина за нас. Все пак показахме на италианците, че сме по-добри стрелци от тях!

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 379.

405

Предстоеше ни важна акция, а много добре осъзнавах, че разузнавачите имат нужда от тренировки. Ето защо отказах на Джак поканите за състезания и предпочетох усилените занятия по полигоните на тренировъчния лагер.

Увеличи оценката си за „разузнавачи” с 1 точка! След това отиди на 379.

406

- Не разполагам с много специалисти в тази област - признах аз.
- Тогава си загубен! - Джак удари гневно с юмрук по масата. - Решението ти осъжда групата на гибел! Ще се насадиш поне в две от трите заложили минни полета и това ще сложи край на акцията. Трябваше да помислиш по-добре!
Направо потънах в земята от срам.

Губиш 1 точка престиж! Отиди на 378.

407

Не мога да пропусна да отбележа, че направо забихме в земята французите! Показахме им, че в откриването на засади сме с няколко класи над тях!

Печелиш 3 точки престиж! Отиди на 379.

408

Избрах пътя, който водеше направо. Едва беше изминал половин час, когато се натъкнахме на първото препятствие - минно поле!

Запиши кодова дума „тесла”! След това отиди на 412.

409

Виж оценката си за „разузнавачи”:

- по-голяма от 3 - отиди на 414.
- равна на 3 - отиди на 421.
- по-малка от 3 - отиди на 437.

410

Не разполагам с много специалисти в тази област – признах аз.
- Тогава си загубен! - Джак удари гневно с юмрук по масата. - Решението ти осъжда мисията на провал! Поне един от трите гарнизона по избрания от теб път ще успее да окаже продължителна съпротива и това ще сложи край на акцията. Трябваше да помислиш по-добре!
Направо потънах в земята от срам.

Губиш 1 точка престиж! Отиди на 378.

411

Състезанието завърши с малка преднина за нас. Все пак показахме на французите, че сме по-добри разузнавачи от тях!

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 379.

412

Виж оценката си за „сапъори”:

- по-голяма от 3 - отиди на 417.
- равна на 3 - отиди на 427.
- по-малка от 3 - отиди на 444.

413

Избрах пътя, който водеше надясно. Едва беше изминал половин час, когато се натъкнахме на първото препятствие - гарнизон! Гарнизонът представлява палатков лагер, ограден със стена от напълнени с пясък чували. Поради изгодната си позиция едно такова укрепление може да окаже сериозна съпротива на многоброен противник. Разбира се, ако нападателят не успее да изненада гарнизона и му даде възможност да се съпротивлява!

Запиши кодова дума „ковач"! След това отиди на 420.

414

За щастие изпратените пред групата разузнавачи откриха поставената засада. Един от тях ни пресрещна, за да съобщи за клопката. След това беше детински лесно да обградим врага и да го унищожим, без да дадем нито една жертва.

По-късно разузнавачите се натъкнаха на още две засади, които обезвредихме по същия начин.
Печелиш 4 точки престиж! Отиди на 456.

415

- Както знаеш, хеликоптерите се намират под специален подвижен навес и затова не е много лесно да разберем броя им - отвърна Джак. - Но от разузнаването ме увериха, че в момента врагът разполага с един или два хеликоптера.

Запиши кодова дума „лико"! След това отиди на 425.

416

Прецених с какви сили разполага противникът и веднага разбрах, че няма смисъл да упорствам. Да продължа акцията означаваше само да изложам на ненужен риск живота на бойците от моята група. Затова обявих решението си:

- Оттегляме се!

Ако си записал кодова дума „каре", отиди на 438. В противен случай отиди на 428.

417

За щастие нашите сапъори откриха опасността навреме и успяха да преведат групата без жертви. По-късно се натъкнахме на още две минни полета, които преодоляхме успешно.

Печелиш 4 точки престиж! Отиди на 456.

418

Състезанието завърши с поражение за групата ми. Немците доказаха, че са много по-добри сапъори от нас.

Отиди на 379.

419

В Невидимата армия на Джак нямаше висши офицерски чинове. Бойците се деляха на войници, сержанти и командири. Ако мисията ми в Конкагуа беше успяла, щях да се наредя сред десетината мъже, които съставяха командването на армията. Те се бяха събрали, за да преценят поведението ми по време на мисията.

Джак ми даде думата, за да изложам фактите и да обоснова решенията си. Когато стигнах до проблема с разваления хеликоптер, един от командирите ме прекъсна с въпрос.

- Наистина ли смяташ, че е било невъзможно да доведеш мисията до успешен край?

- При дадените обстоятелства - да! - отвърнах убедено аз. - С две ракети „въздух-земя" щях да унищожа две съседни картечни гнезда, за да си отворя безопасен коридор към имението. Щеше да ми остане място за три ракети „въздух-въздух", а противникът разполагаше с четири или пет хеликоптера.

- Той е прав - отсече Джак.

Всички командири се съгласиха, че съм постъпил правилно.

Печелиш 4 точки престиж! Отиди на 458.

420

Войниците в гарнизона бяха около четиридесет и не подозираха за съществуването ни. Обградихме ги и по моя заповед открихме унищожителен огън. Стрелбата продължи около минута. След това изпратих няколко бойци на разузнаване. Те трябваше да влязат в укреплението и да се убедят, че всички са мъртви.

Подобна задача е много трудна и опъва нервите на разузнавача до скъсване. Често пъти тя отнема многократно повече време от самата престрелка. Така беше и в нашия случай. Двайсетина минути след началото на стрелбата един от изпратените на разузнаване бойци даде знак, че можем да продължим към целта.

Виж оценката си за „стрелци“:

- по-голяма от 3 - отиди на 424.
- равна на 3 - отиди на 431.
- по-малка от 3 - отиди на 453.

421

За щастие изпратените пред групата разузнавачи откриха поставената засада. Един от тях ни пресрещна, за да съобщи за клопката. След това беше детински лесно да обградим врага и да го унищожим, без да дадем нито една жертва.

По-късно се натъкнахме на още две засади. В първия случай разузнавачите ни предупредиха за опасността. Но при втората засада дадохме няколко жертви, докато унищожим противниците.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 456.

422

Състезанието завърши с поражение за групата ми. Италианците доказаха, че са много по-добри стрелци от нас.

Отиди на 379.

423

- Както знаеш, хеликоптерите се намират под специален подвижен навес и затова не е много лесно да разберем броя им - отвърна Джак. - Но от разузнаването ме увериха, че в момента врагът разполага с два или три хеликоптера.

Печелиш 1 точка престиж! Запиши кодова дума „жена“! След това отиди на 425.

424

По-късно се натъкнахме на още два гарнизона, които унищожихме по същия начин.

Печелиш 4 точки престиж! Отиди на 456.

425

Отбелязах си наум броя на бойните хеликоптери на противника. Групата ми не разполагаше с оръжие срещу тях. Разчитах на обещаните ми от Джак два бойни хеликоптера, които трябваше да спечелят въздушния бой със своите ракети „въздух-въздух“.

- Имам още една новина за теб, този път доста неприятна - продължи Джак. - Единият от нашите хеликоптери не може да излети; причината е в някакъв скапан технически проблем. Така че разполагаш само с един хеликоптер.

- По дяволите! - изругах аз. - Разчитах на ракетите на хеликоптерите. Много добре знаеш, че картечните гнезда могат да бъдат разрушени само с ракети от типа „въздух - земя“, а освен това трябва да остане място и за ракетите „въздух-въздух“, с които да унищожа противниковите хеликоптери!

- Съжалявам, случват се такива провали - каза Джак. - А сега ме слушай внимателно! Ти ръководиш тази акция! Настъпи момент да вземеш важно решение! Прецени добре силите си и ми кажи дали един хеликоптер ще ти свърши работа.

- В противен случай?

- В противен случай трябва да прекратим операцията - отсеке Джак. - Ние воюваме, докато има шанс да победим! Но ако всичко е срещу нас, по-добре да се оттеглим и да изчакаме по-удобен случай! Решавай!

И така, вече разполагаш с достатъчно информация за врага - знаеш приблизително с колко хеликоптера разполага имението, знаеш и броя на картечните гнезда, които трябва да унищожши. Една ракета „въздух-въздух“ унищожжава един хеликоптер, а една ракета „въздух-земя“ унищожжава едно картечно гнездо.

Можеш да качиш на хеликоптера най-много пет ракети, независимо от какъв тип са (например три ракети „въздух-въздух“ и две ракети „въздух-земя“). Приеми, че всяка твоя ракета ще порази целта си. При това положение трябва да прецениш дали пет ракети са ти достатъчни, за да се справиш с картечните гнезда и хеликоптерите на врага.

Какво решаваши?

- прекратяваши акцията - отиди на 416.
- продължаваши акцията - отиди на 436.

426

Петнайсетина минути след като преодоляхме първото препятствие отново трябваше да показваме бойните си умения.

Коя от трите кодови думи си записал?

- „тесла“ - отиди на 434.
- „ковач“ - отиди на 440.
- „пирон“ - отиди на 450.

427

За щастие нашите сапъори откриха опасността навреме и успяха да преведат групата без жертви. По-късно се натъкнахме на още две минни полета. Преодоляхме успешно първото, но при второто неколцина от бойците заплатиха с живота си грешката на сапъорите.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 456.

428

Събрах сержантите на групата и накратко им обясних положението. Повиках обратно изпратените напред разузнавачи и след това групата пое към мястото на десанта, където ни очакваха транспортни хеликоптери.

Два дни по-късно аз се изправих пред командването на Невидимата армия, за да обоснова решението си.

Отиди на 454.

429

Обградихме тайно врага и по мой сигнал го засипахме с унищожителен огън. Куршумите ни не пропускаха целта! Стрелбата трая само една минута. После изпратих няколко разузнавачи в лагера и те докладваха, че всички врагове са мъртви.

По-късно се натъкнахме на още един гарнизон, който унищожихме по същия начин.

Печелиш 2 точки престиж! Отиди на 435.

430

Състезанието завърши с поражение за групата ми. Французите доказаха, че са много по-добри разузнавачи от нас.

Отиди на 379.

431

По-късно се натъкнахме на още два гарнизона. В първия случай всичко мина по ноти, но при втория нещата се проточиха, защото неколцина от враговете избегнаха първоначалните залпове. Те успяха да грабнат оръжие и да заемат позиции зад чувалите. Завърза се престрелка. Ако разполагахме с повече време, лесно щяхме да унищожим малобройния противник. Но в тази ситуация трябваше да рискувам. Вдигнах групата на щурм, при който загубихме неколцина бойци, но успяхме бързо да разчистим пътя си към заветната цел.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 456.

432

- Както знаеш, хеликоптерите се намират под специален подвижен навес и затова не е много лесно да разберем колко са - отвърна Джак. - Но от разузнаването ме увериха, че в момента врагът разполага с четири или пет хеликоптера.

Запиши кодова дума „каре“! След това отиди на 425.

433

Обградихме тайно врага и по мой сигнал го засипахме с унищожителен огън. Куршумите ни не пропускаха целта! Стрелбата трая само една минута. После изпратих няколко разузнавачи в лагера и те докладваха, че всички врагове са мъртви. По-късно се натъкнахме на още един гарнизон. Там лошата ни стрелба даде възможност на врага да окаже кратка съпротива и затова дадохме няколко жертви.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 435.

434

Виж оценката си за „разузнавачи“:

- по-голяма от 3 - отиди на 441.
- равна на 3 - отиди на 451.
- по-малка от 3 - отиди на 459.

435

Преодолявайки всички опасности по пътя, нашата група най-сетне се добра до подстъпите към имението на наркомафията. То беше разположено на хълм, а околната местност не предлагаше никакви прикрития. Невъзможно бе човек да се промъкне до стените на имението, без да попадне под огъня на картечните гнезда.

Разположих групата в една гора на около петстотин метра от целта, точно срещу мястото, което изпратеният от Джак хеликоптер щеше да атакува с ракети „въздух-земя“. След това зачакахме пристигането му.

Отиди на 475.

436

Прецених с какви сили разполага противникът и веднага разбрах, че няма от какво да се страхувам. Да отменя акцията означаваше да пощадя врага. Затова обявих решението си:

- Продължаваме!
- Надявам се, че не си надценил възможностите на единствения ни боен хеликоптер - каза Джак.
- Моментът не е подходящ за скептични забележки - троснах се аз. - Ако натовариш хеликоптера с каквото ти кажа, всичко ще е наред.

Изредих изискванията си към въоръжението на хеликоптера. След това прекъснах радиовръзката и дадох знак на бойците, че трябва да продължим напред към целта.

Отиди на 443.

437

За щастие изпратените пред групата разузнавачи откриха поставената засада. Един от тях ни пресрещна, за да съобщи за клопката. След това беше детински лесно да обградим врага и да го унищожим, без да дадем нито една жертва.

По-късно се натъкнахме на още две засади. И в двата случая разузнавачите не успяха да ни предупредят навреме. Само малкият брой на противниците ни спаси, но и ние дадохме няколко жертви, преди да унищожим противниците.

Губиш 2 точки престиж! Отиди на 456.

438

Събрах сержантите на групата и накратко им обясних положението. Повиках обратно изпратените напред разузнавачи и след това групата пое към мястото на десанта, където ни очакваха транспортни хеликоптери.

Два дни по-късно аз се изправих пред командването на Невидимата армия, за да обоснова решението си.

Отиди на 419.

439

Обградихме тайно врага и по мой сигнал открихме огън. За нещастие лошата ни стрелба предостави на врага възможност да окаже съпротива и затова дадохме няколко жертви. По-късно се натъкнахме на още един гарнизон, където се повтори същата история.

Осъзнавах, че тези жертви ще тежат на съвестта ми. Знаех, че не разполагам с добри стрелци и затова трябваше да избира път, по който няма гарнизони.

Отиди на 435 (между другото по втория път няма гарнизони).

440

Виж оценката си за „сапъори“:

- по-голяма от 3 - отиди на 455.
- равна на 3 - отиди на 463.
- по-малка от 3 - отиди на 469.

441

За щастие изпратените пред групата разузнавачи откриха поставената засада. Един от тях ни пресрещна, за да съобщи за клопката. След това беше детински лесно да обградим врага и да го унищожим, без да дадем нито една жертва. По-късно разузнавачите се натъкнаха на още една засада, която обезвредихме по същия начин.

Печелиш 2 точки престиж! Отиди на 435.

442

Два вражески хеликоптера прелетяха над главите ни. Секунди по-късно въздушната битка започна!

Погледни в таблицата „ХЕЛИКОПТЕР“/ Ако имаш поне 2 ракети от типа „въздух-въздухотиди на 465. В противен случай отиди на 460.

443

Разгледай внимателно таблицата „ХЕЛИКОПТЕР“. В нея трябва да запишеш с какво си избрал да въоръжиш машината. Има три вида товар: ракета „въздух-въздух“, ракета „въздух-земя“ и десантна група от 5 бойци. Хеликоптерът разполага с 5 товарни точки, а всеки от товарите ще ти отнема по 1 товарна точка. Ето два примера за въоръжение на хеликоптера:

ПРИМЕР 1: две ракети „въздух-въздух“ - 2 товарни точки, две ракети „въздух-земя“ - 2 товарни точки, една десантна група - 1 товарна точка.

ПРИМЕР 2: три ракети „въздух-въздух“ - 3 товарни точки, две десантни групи - 2 товарни точки.

Не е задължително да взимаш и от трите вида товар. Разполагаш с почти пълна свобода при товаренето на хеликоптера. Ще ти подсказа малко: не взимай повече ракети, отколкото са ти необходими! Прецени внимателно какви цели трябва да поразяваш, пресметни колко ракети от всеки вид ще ти трябват и останалото празно място запълни с десантници (в някои случаи врагът е толкова силен, че няма да остане място за десантчици).

Товаренето на хеликоптера ще започне на следващия епизод!

Отиди на 445.

444

За щастие нашите сапъори откриха опасността навреме и успяха да преведат групата без жертви. По-късно се натъкнахме на още две минни полета. Уви, там сапъорите ни не се проявиха в най-добрата си светлина. И в двата случая неколцина от бойците заплатиха с живота си грешките на сапъорите.

Губиш 2 точки престиж! Отиди на 456.

445

С какво ще въоръжиш хеликоптера?

- ракета „въздух-въздух“ (поразява един вражески хеликоптер) - отиди на 446.
- ракета „въздух-земя“ (поразява едно картечно гнездо) - отиди на 447.
- десантна група (ще се присъедини към твоите хора при шурма на имението) - отиди на 448.

ВНИМАНИЕ! Длъжен си да въоръжиш хеликоптера с поне една ракета „въздух-земя“!

446

В таблицата „ХЕЛИКОПТЕР“ намали товарните си точки с една и увеличи точките си за ракети „въздух-въздух“ с една. След това *отиди на 449.*

447

В таблицата „ХЕЛИКОПТЕР“ намали товарните си точки с една и увеличи точките си за ракети „въздух-земя“ с една. След това *отиди на 449.*

448

В таблицата „ХЕЛИКОПТЕР“ намали товарните си точки с една и увеличи точките си за десантни групи с една. След това *отиди на 449.*

449

Ако на хеликоптера все още има място, товаренето продължава - *върни се на епизод 445.*
Ако товарните ти точки са станали равни на нула, значи хеликоптерът е натоварен - *отиди на 426.*

450

Разузнавачите се натъкнаха на вражески гарнизон. Укреплението представляваше палатков лагер, ограден със стена от пълни с пясък чували. Поради изгодната си позиция едно такова укрепление може да окаже сериозна съпротива на многоброен противник. Разбира се, ако нападателят не успее да изненада гарнизона и му даде възможност да се съпротивлява!

Виж оценката си за „стрелци“:

- по-голяма от 3 - *отиди на 429.*
- равна на 3 - *отиди на 433.*
- по-малка от 3 - *отиди на 439.*

451

За щастие изпратените пред групата разузнавачи откриха поставената засада. Един от тях ни пресрещна, за да съобщи за клопката. След това беше детински лесно да обградим врага и да го унищожим, без да дадем нито една жертва.

По-късно се натъкнахме на още една засада, но този път разузнавачите не успяха да ни предупредят навреме. Само малкият брой на противниците ни спаси, но и ние дадохме няколко жертви, преди да унищожим противниците.

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 435.

452

Три вражески хеликоптера прелетяха над главите ни. Секунди по-късно въздушната битка започна!

Погледни в таблицата „ХЕЛИКОПТЕР“! Ако имаш поне 3 ракети от типа „въздух-въздух“, отиди на 465. В противен случай отиди на 460.

453

По-късно се натъкнахме на още два гарнизона и там нещата не протекоха толкова гладко. И в двата случая неколцина от враговете успяха да се спасят от първоначалните ни залпове. Те грабнаха оръжие и заеха позиции зад чувалите. Завързаха се престрелки, а ние бяхме притиснати от времето. Ето защо на два пъти повеждах групата на шурм, при който неколцина бойци заплатиха с живота си правото да продължим напред към заветната цел.

Губиш 2 точки престиж! Отиди на 456.

454

В Невидимата армия на Джек нямаше висши офицерски чинове. Бойците се делиха на войници, сержанти и командири. Ако мисията ми в Конкагуа беше успяла, щях да се наредя сред десетината мъже, които съставяха командването на армията. Те се бяха събрали, за да преценят поведението ми по време на мисията.

Джек ми даде думата, за да изложа фактите и да обоснова решенията си. Когато стигнах до проблема с разваления хеликоптер, един от командирите ме прекъсна с въпрос:

- Наистина ли смяташ, че е било невъзможно да доведеш мисията до успешен край?

- При дадените обстоятелства - да! - отвърнах убедено аз.
- В такъв случай ти нямаш място в Невидимата армия - отсеке той. - Веднага ще ти го докажа. Един хеликоптер може да носи пет ракети. Трябват ти две ракети тип „въздух-земя“, за да поразис две съседни картечни гнезда и да си отвориш коридор към имението. Следователно на хеликоптера е имало място за цели три ракети „въздух-въздух“, а по данни на разузнаването противникът не е разполагал с повече хеликоптери! Продължаваш ли да твърдиш, че е било невъзможно да победиш?

Нямаше какво да възразя. Бях провалил една грижливо подготвяна мисия. Наказанието беше сурово, но справедливо - бях изгонен от Невидимата армия.

Уви, постигна те злощастна съдба. Навярно не ти достигна опит, за да преодолееш едно от последните препятствия в тази игра. Опитай пак!

455

Натъкнахме се на минно поле, а по-късно и на още едно. За щастие и в двата случая сапъорите бяха на висота и успяха да преведат групата без жертви.

Печелиш 2 точки престиж! Отиди на 435.

456

След като преодоляхме първото препятствие по изборния от мен път, аз отново влязох във връзка с Джак. Както очаквах, той разполагаше с нови данни за противника.

- Преди минути получих сателитна снимка на имението, което предстои да атакуваш - осведоми ме Джак. - Вече знаеш за добре укрепените картечни гнезда. Те са шест на брой, разположени на равни разстояния едно от друго...

Снимка на имението

Легенда

- ① Картечни гнезда
- ② Казарми
- ③ Вила
- ④ Хеликоптерна площадка

- Знам всичко за тях - прекъснах го аз. - Картечните гнезда са разположени толкова умело, че всяко място от околността да е под удара на две от тях. По този начин врагът се застрахова: дори едно от гнездата да прекрати огъня, останалите пет могат да охраняват цялата околност. Нещо повече - възможно е три от шестте гнезда да излязат от строя и въпреки това цялата околност да е под контрола на картечниците! Гнездата имат една особеност - тежките картечници са поставени на специални платформи и не могат да се местят. Ето защо не е необходимо да унищожаваме всички гнезда. Трябва ми само един коридор, който да не е под прицела на картечниците. През него ще прекарам групата, за да шурмуваме имението.

- Виждам, че наистина знаеш всичко за отбраната на имението - подхвърли Джак.

- Единственото, което ме интересува, е с колко хеликоп-

тера разполага противникът - казах аз. - Ще ми дадеш ли най-после тази информация?

Разгледай внимателно снимката на имението. След малко ще трябва да вземеш решение с какво да въоръжиш хеликоптерите си! Разбира се, първо трябва да научиш с колко бойни хеликоптера разполага врагът. Но е добре отсега да решиш колко картечни гнезда трябва да унищожии, за да получиш свободен коридор към имението.

Посочи едно число от таблицата или хвърли зар:

- 1 или 2 - отиди на 415.
- 3 или 4 - отиди на 423.
- 5 или 6 - отиди на 432.

-

457

Наркомафиотите забелязаха хеликоптера и зачакаха да се приближи, за да открият огън по него и да се опитат да го свалят. Очакваше ги неприятна изненада: пилотът задържа машината на безопасно разстояние, след което поразил едно от картечните гнезда с ракета „въздух-земя“.

Отиди на 464.

458

Няколко дни по-късно направих втори опит да превзема планинското убежище на наркомафията. Групата ми вече знаеше как да се справи с опасностите по пътя към имението. И макар че врагът бе подсилител гарнизоните и бе увеличил засадите, преодоляхме всички пречки и заехме позиции в една горичка на около петстотин метра срещу стените на имението.

При Джак нещата също вървяха като по вода. Хеликоптерите излетяха, натоварени с мощно въоръжение, което веднага влезе в употреба. Наркомафиотите изпратиха ято от седем хеликоптера срещу нашите машини, но ракетите „въздух-въздух“ съкрушиха въздушната мощ на врага. След това пилотите ни освободиха коридор към имението, разрушавайки две съседни картечни гнезда с ракети „въздух- земя“.

Дадох сигнал за атака и сам се впуснах напред. Аз бях един от първите, които навлязоха в имението. Очаквах, че врагът ще ни посрещне с огън, но не се случи нищо подобно. Очевидно ракетната атака бе сломила духа на наркомафиотите.

Отиди на 471.

459

Натъкнахме се на засада. Разузнавачите не успяха да ни предупредят навреме и само малкият брой на противниците ни спаси от сигурна смърт. Но трябваше да дадем няколко жертви, преди да унищожим противниците. По-късно попаднахме на още една засада, където дадохме нови жертви.

Никой не ме упрекна за избрания път, но аз осъзнавах, че тези жертви ще тежат на моята съвест. Знаех много добре, че не разполагам с добри разузнавачи и затова трябваше да избира път без засади.

Отиди на 435 (между другото по третия път имаше само гарнизони и минни полета).

460

Въздушното сражение приключи бързо. Уви, въоръжението на изпратения от Джак хеликоптер се оказа недостатъчно, за да се справи с врага. При това положение нямаше смисъл да упорстваме. Без подкрепата на ракетите „въздух-земя“ не можехме да се надяваме на успех при шурма на имението. Ето защо наредих на групата да се оттегли по обратния път към мястото на десанта.

Отиди на 470.

461

Наркомафиотите забелязаха хеликоптера и зачакаха да се приближи, за да открият огън по него и да се опитат да го свалят. Очакваше ги неприятна изненада: пилотът задържа машината на безопасно разстояние, след което поразил две съседни картечни гнезда с ракети „въздух-земя“.

Печелиш 1 точка престиж (взе точно толкова ракети „въздух-земя“, колкото са необходими за отварянето на коридор към имението)! Отиди на 467.

462

Погледни графата „десантни групи" на таблицата „ХЕЛИКОПТЕР"! Ако си натоварил една или няколко десантни групи на хеликоптера, *отиди на 466*. В противен случай *отиди на 474*.

463

Натъкнахме се на минно поле, а по-късно и на още едно. В първия случай сапърорите бяха на висота и успяха да преведат групата без жертви. Уви, за да преминем през второто минно поле, трябваше да заплатим с живота на няколко бойци

Печелиш 1 точка престиж! Отиди на 435.

464

Не разполагахме с коридор извън обсега на картечните гнезда, затова трябваше да стигнем до имението по възможно най-бързия начин. Едно от картечните гнезда започна да ни засипва с куршуми и първата редица отвърна на огъня. В завързалата се престрелка загубихме няколко души. С цената на техния живот успяхме да нахлуем в имението през пролуката, направена от ракетата „въздух-земя”.

Губиш 3 точки престиж! Отиди на 462.

465

Сражението не трая дълго. Скрит в гората срещу имението, аз чувах взривовете на ракетите „въздух-въздух”, но не можех да видя какво всъщност става във въздуха. Едва когато зърнах между клоните хеликоптера на Джак да се устремява към имението, разбрах, че всичко върви по план - въздушните сили на противника бяха разбити!

Отиди на 468.

466

Аз бях един от първите, които навлязоха в имението. Очаквах, че врагът ще ни посрещне с огън, но не се случи нищо подобно. Очевидно ракетната атака бе сломила духа на наркомафиотите.

Изпратеният от Джак хеликоптер се приближи до имението и „увисна" на около метър и половина над разрушената част от стената. От двата борда наскачаха неколцина десантници, които веднага се присъединиха към групата за последната част от акцията.

За всяка натоварена десантна група

печелиш по 1 точка престиж! Отиди на 471.

467

Дадох сигнал за атака и сам се впуснах напред. Нямахме защо да се опасявам от картечния огън, защото унищожаването на две съседни гнезда осигуряваше безопасен коридор. Цялата група нахлу в имението през пролуката, направена от ракетите „въздух-земя”.

Отиди на 462.

468

Дадох заповед на групата да се пригответи за атака. Всеки момент хеликоптерът щеше да изстреля запаса си от ракети „въздух-земя“ по картчните гнезда на противника и веднага след това ние трябваше да шурмуваме имението!

От таблицата „ХЕЛИКОПТЕР“ виж с колко ракети „въздух-земя“ разполагаш:

- с една - отиди на 457.
- с две - отиди на 461.
- с три - отиди на 472.

469

Натъкнахме се на минно поле, а по-късно и на още едно. Уви, и в двата случая трябваше да заплатим преминаването с живота на няколко бойци. Осъзнавах, че тези жертви ще тежат на съвестта ми - знаех много добре, че не разполагам с добри сапъори и затова трябваше да избира път без опасност от минни полета.

Отиди на 435 (между другото по първия път имаше само гарнизони и засади).

470

Мисията беше провалена. Командването прецени, че това е станало по моя вина. Не възразих, защото те имаха право. Разполагах с достатъчно точни данни за силите на противника. Просто трябваше да взема правилно решение, а вместо това аз подцених въздушната мощ на наркомафията.

Бях принуден да напусна Невидимата армия. Явно няхах бъдеще като наемник и трябваше да си потърся друго занимание...

Трябваше да се съобразиш с броя на противниковите хеликоптери и да вземеш достатъчно ракети „въздух- въздух“. Например ако Джек ти каже, че в имението има един или два хеликоптера, трябва да вземеш две ракети, за да си готов за по-лошия вариант. Надявам се, че това малко подсказване ще ти помогне да постигнеш успех при следващото изиграване!

471

Прочистването на имението продължи малко повече от половин час. Бандитите изобщо не успяха да организират по-сериозна съпротива. Вместо това, предпочетоха да потърсят спасение в бягството - поединично или на малки групи. Няхах никакво намерение да ги изпусна. Те заслужаваха сурово наказание.

В преследването на тези бегълци се включи и хеликоптерът. Няколко часа по-късно бойците ми бяха пленили двайсетина бандити и унищожили още два пъти по толкова заради оказана съпротива. Сметнах този резултат за задоволителен и наредих прекратяване на операцията по преследването.

В имението открихме огромни запаси от наркотици, които предадохме за унищожаване на Републиканската армия на Конкагуа. Когато местните военни части поеа контрола върху завладяното имение, нашата задача приключи. Дойде време всеки да получи полагащото му се заплащане и да поеме към дома. А аз имах удоволствието да приема поздравленията на Джек.

Отиди на ЕПИЛОГ!

472

Наркомафиотите забелязаха хеликоптера и зачакаха да се приближи, за да открият огън по него и да се опитат да го свалят. Очакваше ги неприятна изненада - пилотът задържа машината на безопасно разстояние, след което поразил три съседни картечни гнезда с ракети „въздух-земя“.

Отиди на 467.

473

Пет вражески хеликоптера прелетяха над главите ни. Секунди по-късно въздушната битка започна!

Погледни в таблицата „ХЕЛИКОПТЕР“! Ако имаш 5 ракети от типа „въздух-въздух“ отиди на 465. В противен случай отиди на 460.

474

Аз бях един от първите, които навлязоха в имението. Очаквах, че врагът ще ни посрещне с огън, но не се случи нищо подобно. Очевидно ракетната атака бе сломила духа на наркомафиотите.

Отиди на 471.

475

Най-сетне чух шум от двигател на хеликоптер. Отначало помислих, че идва подкреплението от Джак, но бързо разбрах грешката си. Шумът идваше от обратната посока. Противникът бе засякъл нашия хеликоптер и изпращаше своята авиация срещу него. Предстоеше въздушна битка!

виж коя от трите кодови думи си записал:

- „лико“ - отиди на 442.
- „жена“ - отиди на 452.
- „каре“ - отиди на 473.

ЕПИЛОГ

Непосредствено след края на операцията бях подложен на ново, много по-тежко изпитание. Върховното командване на Невидимата армия подложи действията ми на подробен анализ и аз трябваше да обоснова и защита всяко свое решение по време на акцията. Успях да се справя с тази задача и бях приет за един от тях.

- Много скоро ще ти се наложи да поемеш командването на самостоятелна кампания - просвети ме Джак за новата ми длъжност, когато останахме насаме. - Какво означава това ли? Ами ти научи как се ръководи акция срещу едно-единствено имение. Кампанията е поредица от

акции, в която трябва да се вземат важни стратегически решения. Ти ще отговаряш за всичко: от първоначалното оглеждане на терена и избиране на места за тренировъчни лагери - през набирането и обучаването на бойци - до сразяването на врага.

Перспективата ми допадна.

- Кога започвам? Ще имам ли време да отскоча до дома?

Той се засмя.

- Какво смешно има?

Като те гледам, май гориш от желание още днес да поемеш ръководството на някоя кампания. Уви, не мога да ти предложа нищо за момента. Може би до половин година ще изникне нещо подходящо. Но не мисли, че през това време ще скучаеш. Ръководенето на кампания изисква много странични познания, на които човек не се учи в тренировъчен

лагер. Предстои ти да залегнеш над учебниците!

- Май предпочитам да си остана прост боец.

- Глупости, ти имаш талант да ръководиш армия! Просто трябва да го усъвършенстваш.

Излизайки от кабинета му, вече предвкусвах новото предизвикателство. Какво ли би било да разполагам с няколко хиляди бойци, десетки хеликоптери и най-модерно въоръжение? Да премеря сили с коварен враг и да сразя силите на злото на бойното поле! Знаех, че ще ми хареса!

ОЦЕНКА

Както беше споменато още в правилата за игра, единственият начин, по който може да бъде оценена играта ти в тази книга, са спечелените от теб точки престиж. Разбира се, оценява се само играта на трудно ниво. Останалите две са помощни, докато овладееш тънкостите на играта в тази книга. Но щом се определяш като „амбициозен играч“, трябва да постигнеш добър резултат на трудното ниво!

И така, виж колко точки престиж си спечелил:

1) по-малко от 42: да ти кажа честно, много си зле. Има едно успокоение: никой не се е родил научен. Дерзай!

2) от 42 до 47: има още какво да учиш, пропуснал си доста точки. Предполагам, че при следващото изиграване ще стигнеш поне 55. Опитай!

3) от 48 до 53: добър резултат, но би могъл да го повишиш с десетина точки. Играл си добре, но си пропуснал един-два тънки момента, а и навярно късметът ти е изневерил.

4) от 54 до 59: много добър резултат, само перфекционист би искал да го надмине.

5) повече от 60: невероятен резултат.

Ако не си доволен от оценката си, винаги има възможност да я повишиш. Просто изиграй книгата още веднъж, този път с по-малко грешки

Ако си от амбициозните играчи, можеш да провериш колко добра е била играта ти в специалния материал „ОЦЕНКА“. Или пък да сравниш своето постижение с моето най-добро - за целта трябва да прочетеш материала „РЕКОРД на АВТОРА“, който се намира веднага след „оценка“. В противен случай всичко приключи (освен ако не решиш да се впуснеш отново в бой). Надявам се, че си се забавлявал добре с тази книга.

РЕКОРД НА АВТОРА

Първо пиша книгата. После я проигравам няколко (десетки) пъти и сверявам резултатите. Едва тогава пристъпвам към материали от типа на „ОЦЕНКА“. И сега ми хрумна, че бих могъл да предложа на читателя своя най-добър резултат (за сверяване на часовника).

ТАБЛИЦА „КАЧЕСТВА НА БОЕЦА“:

сила: 5 стрелба: 5 психология: 7

Не е задължително седмицата да е за „психология“, но е невъзможно да постигнеш две седмйци, без това да намали престижа ти.

ТАБЛИЦА „ЛИЧНОСТИ“:

сапъори: 4 стрелци: 4 разузнавачи: 3

Възможни са различни варианти. Основното е да изкараш две четворки.

ТАБЛИЦА „ИНСТРУКТОРИ“:

стрелба: Джонсън

бой: Линдзи

дипломация: Ким Суонг

ТАБЛИЦА „ХАРАКТЕРИСТИКА НА БОЕЦА“:

престиж: 64

бойни умения: стрелец, сапъор и разузнавач

характер: вгльбен

Именно вгльбеният характер ти дава възможност да овладееш и трите бойни умения! Останалите три характера ограничават бойните ти умения до две.

Надявам се, че този материал ще ти е от полза. Съжалявам, че въведох тази идея едва в трийсетата си книга-игра - тя заслужаваше да бъде реализирана много по-рано.

ЗА КНИГАТА НЕВИДИМАТА АРМИЯ И ОЩЕ НЕЩО

Написах първоначалния вариант на тази книга през март- април 1999-а година. Два месеца по-рано бях започнал проучванията за нея и смятах, че ще успея да я публикувам до юни същата година. Уви, жанрът беше в жестока криза и „Невидимата армия“ остана „на изчакване“. По-късно животът ми тръгна в друга насока и почти забравих за книгите - игри. Но не можех да пропусна възможността да закръгля бройката на публикуваните си книги-игри на трийсет!

Темата на тази книга е сериозно повлияна от престоя ми в казармата. Както можеш да се досетиш, там не научих нищо полезно, освен няколко войнишки лафа. След престоя си в казармата все по-често се моля на някой от съседите ни да не му хрумне да ни напада.

Организацията и въоръжението на Невидимата армия на Джак нямат нищо общо с видяното от мен в казармата. Честно казано, понякога използвах следния трик за подпомагане на въображението си: спомнях си как стояха нещата в Школата за запасни офицери в Плевен и описвах точно противоположното. Докато пишех тази книга, обмислях и нейното продължение.

За нещастие кризата в жанра осуети плановете ми. След „Пробивът“ и „Красавицата и ченгето“, „Невидимата армия“ вероятно ще стане третата ми книга с неосъществено продължение.

Финалът не е особено оптимистичен, поне за книгите-игри. Но ако имам малко късмет, скоро ще навляза в областта на компютърните игри. Стискай палци!

Майкъл МАЙНДКРАЙМ

ДНЕВНИК

<i>ХАРАКТЕРИСТИКА НА БОЕЦА</i>	
Престиж	0
Бойни умения	
ХАРАКТЕР	

<i>ЛИЧНОСТИ</i>	
САПЬОРИ	0
СТРЕЛЦИ	0
РАЗУЗНАВАЧИ	0

<i>ИНСТРУКТОРИ</i>	
СТРЕЛБА	
Бой	
Дипломация	

<i>СЕРЖАНТИ</i>
1.
2.
3.
4.
5.
6.

КАЧЕСТВА НА БОЕЦА	
СИЛА	0
СТРЕЛБА	0
ПСИХОЛОГИЯ	0

КОДОВИ ДУМИ

ХЕЛИКОПТЕР	
ТОВАРНИ ТОЧКИ	5
РАКЕТИ „ВЪЗДУХ-ВЪЗДУХ“	0
РАКЕТИ „ВЪЗДУХ-ЗЕМЯ“	0
ДЕСАНТНИ ГРУПИ	

ДРУГИ КНИГИ ОТ СЪЩИЯ АВТОР

- „ИЗПИТАНИЕТО" - октомври 1993 година
- „ЗЛАТНИЯТ ОРАКУЛ" - март 1994 година
- „ДЕМОНИТЕ В НБА" - април 1994 година
- „БОГОВЕТЕ НА ФУТБОЛА" - юни 1994 година
- „НОМЕРЪТ НА ХЮ" - декември 1994 година
- „ИЗГРЕВЪТ НА МРАЧНОТО СЛЪНЦЕ" - януари 1995 година
- „ТЪМНАТА СТРАНА НА ЗЕМЯТА" - март 1995 година
- „НБА - КРАЯТ НА КОРИДАТА" - април 1995 година
- „ПРОФЕСИЯ ЧЕНГЕ" - юли 1995 година
- „ПЪТЯТ КЪМ ШАНГРИ" - октомври 1995 година
- „ПРОБИВЪТ" - февруари 1996 година
- „ЗАПЛАХАТА (БИККАТА ЗА ШАНГРИ)" - февруари 1996 година
- „ФУТБОЛЪТ - ТАКТИЧЕСКА ИГРА" - май 1996 година
- „ОТМЪСТИТЕЛЯТ НА ШАНГРИ" - юли 1996 година
- „ГНЕВЪТ НА ВИКИНГИТЕ" - април 1997 година
- „СЪКРОВИЩЕТО НА ДРАКОНА" - май 1997 година
- „ТАЙНАТА НА ОРКИТЕ" - юли 1997 година
- „КРАЯТ НА ЗЛОТО" - август 1997 година
- „ОСТРОВЪТ НА ДИНОЗАВРИТЕ" - септември 1997 година
- „НАШЕСТВИЕТО НА ВИКИНГИТЕ" - септември 1997 година
- „ЧЕРНАТА МАСКА" - октомври 1997 година
- „КЛОПКА ЗА ПОБЕДИТЕЛИ" - декември 1997 година

- „КРАСАВИЦАТА И ЧЕНГЕТО" - април 1998 година
- „ПРОБИВ В НБА" - ноември 1998 година

ПОД ПСЕВДОНИМ СТЮЪРТ ДАРК:

- „СЪРЦЕ ОТ КАМЪК" - ноември 1995 година
- „ХЛАПЕТО С РЕВОЛВЕРА" - юли 1997 година
- „ХЛАПЕТО СЕ РАЗВИХРЯ" - септември 1997 година
- „ХЛАПЕТО СЕ ИЗДИГА" - декември 1997 година
- „ХЛАПЕТО СЕ ЗАВРЪЩА" - септември 1998 година

Майкъл Майндкрайм НЕВИДИМАТА АРМИЯ

Редактор Пламен Тошев

Художници Борис Стоилов Румен Чаушев

Коректор Ева Егинлиян

Българска, първо издание Формат 84/ 108/32 Печатни коли 12

ИЗДАТЕЛСКА КЪЩА „ХЕРМЕС“ Тел. (032) 630 630, (02) 435 610 E-mail: hermes@plovdiv.techno-link.com

Майкъл
Майндкрайм

КНИГА-ИГРА

Имаш ли малко свободно време? Защото искам да ти разкажа една история, в която няма да си само слушател. С малко помощ от твоя страна, ще ти покажа колко занимателна може да бъде една книга-игра, ако е написана от истински майстор. Просто отгърни първата страница и се остави да бъдеш поведен от полковник Джек по осеяния с коварни клонки и сериозни изпитания път на наемника.

Написах „Невидимата армия“ по моята изпитана през годините рецепта за бестселъри – много логически избори, богат дневник, опростени правила за игра и много приключения! Предстои ти обучение в тренировъчен лагер, много сражения в различни бойни обстановки и – за десерт – най-голямото предизвикателство: ще трябва да сформираш, обучиш и поведеш в акция своя собствена бойна група! Шансът не играе никаква роля в тази книга – всичко зависи единствено от твоите способности!

ПРИЯТНО ЧЕТЕНЕ И УСПЕХ!

3,50 лв.